

AKP Kongresi'nden çıkan sonuç hedef...

Kürt meselesinde yeni bir açılımın startının verileceği beklentisi oluşturulan AKP kongresi tam anlamıyla fiyasko olmuştur. Erdoğan'ın televizyon programlarındaki söyleminin gerçek içeriğinin ne olduğu ortaya çıkmıştır. Kürtler yine bildik nasihatleri dinlemek zorunda kalmıştır.

✓ Sayfa 16-17

Suriye devrimci solundan Suriye halk devrimine destek çağrısı

Devrimin sürekliliği aynı zamanda sosyal ayrımcılık, etnik, cinsel ve dini eşitsizlikleri ortadan kaldıran, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını destekleyen, dini ve etnik azınlıklara saygı gösteren tüm demokratik ve politik özgürlükleri sağlayan

özgür, demokratik, laik ve devrimci Suriye'nin inşası isteğindedir.

Tüm ilerici ve demokratik güçlerin, diktatörlük rejimine karşı mücadele içinde olan Suriye halk hareketi ve Suriye devrimci solunu desteklemesi önemlidir.

✓ Sayfa 23

Özgür gelecek

Paşeroja Azad

Sayı: 43 Yayın süresi

10-23 Ekim 2012

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

www.ozgurgelecek.net

Binmiş bir alamete...

SURİYE:

Riha (Urfa) Akçakale'de 5 insanın ölümüne neden olan saldırının ardından bir günde Meclis'ten savaş tezkeresi geçti. Tezkereye karşı çıkan on binler sokaklara çıktı. "Savaşa Hayır" diyenlere devletin cevabı ise saldırı oldu!

AKREDİTASYON:

"Tek adam" ve "usta" sıfatlarıyla tam bir R. T. Erdoğan şovu izlediğimiz AKP 4. Olağan Kongresi öncesi reklamı yapılan "Erdoğan çok önemli ve yeni açıklamalar yapacak" balonu kısa sürede söndü. Burjuva-feodal kalemşörler bile "eee" demekten kendilerini alamadılar.

ZAMLAR:

Bir taraftan Suriye'ye saldırmaya hazırlanan TC, diğer taraftan da "krizin teğet geçtiğini" iddia ettiği kriz batağından çıkmak için çözümü elektriğe, doğalgaza, içkiye, ulaşım vs. zam yaparak savaş bütçesi

KÜRT VEKİLLER:

Yerel seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte Kürt Ulusal Hareketi'nin demokratik kurumlarına saldırı, gözaltı ve tutuklama furcasını yoğunlaştıran TC devletinin ve onun sözcüsü AKP hükümetinin hedefinde BDP'li vekiller var. Şemdinli'de vekillerle gerillanın karşılaşmasının ardından, bu karşılaşmayı şoven saldırılar için kullanarak niyetini iyice açığa çıkaran devlet, BDP'li vekil **Sebahat Tuncel'e 8 yıl hapis cezası** vererek ilk adımı attı!

Kongreden akılda kalan, akreditasyon verilmeyen birçok gazetenin kongreye alınmaması oldu. Erdoğan, akreditasyon uygulamasına Ankara Üniversitesi'nin açılışında da devam etti. Protesto eden öğrenciler saldırıya uğradı, 19 öğrenci gözaltına alındı.

yaratmaya çalışıyor. İşsizliğin "azaldığı" iddiasına karşı sendikalı oldukları için işten çıkarılan işçilerin sesine kulak tıkıyor, örgütlü bir emek hareketini engellemek için sendikaları tasfiye yasasını el altından geçirmeye çalışıyor.

"Bu bir halk hareketi..."

25 Eylül'de Mersin merkezli gerçekleşen "KCK operasyonu"nda 29 kişi tutuklandı. Operasyonun ardından BDP ile tutuklama terörünü konuştuk.

✓ Sayfa 11

"Şiddete uğrayan kadınların seans notlarını bile aldılar"

✓ Sayfa 12

"Sokaklar bizim..."

130'lu günleri geride bırakan BEDAŞ işçileri "Sokaklar bizim mücadelemiz" diyor. Sokaklara sahip çıkan BEDAŞ, Texim, THY, Koşuyolu ve Güven Elektrik'te işçilerle röportaj yaptık.

✓ Sayfa 4-5-6-7

"Direniş adım attırır..."

5 Ekim'de başlayan yıkımın ardından, yıkımların gerçekleşeceği yerlerden biri olan Okmeydanı'na giderek halktan görüş aldık. Halk, "örgütlü direniş geri adım attırır" diyor.

✓ Sayfa 28

Özgür Gelecek'ten

✓ Sayfa 2

Emekçinin Gündemi

✓ Sayfa 5

Göğün Yarısı

✓ Sayfa 12

Evrensel Bakış

✓ Sayfa 22

Pusulula

✓ Sayfa 26

Biz karşı çıkarsak...

Güç/gövde gösterisini geçtiğimiz günlerde düzenlenen şaşalı AKP kongresiyle yapan Türk hâkim sınıfları, görünen o ki yeni bir dönem için önemli bir hazırlık yapıyor. 10 yıllık hükümetine rağmen bugüne kadarki "iktidarların" aksine oy oranı düşmeyen aksine artan AKP ile gözlerini daha yükseklerle diken egemenler, **Türkiye'yi Ortadoğu ve Balkanlar'ın Çin'i** yapmak istiyor. Çin'den kastın, ucuz iş gücü, esnek/güvencesiz yaşam, temel hak ve özgürlükler üzerindeki baskıların artırılması olduğu ise aşikar.

Hâkim sınıflar, AKP eliyle toplum üzerinde yarattıkları etkiye öylesine güveniyor ki milyonlarca insanın yaşamını alt üst edecek projeleri "korkusuzca" yaşama geçiriyor. Milyonlarca insanı mağdur edecek, evinden yurdundan edecek, kent yoksullarını şehir merkezlerinden sürececek olan **Kentsel/Rantsal Dönüşüm Projesi** 5 Ekim beklenmeden yaşama geçiriliyor.

35 ilde 7 milyon binanın yıkılmasını içeren bu büyük proje, uzun yıllara yayılacak. TOKİ'ye adeta padişah yetkilerinin verildiği söz konusu dönüşümün, hedefindeki emekçi yığınların sessiz kalacağını düşünmek yanıltıcı olur. Şimdilik hasar gören kamu bi-

nalarının yıkıldığı projede, sıranın kısa sürede **yoksul emekçilere geleceği** ise açık. Projeyle birlikte sınıf mücadelesinde yeni dinamiklerin, yeni çatışma ve direniş alanlarının ortaya çıkacağı da söylenebilir.

Astronomik rakamlara ulaşan **carı açığı**, inşaat sektörüyle azaltmayı ve ekonomiyi ayakta tutmayı hedefleyen AKP, kuşkusuz bununla yetinmeyecekti. **Doğalgazdan elektrige** kadar birçok kalemde adeta sağanak gibi yağın ve devam edecek gibi görünen zamlarda bu kaygıyla uygulamaya geçirildi. Bunun sonucunda açık ki ülke ekonomisi "büyüyecek" ancak biz daha fazla yoksullaşacağız, yaşam koşullarımız daha da zorlaşacak.

Türk hâkim sınıflarının emekçi yığınlarına dönük saldırganlığı aynı zamanda **komşularına yönelmiş** durumda. Suriye'deki gelişmelere "iç sorunumuz" diyen Türk devleti, yürüttüğü politikalarla ülkemizi **savaşın eşğine** getirmiş bulunuyor. AKP hükümeti, Suriye konusundaki **provokatif**, savaş kışkırtıcısı tavrıyla **topraklarımızı kana** bulamaya hazırlanıyor. Meclisten geçen Suriye tezkeresi, TC'nin; **Suriye'ye yönelik saldırganlığının** artacağını ve coğrafyamızı

emperyalistler arası dalaşın daha fazla içine çekeceğini gösteriyor. "**Savaşa girmek için çıkarılmadı caydırıcılık özelliği var**" dense de tezkere, TC'nin Suriye konusunda daha **cüretli/saldırğan** olacağını gösteriyor.

Bunun çeşitli milliyet ve inançlardan emekçi halkımıza daha fazla baskı, şiddet, yoksulluk ve ölüm getireceğine şüphe yok. Türk hâkim sınıfları geçmişte defalarca yaptıkları gibi emekçi halkımızın kanını, **emperyalist efendileri için dökmek istiyor!**

Tam da burada kilit soru ortaya çıkıyor. Gerek **Kentsel Dönüşüm**, zamlarla daha da derinleşen sömürü gerekse de Suriye'ye dönük saldırganlık politikası **AKP tarafından yaşama geçirilebilir mi? Evet geçirilebilir. Elbette tek bir şartla, biz karşı çıkmazsak!**

Hâkim sınıflar, emekçi yığınları politikalarına angaje edebildikleri oranda başarılı olabilir, iktidarlarını sürdürebilirler. Bu sınıf mücadelesinin bir yasa-sıdır. Yığınlar, egemenlerin sömürü politikalarına **tepkiler verdikleri**, başkaldırdıkları, **örgütlendiklerinde** ise tüm hesapları suya düşer. Onların en büyük korkusu budur. Tüm enerjilerini, **kitlelerin** bu gerçeğin farkına varmasını, **bilinçlenmesini**, bir araya gelmelerini **engellemek için** harcar-

lar.

Diğer gündemlerden farklı olarak tezkere konusu savaşı, acı ve gözyaşını hatırlattığı için de bu alanda egemenlerin büyük bir ikna operasyonuna ihtiyaç duyduğu bir gerçek. Sözelimi, GMF'nin Haziran ayında yaptığı ankette "**Türkiye Suriye'ye müdahale etmeli midir?**" sorusuna olumlu yanıt verenlerin oranının yüzde 32. Benzer biçimde 3251 kişiyle yapılan And-Ar araştırmasında bu soruya olumsuz yanıt verenlerin oranı ise yüzde 67.1. (**Türkiye Suriye ile savaşa ne kadar yakın? Cengiz Çandar/ 6 Ekim 2012**) Bu durum yüzde 50'nin üzerinde oy alan bir parti için büyük bir açmazdır.

Ama aynı zamanda devrimci, ileri ve yurtseverler tarafından **üzerine daha fazla yoğunlaşılması gereken bir gerçek**. AKP'nin Suriye'ye dönük saldırganlığına karşı durmak, toplumdaki bu güçlü duyguyu açığa çıkarmak büyük önem taşıyor. ABD'nin Irak işgali sırasında, 1 Mart'ta Ankara'da toplanan yüz bin insan, Irak tezkeresinin meclisten geçmesini engellemişti. **Bugün bu fırsatı kaçırmış olabiliriz ama o güne ilham olan "biz karşı çıkarsak yapamazlar" sloganının güncelliğini kaybettiğini kim iddia edebilir?**

UMUDU TOHUMCA BÜYÜTÜYÜRÜZ!
ŞÖLENİNDE BULUŞALIM!
11 KASIM PAZAR SAAT: 14.00

AGİRE JIVAN / ARZU / BAJAR / CENGİZ ÖZKAN / EMRE SALTIK / ERDAL BAYRAKOĞLU / ERDAL ERZİNCAN / FERHAT TUNÇ / GRUP HAYKIRIŞ / GRUP MUNZUR / İLKAY AKKAYA / MARSİS / MEHMET EKİCİ / MİKAIL ARSLAN / MOĞOLLAR / MUHARREM TEMİZ / PINAR AYDINLAR / SEVVAL SAM / TOLGA SAĞ

ATES HALK DANCILARI TOPLULUĞU / SÜRLELİLERİ / AHMET TELLİ / MEHMET ÖZER / RUHAN MAVRUK / KONUŞMACILAR / SELAHATTİN DEMİRTAŞ / HALUK GERGER / TEMEL DEMİRER

İRTİBAT: 0534 410 52 05 / 0212-521 34 30 / 0216-306 16 02
tohumkulturmerkezi@gmail.com / tohumkulturmerkezi.com

BİLET TEMİN YERLERİ: SEYHAN MÜZİK (KADIKÖY) / SOKAK KÜLTÜR SANAT DERNEĞİ (MALTEPE) / MEPPİSTO KİTAPÇI (TAKSİM) / BEYAZ ADAM KİTAPÇI (BAKIRKÖY) / ZELAL MÜZİK (BAĞCILARI) / GÖLGE KÜLTÜR MERKEZİ (ESENYURT) / VİRAN CAFE (AVKOLARI) / PORTRE MÜZİK MERKEZİ (PENDİK)

ORGANİZASYON: MÜNİR ÇEVRE DERNEĞİ / İHRAK SULTAN MEHMET CAD. 107/15 MERKEZİ NO: 279-1 BEYOĞLU / İZMİR

TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ

pinar aydinlar ve laz marks'in sunumuyla

biletix

Umut Yayımcılık Ankara İrtibat Büromuz taşınmıştır
Yeni adresimiz:
Sağlık Mahallesi Sağlık 1 Sokak Torun Apartmanı 19/9
Sıhhiye/Çankaya/ANKARA

ARAMIZDAN AYRILIŞININ 1. YILDÖNÜMÜNDE SENİ GURUR VE ÖZLEMLE ANIYORUZ!

Seni soğuk ve yağmurun çiselediği bir Ekim akşamında yitirdik. Aradan 1 yıl geçti.

Devrimciliği, yaşam ile bütünleştirmenin nadide örneği bir hayatla hepimizin yaşamında unutulmaz bir yer edindin.

Bir fotoğraf makinesi ile bir ses kayıt cihazının nasıl devrimci birer silaha dönüştüğünü her daim işçi, emekçi ve tüm ezilenlerin yanındaki duruşunla sen öğrettin. Senin mirasına sahip çıkacak ve gerçeklerin ve ezilenlerin yanında yer almaya devam edeceğiz.

Seni özliyoruz Suzan!

Özgür Gelecek Gazetesi

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 **Ankara:** Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya **İzmir:** 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 445 16 15 **Erzincan:** Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 **Bursa:** Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 **Mersin:** Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz **Dersim:** Moğultay Mh. Sanat Sk. Arıkanlar İşhanı Kat: 3 No: 203 Tel: (0428) 212 27 50 **Avrupa Büro:** Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 85 01 Faks: 0049 203 40 69 16

Yaygın süreli **Umut Yayımcılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.**
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok,
No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34
e-posta: umutyayimcilik@ttmail.com

ÊŞ HAT ŞAM'Ê ECELHATÎ MIRIN

Başlıktaki ifade bir Kürt deyimidir. Türkçe'ye "**Bulaşıcı hastalık Şam'dan geldi, eceli gelenler öldü**" diye çevrilebilir. Kürt halkı bu coğrafyada binlerce yıldır yaşıyorlar ve elbet kuşaktan kuşağa aktarmış oldukları bu deyim somut bir karşılığı vardır. Hiçbir şey ifade etmese bile kendi başına bu cümle Suriye'nin başkenti Şam'ın hiç de öyle uzak olmadığını, oradan gelen kervanlar aracılığıyla bulaşıcı hastalıkların yayıldığını, bölgeyle ilişkilerin tarihsel varlığını gösterir.

Ancak son süreçte yaşananlar bu deyim güncellemiş durumda. TC devleti izlemiş olduğu Suriye politikasıyla adeta bu Kürt "atasözünü" doğrular pratik adımlar atıyor.

Devlet bir yandan Kürt ulusal sorunu bağlamında "geleneysel" faşist politikasında ısrarlı olacağını -AKP kongresi vesilesiyle- bir kez daha deklare edip, pratikte de Kürt ulusal hareketine yönelik, hem gerilla güçlerine hem de şehirlerdeki saldırıları sonucunda yok etme siyasetinde ısrarcı olacağını ortaya koyarken, diğer yandan ise -bir yanı sıra Kürt ulusal sorunuyla da ilişkili bir biçimde- Suriye'ye müdahale politikasında ısrarcı bir saldırganlık içinde. Kuşkusuz Türk hakim sınıflarının Suriye'ye yönelik saldırganlık içinde olmasının tek nedeni Kürt ulusal sorunu değil. Ama bu faktör saldırganlığın düzeyini artırır bir durum arz ediyor.

Türk hakim sınıfları ateşle oynuyor!

TC devleti Urfa (Riha)/Akçakale'ye yönelik saldırıda yaşanan can kayıplarını bahane ederek Suriye'ye misillemede bulundu. Bu saldırının doğrudan Esad diktatörlüğü ya da Türkiye başta olmak üzere Suriye'de emperyalist politikaların hayata geçirilmesine çalışan "cihatçı" silahlı muhalifler tarafından gerçekleştirildiği bilinmiyor. Son süreçte Suriye'de Esad diktatörlüğünün gözle görünür bir biçimde toparlanması karşısında, Türkiye'nin müdahil olması ve silahlı güçlere daha somut destek sunması ve hatta fiili müdahale-

de bulunmasını sağlamak amacıyla böyle bir saldırı düzenlenmiş olabilir.

Nitekim bu saldırı sonucunda Suriye'ye yönelik açıklamalar ve yapılan karşı saldırı bu ihtimali akla getiriyor. Hemen ardından da AKP tarafından Suriye ile ilgili tezkerenin hazırlanıp meclise sunulması ve kabul edilmesi Türk hakim sınıflarının kendi çıkarları için bölge halklarını savaşla yüz yüze getirmesinin olasılık dahilinde olduğunu gösteriyor.

Türk hakim sınıflarının şu anda Suriye'ye saldırmasının önündeki engel emperyalistlerin bölgeye yönelik temkinli yaklaşımı ve halkın savaş karşıtı duruşu olarak açığa çıkıyor. Hakim sınıfların anda elini bağlayan, onların emperyalistler karşısında el pençe divan olmalarıdır. Başta ABD olmak üzere bir dizi emperyalist gücün Türkiye'yi "**tasmasından tutup dizginlemesi**", bölge halklarını düşündüklerinden değil tamamen konjonktürel durumdan kaynaklıdır. Suriye ve bölge üzerinde Rusya'nın ve Çin'in etkisi de bu çekinceye dahildir. Ancak bu durum Türkiye'nin Suriye'ye saldırmayacağı anlamına gelmemektedir. ABD başkanlık seçimlerinden sonra her olasılık masadadır.

Zam, zulüm, işkence; işte AKP!

Geçtiğimiz hafta başta petrol ürünleri olmak üzere ekmek, süt, peynir gibi temel tüketim ürünleriyle, doğalgaz, elektrik, otomobil, tapu harçları, alkol ürünleri vb. gibi bir dizi ürüne zam yapıldı. Gerçekleştirilen bu zamların nedeni bilinmiyor değil. Ekonomik alanda tüm varlığını emperyalistlere bağlayan Türk hakim sınıfları ve onların sözcüsü T. Erdoğan; dünya çapında yaşanan kapitalizmin krizinin "**Türkiye'yi teğet geçeceğini**" buyurmuştu!

Yaşanan bu son zam furçası emperyalist sermayeye göbekten bağımlı yarı-sömürge Türkiye ekonomisinin "doğal" bir tezahürüdür. Öyle ya T. Erdoğan "kriz teğet geçecek" derken kast ettiği temsilcisi olduğu sınıflardan, komprador burjuvazi ve toprak ağala-

AKP tarafından Suriye ile ilgili tezkerenin hazırlanıp meclise sunulması ve kabul edilmesi Türk hakim sınıflarının kendi çıkarları için bölge halklarını savaşla yüz yüze getirmesinin olasılık dahilinde olduğunu gösteriyor.

rından bahsediyor idi.

Türk hakim sınıfları attıkları her adımda halk düşmanı yüzlerini, sınıfsal özlerini ortaya seriyorlar. Örneğin bu son zam furçasında elektrik tüketimine dair yapılan zam buna iyi bir örnek olarak açığa çıkıyor. Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) elektrik zammına yönelik yaptığı açıklamada bu gerçeği ortaya koyuyor. Devletin enerji fiyatlarını dağıtım şirketlerinin taleplerine göre şekillendirdiğini ve fiyatları belirlerken halkın bütçesinden çok, dağıtım şirketlerinin taleplerini gözettiğini söyleyen EMO; ayrıca hükümetin elektrik dağıtım şirketlerini özelleştirmek için kârlı bir ortam oluşturmayı amaçladığını belirterek: "**AKP, yanlış enerji politikalarının yanı sıra Suriye başta olmak üzere Ortadoğu'da izlediği savaş politikası ve iç politikadaki Kürt açılımının bugün vardığı yüksek düzeyli çatışma ortamı sonucunda savaş bütçesi oluşturmaya başladı. Tüm bu hedeflerin bedeli ise elektrik kullanıcılarına pahalı elektrik olarak dayatılıyor**" diyerek zamların savaş bütçesi oluşturma hedefi taşıdığını da açıklıyor.

Öte yandan EMO son bir yıl içinde yapılan elektrik zamlarını değerlendirirken devletin doğrudan yoksulları hedef aldığını açıklıyor. Konut tüketim faturalarının bir yıl içinde yüzde 41.38 arttırıldığını ifade eden EMO, sanayi ve ticarethaneler için uygulanan tarifelerin çok daha düşük olduğunu; "**Sanayinin faturası orta gerilim için yüzde 23.31, alçak gerilimden elektrik alanlar için yüzde 26.15 arttı. Tarife grupları içinde en düşük zammı da yüzde 13.16 ile ticarethaneler gördü**" rakamlarıyla yapılan açıklamada, 2007 yılından bu yana yapılan fiyat ayarlamaları ile konut kullanıcıları ile sanayi kuruluşlarının elektrik bedelleri arasındaki makasın giderek arttırıldığı vurgulanıyor. Bu örnek bile yapılan zamların esas olarak halka yönelik bir saldırganlığa karşılık geldiğini ortaya koyuyor. Devlet Türk hakim sınıflarının devletidir ve bu gerçek her adımda ve zamda kendini ortaya koyuyor.

Dolayısıyla halka yönelik her saldırganlık, devrimciler tarafından yanıtlanmalı, karşılıksız bırakılmamalıdır. Kimi alanlarda HDK ile gerçekleştirilen zam karşıtı eylemler bu nedenle anlamlı ve değerlidir. Çoğaltılmalıdır.

HDK partileşirken, örgütlenelim, devrimcileşelim!

Tüm bu gündem yoğunluğu içinde HDK'nın bilinen partileşme kararı tar-

tışılmaya başlandı. HDK'nın partileşme yaklaşımı tarafımızdan bilinmiyor değil. Hatta geç bile kalındığı söylenebilir. Aynı bilinirlik tarafımızdan HDK'nın ele alınışında da bulunuyor. Başından itibaren biz HDK'nın "ikili" yanına işaret ettik. HDK bir yandan kimi bileşenleri açısından bir seçim partisi/çalışması olarak görülürken; bizim açımızdan ise onun kitlelere dayanan, kitlelere yönelen, kitlelerin kendilerini ifade etmelerine imkan sunan, haydi söylemekte mahsur yok, bir nevi kitlelerin "öz örgütlenmeleri" olma esprisine olanak sunan yapısı dikkate alındı. Bizler açısından HDK bu özelliğiyle ilgi odağı oldu.

Tabii siyasal süreç ve bilhassa da Kürt Ulusal Hareketine yönelik saldırganlık, artan şovenizm vb. vb. bir dizi politik etkenin varlığı da bu ilgiyi güçlendiren bir etkide bulundu. Ancak HDK ile yürüme çabamızda belirleyici olan nokta, bu biraraya gelişin örgütlenme çabamıza, politikalarımıza, eleştirel yaklaşımlarımıza olanak sunan bir yapıda olması, en azından tüzüksel olarak bir engel çıkarılmamasıydı. Nitekim bilhassa da yerel çalışmalara/tabandaki faaliyetlere yönelik katılma çabamız bununla ilgiliydi. HDK partileşirken, bizlerin yukarıda ifade ettiğimiz ve olumladığımız, kendimizi var ettiğimiz koşulların aksine bir gelişme bulunmuyor. Dolayısıyla HDK ile birlikte hareket etme, özellikle yerel çalışmalarda yer alma ve hatta bu çalışmaların öncüsü olma görevimiz devam ediyor.

Şölen çalışmasında açığa çıkan enerjiyi, kırk yıldır bu ülke topraklarında devrim ve demokrasi mücadelesinde bedel ödemiş ve hesap sormuş geleneğimizin ortaya çıkarmış olduğu somut gücümüzü iyi değerlendirmek zorundayız. Bugün somut olarak şölen çalışmasıyla faaliyet yürüttüğümüz alanlarda azımsanmayacak bir kitleye ulaşılmış durumdayız. Üstelik de hemen hemen her çalışma bölgesinde belli sayıda faaliyetçiyi harekete geçirmiş olmamız, üzerinden atlanmayacak derecede önemlidir. Ancak mesele bununla bitmiyor. Ve hatta denilebilir ki asıl iş bu noktada başlıyor. Diğer bir ifadeyle "**güçlü bir final, yeni bir başlangıç**" aslında her faaliyet alanında şu anda içinde bulunduğumuz pratik süreç içinde yaşanıyor. Nicel birikimler nitel sıçramaları mayalıyor. Öyleyse "**sarı güne, sarıl saate!!!**"

“Direnişimiz sınıf mücadelesinin ateşi için bir adım olacaktır!”

İstanbul: Birleşik Metal-İş sendikası İstanbul 2 No’lu Şube’nin örgütlü olduğu **Güven Elektrik Fabrikası** Haziran ayında Çorlu’ya taşınmıştı. Fabrikayı taşıyan işçiler bu fabrikada işe alınmadı. Patronla yapılan konuşmada işçilerin tazminatları taksitler halinde verilecekti ancak üçüncü taksit hala ödenmemiş du-

rumda. Bunun üzerine işçiler, Cankurtaran Holding önünde çadır kurarak 10 Eylül günü direniş başlattı. Biz de Güven Elektrik işçilerini ziyaret ederek direniş üzerine bir röportaj yaptık.

- Direniş süreci üzerine biraz sohbet edelim istiyoruz. Sürecinizi anlatabilir misiniz?

Birleşik Metal-İş 2 No’lu Şube Başkanı Yılmaz Bayram: Bizler 1 Mayıs’ta toplu sözleşme görüşmeleri yaparken, işveren fabrikayı İstanbul’dan Çorlu’ya taşıyacağını söyledi. Borçlarından dolayı, menkul ve gayrimenkullerini satacağını söyledi. Biz de bir fabrika İstanbul’dan Çorlu’ya taşınırken sendika olarak nasıl olması gerektiği, nasıl taşınacağı vb. konusunda fikrimizi söyledik. Çorlu’ya taşınırken işçilerin orada olması gerektiğini söyledik.

Biz masaya otururken Çorlu’da üretime başladıktan sonra paramızı alacağımızı söyledi. Senet aldık, paramızı taksitle ödeneceğine dair senet imzaladık. Ama 30 Haziran günü ilk taksit ödenmedi. 260 işçinin parası ödenmedi ve 15 Ağustos günü üçüncü taksitin ödenmesi gerekirken o da ödenmedi. İşçilerin hiçbirinin taksiti hala ödenmedi. Bunun üzerine, elimizde ödenmemiş senetlerle hukuki süreç başlamış oldu. Bizler mücadelenin sadece hukuki değil aynı zamanda direnişle sürdürülmesi yönünde karar aldık ve direnişe başladık.

- Direnişe ilk başlarken işçilerin tepkileri nasıldı, tereddütler yaşandı mı?

- Tabii, önce ikna etmemiz gerekiyordu; çünkü direnişle, sendikayla ilk defa tanışan insanlar doğal olarak tedirgin davrandılar. Onları ikna etmek çok kolay olmadı. Ama elimizde ödenmeyen senetler var, 15 Ağustos’a kadar kimseye hiç para ödenmemiş, zaten işveren ortalıktan kaybolmuş. Çorlu’ya sadece makineler gitmiş. Kısacası direnme kararını işçilerle birlikte aldık.

İşçiler elbette ki direniş, örgüt, eylem, sendika kelimeleriyle yeni tanışmışlar. Oldukça tedirgindiler. Yani devlet karşıtı bir mücadele olacak, eylem olacak, devletin polisiyle, kolluk güçle-

riyle karşı karşıya gelecekler, kadınların eşleri sorun çıkaracak vb. Örneğin erkekler, “kadın nasıl sokakta olur, devletle oynar mı?” gibi nedenlerle karşı çıktılar önceleri.

Belki şu an çok fazla sınıfsal bir zeminde değil ama işçiler 24 gündür iş ve ekmek için buradalar. Önceleri sloganlara bile eşlik etmekte tedirgin davranıyorlardı. 260 kişinin içinde sadece 10 kişi slogan atıyordu. Ama şimdi o zaman atılan sloganı bile farklılaştırarak gür bir şekilde atıyorlar.

Yavaş yavaş değişiyoruz, belki sınıfsal değil ama sermaye karşıtı bir durum var burada. Sınıfsal temelde olmasa da zamanla işçilerin bu bakış açısını süreç içinde bir ilerlemeyle sınıfsal zemine evrileceğini düşünüyoruz.

Bizler hep direnişlerin bir başlangıcı olur ancak bitiş tarihlerinin belli olmadığını işçilere söylüyoruz. İstanbul genelinde 9 tane irili ufaklı direniş var şimdi. Bunlar sınıf mücadelesinin ateşini yakacak adımlardır, başlangıçlardır. Mücademiz bu temelde devam edecektir.

“Burada çok daha fazlayız!”

- Direnişle ilgili düşünceleriniz ve kadınların hem direnişten önce hem direniş sırasında yaşadıkları sıkıntılardan biraz bahsedebilir misiniz? Bir kadın olarak direnişle ilgili neler söylemek istersiniz?

Gülten Taştan: Ben 9 yıldır bu fabrikada çalışıyorum. Sendikann işyeri temsilcisiyim. Yıllardır verdiğimiz emeğin karşılığını alamadığımız için, işveren bizimle müzakere masasına otururken verdiği sözü yerine getirmediği için buradayız. Bugün burada çok daha fazlayız aslında, yürekleri burada bizimle olan ancak çeşitli nedenlerle aramızda olmayan arkadaşlarımız da var. Yani kadın arkadaşlar, evden çıkamayan, çocukları olan arkadaşlar var. Şu an 30 kadın direnişte, bazıları ise dönüşümlü olarak katılıyorlar.

Bugün en alt katta olabiliriz ancak günü gelecek patronların olduğu dördüncü kata çıkacağız. Günü geldiğinde dördüncü kata çıkıp hesap soracağız, Can-

büyürken, eylemindeki işçilerin ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik çalışmalar yürütülüyor.

“Bilgi’nin o dışarıdaki demokratik ve özgürlükçü yanıyla uyuşmayan pek çok muamele ile karşılaştık” diyen işçiler, üniversite içinde yaşanan hak gasplarının oldukça fazla olduğunu söylüyorlar. Hak gasplarına ve işten atılmalara karşı sendikahı olan ve işten

kurtaran Holding patronlarından. Çünkü patronların sermayesi var, işçilerin ise örgütlü gücü, oluşturdukları birleşik güçleri var. Zaten o sermayeyi de biz üretiyoruz, bizler üretmezsek onlar birer hiçtir aslında, güç işçilerindir, zafer de işçilerin olacaktır.

Yılmadan hakkımızı almaya devam edeceğiz, bizim hiçbir zaman gelecekte beklenimiz umutsuz olmadı, yani yarının ne getireceği belli olmaz. Bizler verdiğimiz alınterini kimseye bırakmayız, ne yalınlık olacak, ne suskunluk olacak, en güçlü şekilde **“İşçiyiz, haklıyız kazanacağız!”** diyoruz. Sizlere de destek verdiğiniz için teşekkür ediyoruz.

“Nasıl rahat uyuyorlar?”

Nurten Muştı (direnişten bir işçi): Ben 20 senelik işçiyim. Sendikayı 4 senede fabrikamıza getirdik. Yemeklerimizden tutalım rahat konuşmamıza kadar, lavaboya gitmemize kadar pek çok şey düzeldi sendikayla birlikte.

Elbette bir kadın olarak çok zorluk yaşadım. Sadece ben değil diğer tüm kadın arkadaşlar da öyle. Örneğin hamileyken çalışmak kadınlar için her zaman zordur. Doğum izni çok geç verilir iş yerlerinde. Sendika gelinceye kadar bizim için çok daha zordu. Kadın evde çıkan ekonomik durumdan da etkilenmekte. Ben mesela duydum bazı kadınlar eşlerinden dolayı, izin vermediği için gelemiyor.

Ama şimdi gelip burada sloganlarımızı da atıyoruz. Haklarımızı alan kadınlar ve tüm işçilerin morali çok iyi gördüğümüz gibi. Halaylar çekiyoruz, türküler söyleyip sloganlarımızı haykırıyoruz. Hakkımızı alana kadar direnişimizi sürdürüleceğiz ve zaferle sonlandıracağız. Onurumuzla kazanacağız, patronların boyunlarına kravatları var ama her gün yuhalanarak gelip geçiyorlar buradan. Ve ben düşünüyorum, nasıl rahat uyuyabiliyorlar, nasıl rahat rahat yemek yiyebiliyorlar?

atılan işçiler direnişlerini öğrencilerle dayanışma içinde büyütüyorlar. Okulların açılması ile beraber, okul içinde devrimci ve demokrat öğrencilerle bir eylem komitesi oluşturularak eylem süreçleri güçlendirilecek. Bu sürecin kendileri açısından verimli geçeceğini belirten işçiler Bilgi Üniversitesi’ni teşhir etmeye ve direnişi büyütme çağırıyorlar.

İtfaiye ve zabıta emekçileri sokakta

Ankara: KESK’e bağlı Tüm Bel-Sen üyesi itfaiye ve zabıta emekçileri, yaşadıkları hak gasplarını protesto etmek için Ankara’da biraraya geldi. İzmir, Mersin, İstanbul başta olmak üzere çeşitli illerden gelen işçiler, iki koldan iş kıyafetleriyle yürüdüler. Buluşma yeri olan Güvenpark’a zabıta işçileri sorunsuz ulaşırken, itfaiye işçileri polis engeliyle karşılaştı. Polis, Kızılay Meydanı’nda yürüyüşün yasak olmasını gerekçe göstererek işçilere engel olmaya çalıştı. Görüşmeler ardından işçiler, Sakarya Meydanı’ndaki metro istasyonunu alt geçit olarak kullanıp Güvenpark’a ulaştılar. Polis barikatına tepki gösteren işçiler, polisi alkışlar ve ışıklarla protesto ettiler.

Tüm-Bel-Sen Genel Başkanı Vicdan Baykara yaptığı konuşmada, zabıta ve itfaiye emekçilerinin gerektiğinde yaşamlarını hiçe sayan özverili çalışmalarına rağmen, ekonomik ve sosyal haklarını almakta sorun yaşadıklarını dile getirdi. Baykara’nın ardından KESK Genel Başkanı Lami Özgen de bir konuşma yaptı.

İSDEMİR’de işten atmalar devam ediyor

Mersin: Hatay’ın İskenderun ilçesinde bulunan, **İskenderun Demircelik Fabrikası (İSDEMİR)**’nda işten atmalar devam ediyor. Geçtiğimiz günlerde sendikahı oldukları için işlerinden atılan işçilerden sonra yine aynı sebeple 2’si sendika temsilcisi toplam 15 işçi işten atıldı. İşten atılmaların keyfi olduğunu söyleyen işçiler; **“Bizi çıkarıp başkalarını işe alıyorlar. Çıkarılan işçiler arasında sendikann baş temsilcileri de bulunuyor. Biz işçiyiz, ekmeğimizle oynanmasın”** açıklamasını yaptı.

Bilgi Üniversitesi’nde direniş sürüyor

İstanbul: Yıllık öğrenim ücreti ortalama 25.000 TL olan Bilgi Üniversitesi’nde 24 işçi direnişe geçmişti. Sosyal-İş’e üye işçilerin önderliğinde, işe iade talebi ile 4 Eylül’de başlayan süresiz oturma eylemi devam ediyor.

Santral Kampüs’teki Rektörlük bi-

nası önünde sürdürülen oturma eyleminde işçiler, bu süreç boyunca Bilgi Üniversitesi’nde çalışan akademisyenler, öğrenciler ve öğrenci velileri, işçilere destek veriyor. Ayrıca üniversitede halen çalışmakta olan idari ve destek personel olarak çalışan işçiler direniş yerini düzenli ziyaret ediyorlar. Direnişçi işçilere destek her geçen gün daha

Emekçinin gündemi

Sendikaları tasfiye yasası ve yeni bir birlik için kopuş imkanı

Toplu İş İlişkileri Kanunu tasarısı 3 Ekim günü mecliste tartışılmaya başlandı. Yasanın esas hedefi ülkemizde sendikal yapının yeniden düzenlenmesi. Asıl hedef öncelikle mevcut sendikal yapının tasfiyesi ve sonrasında yeniden şekillendirilmesidir. Bunun öncelikli hedefi işçileri örgütlemek için çaba gösteren, dinamik, sınıftan yana ve muhalif sendikaları ortadan kaldırmaktır.

Sonraki hedef ise sistem içi iktidar mücadelesinin bir parçası olarak AKP'ye yandaş olmayan sendikaların halledilmesidir. Ardından da kendine uygun, yandaş, işbirlikçiliği bugüne kadar görülmemiş bir düzeye hayat verecek bir sendikacılığın güçlendirilmesi ve işçi sınıfının mücadelesine yeni bir zincirin daha eklenmesidir.

Kanun tasarısındaki en ciddi yön, işkolu barajları ile ilgilidir. Bu kapsamda onlarca sendikanın sahip olduğu toplu sözleşme hakkı gasp edilmekte, sendikalar yetkisiz kalmaktadır. Yeni yasa tasarısı ile % 10 olan ancak uygulanmayan baraj ilk yıl için % 1'e, ikinci yıl için % 2'ye ve sonrasında % 3'e çekilmektedir. Lakin aynı zamanda işkolları birleştirildiği için işçi sayısı yükselecek ve yasalasması halinde barajı aşan sendika sayısı bir elin parmaklarını geçmemektedir.

Örneğin deri işkolunda kayıtlı olan 1000'e yakın işçi ile tekstilde kayıtlı olan yaklaşık 750 bin işçi birleşerek 850 bin işçi üzerinden % 1 arandığında, bu yıl için, 8.500 üyeye sahip olmak gerekmektedir ve bu halde tekstil, deri sektöründe toplam 4 sendikanın 3'ü ikinci senede barajın altında kalmakta, birinin ise durumu kritiktir. Ticaret, büro işkolunda birleşmelerle toplam işçi sayısı 2.5 milyondur, yüzde 1'i 25 bin ile iki sendika kalmaktadır, seneye ise hiçbir yetkili sendika kalmayacaktır. Karayolu, deniz, demiryolu ve havayolu işkolları birleştirilerek toplamda yaklaşık 800 bin işçinin % 1'i 8 bin üye ile ilk yıl yetki alınacaktır ve 3. sene sonunda yetkili sendika kalmayacaktır.

Sendikaların bu kısa süre içinde üyelik için atılım yapma niyetine sahip olmaması içinse yasada kalkması gereken noter yoluyla üyelik bir yıl daha yürürlükte bırakılmaktadır. Bu sayede örneğin barajı açmak için 5 bin işçiye ihtiyacı olan bir sendikanın salt noter masrafı 200 bin TL'dir. Örgütlenme faaliyetinin çok çeşitli harcamaları vardır ve sendikaların bu masrafın altından kalkması maddi açıdan da mümkün değildir.

Dahası sendikal örgütlenmeye katılan işçiler açısından mahkeme süreci uzun sürse de yüksek sendikal tazminat alma hakkı da yeni yasayla ortadan kalkmaktadır. 30 işçiden az işçinin çalıştığı işyerlerinde işe iade davası açılmamaktadır. Ülkemizde işletmelerin büyük çoğunluğu 30 işçiden az çalışan küçük işletmelerdir. 30 işçiden fazla çalışanlar açısından ise firmayı küçük şirketlere bölmek oldukça kolaydır. Bu sayede sendikal sebeple işten atılan işçinin savunacağı yasal imkan da kalmamaktadır.

Net şekilde görülmektedir ki sistem sendikal hareketi önce tamamen yok etmek, ardından kendine uygun şekilde yeniden kurma derindedir. Ne yazık ki bu geniş perspektiften bakamayan sendikaların çoğunluğu salt koltuklarını bir süre daha korumak için meclisten, hükümetten, bu yasa tasarısının altına imza atarak açıkça ihanet eden Türk-İş'ten medet ummakta, ufak düzenlemeler talep etmektedir. Bu bürokratik yaklaşımın geleceği yoktur. İşçilerin tepki ve öfkelerini yoğunlaştığı bu dönemde tasfiyenin kapsamını anlamak ve fiili-meşru mücadeleyi esas alan, iktidardan medet ummayan, yüzünü tamamen sınıfa dönen, demokratik bir sendikal hareketi yeniden oluşturmak için mevcut tasfiye girişimini boşa çıkartacak yeni bir birlik ve kopuş için olgunlaşan şartları doğru değerlendirmek gereklidir.

Bir ses, bir soluk, bir can direnişi büyütür

İstanbul: Grev yasağı getiren yasal düzenlemeyi protesto ettikleri için işten çıkartılan THY işçilerinin direnişi 29 Mayıs'tan bu yana sürüyor. Bir yandan hukuksal, bir yandan da sokak eylemleriyle.

Bugün gelinen aşamada direnişin ilk gününden bu yana 129 gün geçmesine rağmen işçilerin açtığı davalardan, direnişte olmayan iki işçinin davası sonuçlanmış ve onlar da işe iade davasını kaybetmiş durumda. Diğer işçilerin davaları ise devam ediyor.

Şüphesiz işçi direnişleri bize olduğu kadar direnen işçilere ve halka da çok şey öğretir. Biz de **Özgür Gelecek Gazetesi** olarak direnişte başından bu yana yer alan **Deniz Eralp** ile bir söyleşi gerçekleştirdik. Direnişi ziyaret eden "sol" örgütlerden, direnişe, direnişin kendisine kattıklarına, THY'den ülke gündemine kadar birçok konu hakkında konuştuk.

Deniz Eralp Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'nde okumuş "sola, solculara çok da uzak değilim. Üniversite döneminde öğrenci gençliğin ekonomik ve akademik mücadelesinde yer aldım" diyor. Sekiz yıldır THY'de çalıştığını belirten Eralp hava işkolunda çalışan işçilere dair yanlış bir imaj olduğunu, aslında "**burjuva görünmelerine**", "**rahat bir işlerinin olduğu algısının olmasına**" rağmen, gerçeğin bu olmadığını "**çalışma koşullarının oldukça ağır, gece-gündüzün belli olmadığını**" aktarıyor.

"Bir uçuşa gidip geliyoruz Cumhurbaşkanımız değişmiş, seçim olmuş ya da bir uçuşa gidip geliyorum dedem hayatını kaybetmiş. Yani ülkenin politik günde-

mini değerlendirmek, ona kafa yormak bir yana kendi ailemizle bile ilgilenemiyoruz. Bunların yanı sıra işlerimiz çok yorucu ve direnç isteyen bir sektör. Hizmet sektörü sonuçta; insanlarla ilgilenmek, onları memnun etmek zorunda bırakılıyorsunuz. Eğer işinize saygı duyuyorsanız uçuş sırasında birçok şeye dikkat etmelisiniz, çünkü her kural kanla yazılmış. Geçmişte yaşanan uçak kazalarına bakıyorsun çoğu insani faktörden olmuş" diyor.

"Direniş hayatınızda ne gibi değişiklik yarattı? Siyasal anlamda size ne kattı?" sorumuza ise; "Benim hayatım direnişim oldu. Ben Ankara'da çalışıyordum, 15 kişi işten çıkarıldık. Burada bir direniş vardı ve burada olmak gerekiyordu. Ben de eşimle konuştum; bir ses, bir soluk, bir can bu direnişi büyütür deyip geldim. Şu anda sağ olsunlar 3 gün bir arkadaşımda, 5 gün bir arkadaşımdayım. Kazanacağımıza olan inancım ise tam. Siyasal anlamda direniş bana elbette ki çok şey kattı. Direnişlerin, emek ve demokrasi mücadelesinin hep bilincindeyim aslında. Ama burada direkt içinde olmak farklı tabii. Örneğin emek ve demokrasi için mücadele eden siyasi kurumları, partileri tanıdım, yayınlarını okuma fırsatı buldum" diye cevaplandırdı.

İlk işten çıkartılış sürecinde 4 gün çalıştığını belirten Eralp "bana bir e-mail geldi, sordum, 'yanlışlık olmuştur' dediler ve ben normal işime devam ettim. 4. günün sonunda ise işime son verildi. Tabii o 4 günlük emeğimin karşı-

lığını vermediler. Aslında çıkarılan insanların birçoğu sendikal çalışmasından dolayı bilerek çıkarıldı. Bazıları ise sırf dışarıya 'bakın kendinden olamı dahi çıkarttı' dedirtmek için rastgele seçildi. Burada genele bir mesaj verme çabası var 'eyleme katılanlar' işten atıldı mesajı" diyen Deniz Eralp'in gazetemiz okurlarına çağrısı ise; "Bize, kazanamazlar, en fazla on gün dayanırlar diyorlardı. 129 gündür buradayız, Özgür gelecek okurlarını da tanımak tanışmak isteriz" oldu.

Koşuyolu'nda direniş başlıyor!

Kartal: Kartal Koşuyolu Hastanesi'nde 1 Ekim günü işbaşı yapmak için işe giden **Ziya İncedere**, "sevk" nedeniyle işbaşı yapamayacağı öğrenince direnişe geçti. Dev Sağlık-İş Sendikası'nın Anadolu Yakası temsilcisi olan İncedere aynı zamanda sendikanın hastane temsilcisi.

Direnişi hakkında bilgi aldığımız İncedere "Hastane başhekimliği ve bağlı oldukları taşeron firmanın, hastanedeki sendikal örgütlenmeyi engellemek amacıyla olduğunu ve kendisinin bu nedenle sevk edildiğini" söylüyor.

"Kesinlikle sevk kararına uymayacağımı ve sonuna kadar direneceğimi" dile getiren İncedere'nin, Pazartesi başlayan direnişi, Salı günü tüm çalışanların katılımıyla bir günlük iş bırakma eylemine dönüştü. Bunun üzerine işçiler, panikleyen taşeron firma tarafından "direnişe katılan işçilere 350 TL para cezası verileceği" şeklinde tehdit edilmesine rağmen bu tehdit etkili olmadı!

İncedere, 8 Ekim Pazartesi gününden itibaren, eylemini bir basın açıklamasıyla çadır kurarak sürdürecektir.

İncedere'nin gazetemize son sözü şöyle oldu: "Direnenler her zaman kazanmıştır ve ben de bu direnişimde çalışanların ve destek veren dostların yardımı ile kazanacağım. İşçi sınıfının bir neferi olarak, işçi sınıfının temsilcisiyim. Bugün için korku imparatorluğunu yaratanlar, yarın yarattıkları o korku denizinde kendileri boğulacaktır."

Eskişehir OMK'da direniş...

Eskişehir Organize Sanayi Bölgesinde bulunan OMK Ambalaj Fabrikası'nda çalışan 22 işçi, işten atılmalarının ardından 20 Eylül'de direnişe geçti. 219 işçinin çalıştığı fabrikada işten atılmaları, işçilerin Mayıs ayında Selülöz-İş Sendikası'nda örgütlenmelerinin ardından gerçekleşti. Fabrikada sendikal örgütlülüğe tahammülü olmayan patron, "**işçi azaltma**" gibi uydurma bahanelerin arkasına sığındı. Sen-

dikaya üye olan işçilerin sayısı 153. İşten çıkarmalarla patron bu sayıyı düşürmeyi amaçlıyor.

Direnişe geçen işçilere, çevredeki diğer fabrika işçileri ve sendikalar da destek veriyor. Direnişçi işçiler, ancak sendikadan istifa etmeleri koşuluyla izinlerinin onaylandığını, hatta istifa karşılığında para bile teklif edildiğini ifade ediyorlar.

(Eskişehir'den bir ÖG okuru)

“Sokaklar bizim mücadele alanımız”

İstanbul: BEDAŞ'ta taşeronla karşı tam 137 gündür kararlı bir direniş sürüyor. Uzun soluklu olsa da sonuna kadar devam edeceklerini dile getiriyorlar ve sık sık “Sokaklar bizim mücadele alanımız” sözlerini vurgulayarak BEDAŞ önünde kurdukları direniş çadırıyla emeklerine sahip çıkıyorlar. Biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak işçilerin 137 gündür süren direnişleri ile ilgi görüşmek için çadırlarını ziyaret ettik ve **Bilgin Özen** (okuma işçisi/8 yıllık çalışan) ile **Altay Turan** (açma-kesme servisi) bir röportaj gerçekleştirdik.

- Direniş boyunca neler yaptıklarınızdan bahsedebilir misiniz?

Bilgin Özen (Enerji-Sen temsilcisi): Bu direniş 18 Mayıs'ta başladı, daha sora 21 Mayıs'ta fiilen direnişimizi başlattık. Her Cuma eylemlerimiz oluyor. Nöbet sistemiyle burada kalıyoruz. Her gece 2 arkadaşımız mutlaka çadırda kalıyor. Çadırı kurduğumuzdan bu yana çadırımızı kaldırmalarını engellemek için geceli gündüzlü buradayız. Haftalık eylemlerimizin dışında Boğaz Köprüsü'nü kapatma eylemi gerçekleştirdik bir kez. Köprüyü kapattığımız için 26 arkadaş sendikacılarımızla beraber 1 gün nezarete kaldık. Savcılıktan serbest bırakıldık. Fakat arkasından hepimize “Gösteri ve yürüyüş kanuna muhalefetten” dolayı dava açıldı.

- BEDAŞ'la bu direniş süresi içerisinde bir görüşmeniz oldu mu?

- BEDAŞ'la birçok görüşme yapıldı. Özellikle taşeron firmanın baskısı sonucu bir anlaşma çıkmadı bugüne kadar. Fakat biz ısrarla direnişimizi devam ettirdik. Sendikamızla birlikte yapılan görüşmeler çerçevesinde, ihale yapıldıktan sonra direnişteki bütün işçilerin tekrar işlerine geri döneceğini konusun-

da söz verildi. Biz de şu an onun bekleyişi içerisindeyiz. Bir yandan da işe iade davamızı açtık. Davalarımız başladı.

Bu arada bizi işten çıkarma nedenleri 25/2, yani iki iş günü ardı ardına işe gelmediğimiz için işten çıkardığımız iddia ediyor işveren. Fakat biz bunun böyle olmadığını İş

Kanunu'nun 34. Maddesine istinaden işlerimizi bıraktığımız yani maaşımızın 20 günden fazla geciktirildiğini ve bu durumda da bizim işe çıkmama gibi bir hakkımızın olduğunu, iş yerlerimizde bulunduğumuzu, imzalarımızı attığımızı, fakat işe çıkmayacağımızı söyledik.

Tabii onlar da bizi başka bir nedenle işten çıkartınca biz buna itiraz ettik Çalışma Bakanlığı nezdinde. Çalışma Bakanlığının müfettişleri bizim hakkımızda olumlu bir rapor tuttular. Bu konuda bizi haklı buldular. Şu an raporlar sendikamızda mevcut. Tabii bu raporlarla İşkur'a gittik. İşsizlik maaşları almak için. Fakat İşkur işsizlik maaşı veremeyeceğini, işverenlerde şifreler bulunduğunu ve işverenin çıkış nedenini değiştirmede bize maaş verilemeyeceğini, maaşı vermesi için mahkeme sonucu getirmemiz gerektiğini sendikamıza beyan etti. Mahkeme sonucuna göre İşkur'dan alacaklarımızı alabileceğiz.

- Kaç işçi var direnişte?

- 116 işçi direnişteyiz. 105 arkadaşımız işe iade davası açtı. 10 küsur arkadaşımız da askere gidenler falan oldu. Tazminat davası açan oldu. Direnişe fiilen geleni soruyorsanız 25-30 kişi. Bu sayı düzenli gelenler. Gündüz gelemeyip nöbete gelen arkadaşlarımız var. Süreç uzadığı için sayıda azalma yaşandı. Bunun nedeni de maddi. Buradaki arkadaşların birçoğu evli ve kiracı, maddi imkânsızlıklar olduğu için de çalışmak zorunda kaldılar. Çünkü biliyorsunuz mahkemelerin kanunen 4 ay içinde bitmesi gerekiyor ama bizim daha ilk du-

ruşmamız 4 ay sonunda gerçekleşti. Süreç bizim için devam ediyor ve götürebildiğimiz yere kadar götüreceğiz. Sonucunda kazanmak istiyoruz. Herkes umutla bekliyor.

“Maaşlarımız yatmazsa biz de direnişe geçeceğiz”

Direnişte olan BEDAŞ işçisiyle sohbetimizin sonunda arkadaşlarımızı ziyarette gelen başka bir BEDAŞ işçisi söze katılıp kendi yaşadıkları sorunlarla ilgili konuşmak istediğini söyleyince ses kayıtlı cihazımızı ona uzattık.

Altay Turan (Avçılar Enerji-Sen Temsilcisi): Biz de 64 gündür maaş alamıyoruz. Arkadaşlarımıza her Cuma eylemlerinde destek veriyoruz. Ülkenin asıl sorunu hızla taşeronlaşmaya gitmesi. Bütün işverenlerin taşeron sistemlerini desteklemesi. Şu an

mecliste geçmekte olan bir yasa var. İş ilişkileri adı altında bir yasa, tamamen fiyasko ve gelecekte işçilerin hiçbir hakkının olmaması üzerine kurulu. İnsanların bilinçli olması, bu yasanın geçmemesi için bütün işçi sınıfının mücadele etmesi gerekiyor.

Kesme açma servisine gelirken 64 gündür maaş almıyoruz. 65. günde maaşlarımız yatmazsa bizler de eyleme geçeceğiz. Eylemimizi devam ettireceğiz. Geçen hafta Pazartesi günü BEDAŞ'la görüştük. Bize verilen bir teminat var, “eğer ayın 3'ünde maaşlarımız yatmazsa biz BEDAŞ olarak, bir üst işveren olarak sizin maaşlarınızı yatıracağız” dediler. Biz de o günü bekliyoruz. Şu an işçi arkadaşlar sahada çalışıyor. Maaşlarımız yatmazsa eğer biz de Cuma eylemi ile birlikte direnişe geçeceğiz.

“Sendikal mücadele engellenemez”

Bursa: BATİS-BAMİS üyeleri sendikal mücadeleyi zorlaştıran ve ortadan kaldırmak için var olan yasaların iptali için Anayasa Mahkemesi'ne yapmış oldukları başvuruların aleyhe sonuçlanması ile ilgili 25 Eylül günü Bursa Adliyesi önünde toplanarak bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Üyeler adına BATİS-BAMİS Genel Başkanı **Metin Burak** basın açıklamasını okudu.

Burak, 12 Eylül'ün devamında işçilerin örgütlenmesini engelleyen yasaların bugün değiştirilmek isteniyor gibi görünse de aslında değiştirmek için hiçbir şey yapılmadığını ve yoksulları aldatanların aynı kişiler olduğunu dile getirdi.

Okul inşaatında iş cinayeti

H. Merkezi: İstanbul Sarıyer'de bulunan Ferahevler Mahallesi'ndeki Ufuk Okulları inşaatında 2 Ekim günü 4. katta beton dökme işlemleri sırasında kolonların koparak düşmesi sonucunda aşağı beton parçaları düştü. Zemin katta bulunan 3 işçi saçılan bu parçaların altında kalarak yaşamını yitirdi. Yaralanan bir işçi ise İstinye Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Vakıflar Genel Müdürlüğü arazisi üzerinde yapılan inşaatın Eğitim Hizmetleri ve Pazarlama San. Tic. AŞ'nin bir firmasına ait olduğu öğrenildi.

Eylül'de 83 işçi!

Ekim ayı iş cinayetleri ile başlar-ken işçi cinayetleri ile ilgili aylık açıklama yapan İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİGM), Eylül'de 83 işçinin iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiğini açıkladı.

İşçi ölümlerinin en çok inşaat, maden, mevsimlik tarım ve enerji sektörlerinde gerçekleştiğini belirtilen açıklamada, “2011 Eylül ayında en az 58 işçinin öldüğünü tespit etmişken 2012 Eylül ayında ise en az 83 işçinin öldüğünü açıklıyor olmamız bu ülkenin gerçeklerini gözler önüne seriyor. AKP iktidarının sürekli tekrarladığı gibi güllük gülistanlık bir hayat yaşamıyoruz. İşçiler, her geçen gün daha fazla ölüyor” denildi.

“Ölmek var, dönmek yok”

İstanbul: “Yaşamak için çalışmak ve emek gücümüzü satmak zorundayız.

İster fabrikalarda ya da bürolarda, ister devlet işletmelerinde, ister özel şirketlerde, isterse belediyelerde, kooperatiflerde olsun hayatımızı yalnızca ücretle kazanıyoruz. Bütün zenginlikleri ve değerleri üretenler olarak, bu değerlerden gelişmeden hakkımız olanı istiyoruz.”

Yukarıdaki sözler yaklaşık 60 gündür direnen Teksim işçilerine ait. Teksim Tekstil işçileri, 6 Ağustos tarihinde sendikada örgütlendikleri için işten atılmıştı ve

o günden bu yana fabrika önündeki direnişlerine devam ediyorlar. Onlar da başka işyerlerinde yaşanan sorunları yaşıyorlardı. **Birincisi;** maaşlarını alamıyorlardı ve bu durumu protesto etmek için kapı önündeler. **İkincisi;** hak gaspı ve sendikada örgütlendikleri için yaşadıkları sorunlar.

“Mazlumlar ayağa kalmadıkça, zalimler diz çökmez” diyen Teksim işçileri, direnişlerini tüm kararlılıkla devam ettiriyor ve “Ölmek var dönmek yok” sloganını haykırıyorlar. Her öğlen yemek

arasında çektikleri halaylar için; “**En büyük halaylarımızı direnişimiz zaferle sonuçlandığında çekeceğiz**” diyorlar. Bu kararlılık karşısında ise polis işçilere barikat kurarak acizliğini gösteriyor. İşçilerin direnişini çeşitli baskılar uygulayarak kırmaya çalışıyor egemenler. Tüm bunlar karşısında Teksim işçileri, yumrukları sıkılı, elleri havada karşıyorlar saldırıları. Bunu direnişin 53. gününde, direniş alanını ablukaya alan polisler işçilerin karşı karşıya gelişinde görebiliriz.

25 Eylül günü dünyaca ünlü giyim markası Hugo Boss temsilcilerinin Teksim fabrikasını ziyaret etmeye geleceğini söylemesi üzerine direniş alanı, po-

lis ablukasını altına almıyor. Polislerin orada neden oldukları sorusuna yanıt olarak polis valinin açıklamasını gösteriyor. Valilik direniş alanını “**tehlikeli bölge**” olarak ilan etmiş ve bunun üzerine polisler direniş alanını ablukaya alarak işçileri uzaklaştırmaya çalışmıştır. Ama işçilerin direneceğini hesap edememişler anlaşılır. Emeklerine sahip çıkan işçiler, direniş alanlarından polislerle karşı karşıya gelerek ayrılmadılar. Aralarından bir arkadaşlarının fenalaşması ve ambulansla hastaneye götürülmesi işçilerin öfkesinin daha da kabarmasına neden oldu ve “**Ölmek var dönmek yok**” sloganlarıyla direniş alanını terk etmediler.

(Antep fıstığı) "Bu sene de böyl'oldu!"

Birçok tarımsal ürün gibi Antep fıstığı da dünya pazarında iyi bir yere sahip olmasına, binbir emekle üretilmesine rağmen, bırakalım köylüye bir kazanç sağlamasını maliyetini dahi kurtarmıyor. Fıstık üretiminin dünya üretim alanı içerisinde ülkemiz ön sıralarda olmasına rağmen bugün kuruyemişçilerden oldukça yüksek fiyatlara aldığımız fıstık oraya gelene kadar birçok aşamadan geçiyor.

reci yaklaşık 25 günü bulur. Sabah "horoz öttüğünde" başlanan çalışma gün batımına kadar sürer. Akşam ise sabaha kadar harman yerine serilen sergen beklenir, gece geç saatlere kadar komşu sergenle sohbetler edilir.

Toplama süresince yapılan iş "eğlenceli" geçse, aile fertlerinin bir araya gelme, bir yılın emeğinin karşılığını almanın getirdiği mutluluk yaşansa da ürün pazara geldiği gün bu mutluluk yerini hüsrana bırakır. Çünkü köylünün borcu çok, ürünün "alıcısı yok, fiyatı düşüktür."

"Fiyat düşük, alıcı yok!"

Bir yıl boyunca yaz-kış çalışan köylülerin "fıstık piyasasına dair sorusu" komisyoncu tarafından her yıl olduğu gibi bu yıl da "fiyatlar düşük, alıcı yok, fiyat şu, işine gelirse bırak git" diyerek cevaplanır. Yıl içerisinde çeşitli giderlerini karşılamak için tefeciden borç alan köylü ise verilen fiyata ürünü bırakmak zorundadır. Köylüden çok düşük fiyatlara alınan fıstık, komisyoncular tarafından oldukça yüksek fiyatlara yurtdışına, büyük kuruyemişlere, çikolata vs. fabrikalarına satılır.

En yakın bu yıl fıstık piyasasına baktığımızda dahi bunu rahatlıkla görebiliriz. Örneğin en çok kullanılan ben (kırmızı) fıstığın kilosu komisyoncu tarafından köylüden bu yıl 6 TL'den alınıyor, küçük bir işlemin ardından kavru olarak 22,00-22,50 TL'ye satılıyor.

Peki, bu küçük işlemi yani kavurma işlemini köylü yapamaz mı? Elbette yapabilir, ancak köylünün az miktarda mahsulünü, Devlip'te (fıstığın kavru olduğu yer) beklenen sırayı ve borçlarını düşündüğümüzde, hem yeteri kadar ürününün olmadığını hem de borçlarından dolayı yeteri kadar zamanının olmadığını söyleyebiliriz.

Yıl içerisinde fıstık için yapılan "rutin" harcamalar (ilaçlama, mazot, mevsimlik işçi) düşünüldüğünde köylülerin yıllık kazançlarının "hiç" olduğu ortada. Hele bir de yıl içerisinde traktörün bozulursa vay haline.

Yıl içerisinde fıstık için yapılan "rutin" harcamalar (ilaçlama, mazot, mevsimlik işçi) düşünüldüğünde köylülerin yıllık kazançlarının "hiç" olduğu ortada. Hele bir de yıl içerisinde traktörün bozulursa vay haline.

laşma aşamasında olan), **fiş** ya da **sualtı** (olgunlaşmamış, içi boş) diye sınıflandırılır ve kadınlar bu milyarlarca fıstık tanesini birbirinden ayırır. Yine fıstığın bahçeden toplanma sürecinde yere düşen fıstıkları tek tek toplarlar. Aynı bir iş bölümü olarak da yine kadınlar o fıstıkları; tuzlanması, kavru olması için tek tek, elinde çekiç, önünde milyonlarca fıstık tanesini tek tek çitlatırlar.

Fıstık toplama, kurutma ve pazara, daha doğrusu komisyoncuya ulaşma sü-

Binbir türlü emek

Öncelikle belirtmek gerekir ki fıstık ağaçları diğer meyve ağaçlarına nazaran oldukça geç meyve veriyor. Toprağa ekilen tohumun meyve veren bir ağaca dönüşmesi ortalama 15 yılı alıyor. Tabii meyve verecek duruma gelene kadar köylünün nasırlı ellerinde göz bebeği gibi bakılıyor. Normalde fıstık ağaçları bir yıl iyi ürün verirken sonraki yıl daha az veriyor. Ancak son süreçte kullanılan ilaçlarla birlikte her yıl ortalama aynı verim alınabiliyor.

Her yıl Eylül ayının sonları ile Ekim ayının başlarında toplanan mahsul için bütün bir kış boyunca çalışmak gerekiyor. Çift sürmekle başlayan bakım süreci, budama, ilaçlama, çapalama işleri ile sürüyor, üstelik bu işlemler birkaç defa tekrarlanmak zorunda. Örneğin ilaçlama ve çift işleri yıl içerisinde ne kadar çok yapılırsa mahsul de o kadar artıyor.

Ancak zirai ilaçların ve mazotun fiyatını düşündüğümüzde köylünün bu işlemleri çok da yapamadığı açık. Gerçi bugün köylülerle sohbetimizde çift sürmek için traktör kullanımı ve ilaç kullanımının verimi düşürdüğünü öğrensek de günümüz tarımı açısından kullanmalarının zorunlu olduğunu da söylüyorlar. Tabii traktör kullanımının, fıstık üretimi olan köylerde hayvancılığı bitirdiğini belirtip, geçmişi özlemle anarak!

Köylüler için büyük bir sevinçle başlayıp pazardaki fiyatından kaynaklı hayal kırıklığıyla biten mahsul toplama süreci ise özellikle **kadınlar** için tam bir işkence. Böyle diyoruz çünkü cinsiyetçi iş bölümünde kadınlara düşen iş oldukça ağır ve yorucu. Örneğin fıstık kalitesine göre ben (kırmızı), boz (sarı, olgun-

"Üretici için hiçbir şey yok!"

H. Merkezi: Fındık-Sen, devletin fındık fiyatları düştüğünde üretici lehine piyasaya müdahale etmediğini, ama fındık fiyatları yükseldiğinde tüccarlar ve tekeller yararına piyasaya müdahale ettiğini belirten bir açıklama yaptı.

30 Eylül günü yapılan açıklamada fındık piyasasına değinildi ve "Anlaşılan o ki tacirler ve ihracatçılar fındık fiyatlarındaki düşüşleri üzerlerine almıyorlar. Oysa daha birkaç yıl önce AKP hükümeti fındıktan elini ayağını çektiğini ve her şeyi serbest piyasaya bıraktığını açıklamış ardından da geçici olarak kullandığı Toprak Mahsulleri Ofisini geri çekmemiş miydi?" dedi. Fındık-Sen 2011 yılında piyasadan çekilen TMO'nun hasat öncesi piyasaya fındık sürdüğünü ve spekülasyon yarattığını belirtti. Açıklama şu ifadelerle sonlandırıldı: "Düşük fiyatlardan dolayı mağduriyet yaşayan fındık üreticisidir. Bu mağduriyet orta yerde dururken ihracatçının dert yanması anlaşılır gibi değildir."

Zeytin üreticisi "ocak" isyanında

H. Merkezi: Edremit Belediyesi'nin kendisine ait şirkete zeytinlik alanlara sıfır noktada taşocağı ruhsatı vermesi, üreticiyi isyan ettirdi. Tarım alanlarına sahip çıkan üreticiler, **24 Eylül** günü bir eylem gerçekleştirdi. Köy Kahvesi önünde bir araya gelen köylüler "**Dereli bizimdir, bizim kalacak**" sloganını attı.

Burada Dereli Köyü Muhtarı **Ahmet Güneş** bir açıklama yaptı. Taşocağı olarak işletilecek alanın, yörenin en iyi kalitede zeytinyağını üreten bir bölge olduğuna ve ilçe merkezinin içme suyu kaynaklarının sıfır noktasında bulunduğu dikkat çeken Güneş, "**Karayurt mevkisinde ED-BEL tarafından ruhsatlandırılıp, ihaleye çıkartılan taşocağın bölgemize vereceği zararlar ortadayken, aynı bölgede bulunan Karadağ Kulesi Meki'sinde de açılmak istenen iki taşocağı ruhsatı başvurusunun bulunduğunu üzüntüyle öğrendik. Taşocaklarının yöre zeytinliğini ve tarımını yok edecektir. Edremit'in kuzeyindeki bu hakim tepelerin yeşil bitki örtüsü yok olacak ve her yer delik deşik edilerek toz ve radon gazları civar köyleri ve Edremit'i yaşanmaz hale getirecek. Bunu bölge insanlarına ve Edremit halkına hak ve hukuk tanımadan dayatmaya hiç kimse haklı yoktur**" dedi.

Cargill'de direniş

Bursa: Bursa Cargill fabrikasından "performans düşüklüğü" gerekçe gösterilerek işten çıkarılan bir işçi direnişe geçti. Bursa'dan Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB)'li bir Özgür Gelecek okurunun verdiği bilgiye göre Orhangazi ilçesinde bulunan fabrikada yaklaşık 150 işçi çalışıyor ve burada bir sendikadır sendikal çalışma sürüyordu.

Bugün her ne kadar "**performans düşüklüğü**" bahane edilse de esas nedenin işçilerin bir süredir örgütlenme sürecinde olmalarından kaynaklandığı açıktır. DDSB'li okurun verdiği bilgiye göre önümüzdeki günlerde direnişteki işçi sayısının artabileceği tahmin ediliyor. Dolayısıyla direnişe çıkan ve ona destek veren Öz Gıda-İş Sendikası üyesi işçiler performans düşüklüğü gerekçesiyle çıkartılmalarının gerçek dışı olduğunu belirtiyorlar.

Cargill firması hakkında bilgi

ABD sermayeli olan **Cargill** daha önce gündeme tarım alanına kurulması ve çevreye verdiği zararlarla gelmişti. 1999'da Orhangazi'ye kurulan fabrika ilk mısır üretimi yaparken, 2002'de dünya genelinde Cerestar firmasını satın aldı.

Bu çerçevede, Türkiye'de de Cerestar'a ait olan Pendik Nişasta Sanayi hisselerinin yüzde 50'sinin Cargill'e geçmesiyle, Ülker Grubu ile eşit hisseli ortaklık oluştu. Cargill bugün dünyanın 61 ülkesinde faaliyet gösteriyor.

Erdoğan'ın "PES" dedirten "ES" i!

Kürt sorunundan Suriye meselesine, tutuklu vekillerden Alevilere kadar son genel başkanlık döneminde "giderayak" her bir kesimin gönlünü alacağı ve açılımlardan açılımlar beğeneceği beklenen Erdoğan'ın kimsecikleri şaşırtmamış olmaması ziyadesiyle doğaldır aslında.

Günler öncesinden tüm gözlerin AKP'nin 4. Olağan Kongresi'ne çevrilmesini sağlamak için paramedya bütün hünerini sergiledi. Her tarakta bezi olan danışmanların çanak yalayıcı kalemşörlere servis ettiklere üzere toplumda "manifesto" niteliğinde bir konuşma beklentisi oluşturuldu. Bir de çağın her bir mevzuya hakim "stratejistlerinin" tahminleri sos niyetine ortalığa sıkılınca beklentilerin çıtası epey bir yükselmiş oldu.

Kürt sorunundan Suriye meselesine, tutuklu vekillerden Alevilere kadar son genel başkanlık döneminde "giderayak" her bir kesimin gönlünü alacağı ve açılımlardan açılımlar beğeneceği beklenen Erdoğan'ın kimsecikleri şaşırtmamış olmaması ziyadesiyle doğaldır aslında. Sesini titreterek başladığı, yer yer şiir uyaklarının tesirine sığındığı bir yerden sonra "yoğunlaşan duygularına" teslim olup ağladığı konuşmasının özü "hala utanmadan ne bekliyordunuz?" der gibi bir pişkinliğin sularında kol geziyordu!

Genel Kuruldan birkaç gün önce Adalet Bakanının "Öcalan'la da görüşülebilir" çıkışı "Yeniden Oslo" tartışması açarak gole çevirmeye kalkışan Erdoğan iki buçuk saati aşan konuşmasında Kürt ulusal sorununu yine/ yeni/yeniden "terör" konseptiyle ele aldı! Terörün bir rant alanı haline dönüşmüş olmasından tutalım da teröristlerin ölü seviciliğine kadar artık gına getiren açıklamalarıyla geniş halk yığınlarına bile "ee" dedirten Erdoğan, "terörle aralarına mesafe çekmeyenler" başlıklı faşist tutumu tekrar ederek BDP'ye gözdağı vermeyi de ihmal etmedi.

Her şey bu kadar tanıdık bir kulvarda ilerlerken iktidar borazanı "Polyanna" gazeteciler yılmadan yorulmadan umut arayışlarını sürdürdüler ve "bingo" dercesine Kongrede dağıtılan "Yapılacaklar Listesi" kitapçığına sarılmayı yeğlediler. Tabii ki bir şeyler bulunmalı ve mevzu bahis konuşma "manifesto" niteliğine mazhar kılınmalıydı.

Yapılacaklar Listesine bakarken

bilirsiniz her bir şeyi de halkın böyle düşünmesini sağlamak mıdır derdiniz? Elbette ki öyledir. Marifetten bellediğiniz bu arsızlığın başka bir izahı yoktur. Üstelik gerçeklikle de zerre kadar alakası yoktur. Bırakalım "yapılacaklar listesi" dolandırıcılığını, umut tacirliğini şimdiye kadar yapılanlara dair de gözümüze sokulan bir yalancılıkla karşı karşıya bırakıldık. Faşizmin ar damarı işte böyle çatlaklarla dolu oluyor.

Basın özgür mü?

Erdoğan buyurdu ki; "bizim dönemi-mizde basın özgürlüğü devrede!" Yeni Akit gazetesinin her kesimden muhalif kesimi, grubu, kişiyi birbirinden pespaye haberlerle, başlıklarla sayfalarına taşıyıp hedef göstermesini, hakaretler yağdırma, ırkçı, şoven, gerici olma serbestisini, Zaman gazetesinin Roboski haberini "kaçakçılar vuruldu" biçimiyle servis edebilmesini, devlete methiyeler düzdüğü oranda yazabilme hakkını basın özgürlüğü kapsamında değerlendirsek bu söze diyecek bir şeyimiz yok! İşlerinden atılan haber sunucularını, yazıları yayınlanmadığı için gazetelerinden ayrılan köşe yazarlarını, İdris Naim Efendinin gazetecilere gözdağı veren açıklamalarını, yoğun sansür ve akreditasyon uygulamalarını ve hatta tutuklu gazetecileri, kapatılan, toplatılan yayınları da görmezden duymazdan gelelim değil mi? O kadar da olur yani! Su mu yakıyor bu faşizm! Hem sen sayfalarında hükümeti, devleti ifşa edeceksin, devlet yayınladıkça haber yayınlayacaksın, toplumu nifaka sürükleyecek, milleti askerlikten soğutacak yazılar kaleme alacaksın hem de özgürlükten bahsedeceksin! Hem tutuklananların hiçbiri, gazetecilik mesleğinden ötürü yargılanmamış ki, onlar da terörle aralarına mesafe çekmeyen bir avuç düşkünler imiş! Bunun adı da ileri demokrasiymiş!

Yaşam tarzımıza karışmamışlar!

Durmak yok, yola devam! İki numaralı ferman Erdoğan tuğrasıyla Genel Kurulda okundu; "biz, kimsenin hayat tarzına dokunmadık!" Egemenlerin dokunmaktan ne anladığı konusunda ortada bir muamma olduğu muhakkak. Anadilde yaşam hakkı ne sebepten ötürü hayat tarzı sayılmaz? Anadilde savunma hakkı bu yaşam tarzının bir parçası değil midir? O zaman bu KCK davalarında gasp edilen savunma hakkı nedir ki? Ya da anadilde eğitim talebine karşı tekleyen egemenlere ne demeli? Bu ne perhiz bu ne lahana turşusu? İnanç sis-

temleri toplumun yaşam tarzının belirlenmesinde ne kadar bir öneme haizdir? Alevilerin ibadethanesi cemevlerine ucube diyerek mevzu bahis "dokunma" fiilini gerçekleştirmiş olmuyor musunuz? Burası karmaşık olduysa, cemevlerini yıkmak için kapılarına dayanan dozerlerin, kepçelerin yaptığı ne oluyor ki? Ya da "yeni" eğitim sitemiyle yapılan Sünnileştirme projesiyle Alevi kesimin inançlarına saldırmıyor musunuz? Cemleri sazlı, sözlü eğlence kategorisine sokup toplumun farklı inanç ve mezheplerinden tüm kesimlerine devletin resmi dinini dayatmıyor musunuz? Biz mi öküç altında buzağı arıyoruz, yoksa siz çok mu rezil bir tiyatro oynuyorsunuz?

İşkenceciler cezalandırılmış!

George Orwell'in 1984'te ifade ettiği "özgürlük köleliktir" belirlemesi bir paradoks gibi gözükse de egemenlerin genel yaklaşımını özetler niteliktedir. Yarıttıkları kavram kargaşasıyla maskeli balolarının idamesini sağlamak yek gayeri olan egemenlerin bu arsızlıklarına şaşırmamak gerekiyor. Üçüncü ferman tam da bu yaklaşımın izdüşümü niteliğindedir. "Bizim zamanımızda hiçbir işkenceci cezasız kalmamıştır" sözü Sedat Selim Ay'ın kulaklarını çınlatıyordur değil mi? Devletin ceza algısı terfi ettirmek, ikramiye prim vermek, milletvekili, bakan seçtirmek olunca bu sözde yanlış bir şey olmuyor! Kafalarını telsizle çarptılar, duvardan düştüler diye yüce polisi, emniyet teşkilatını işkenceyle mi itham etsinler? Gözaltına alındığı karakolda sekiz polisi tek başına döven kadını yargılamayıp da ne yapsınlar? Üstelik bu kadın 8 polisin kendisine işkence yaptığını, tacize uğradığını iddia edecek kadar rezil bir iftiracı iken!

İş de ortada laf da! Fazla söze ne hacet, yalan riya etrafta kol geziyor. Korkuyu dizginlemek için sahtekarlığa başvurmak faşizmin için doğasında bulunuyor. Hal böyle olunca da şiirlerle, şarkılarla hariçten gazel okumayı marifetten belliyorlar.

Hatırlatmakta fayda var. Yoksullukla, açıklıkla, katliamla, kıyımla, yasaklarla halka zulmetmenin olduğu kadar halka yalan söylemek de suçtur. Ve ezilen mazlum halkların mücadelesinde gerçekten de "hiçbir suç cezasız kalmayacaktır!"

Hala konuşmanın satır aralarında pek yenilikçi pek demokratik söylemler arayan burjuva feodal basını bile zora sokacak kadar aleniydi her şey! Erdoğan artık zihinlere kazınan ezber söylemlerinin gölgesinde serinlemeye devam etti. Kurulduğu günden bu yana bu devletin ortacık yerinde çakılı bulunan kazığa boynundan bağlı bir halde kendi eksenini etrafında bilmem kaç kere dönüp duruverdi!

"şimdiye kadar ne yaptınız?" sorusunu bir kenara bırakmak ideolojik bir tercihin ürünü olarak öylece sırtıtmaya mahkumdur. Ve hatta "ileri" gidip "özünü, karakteriniz, mayanız belli iken ne yapabilirsiniz ki?" dememek kafa karışıklığının, yordakçılığın, sahtekarlığın doruk noktasını oluşturur.

Nasıl bir vicdan tutulmasıdır ki bu, hala bu cendereden bir umar yolu nasiplenmeyi beklersiniz? Yoksa siz de ezbere

Sıkıştıkça “dokunuyorlar”!

Liberalilerin, Türk şovenizminin bayrağını nasıl dalgalandırdıklarını “90'lara asla dönmez” diyenlerin, 9 BDP milletvekilinin dokunulmazlığının kaldırılmasına öncülük yaptıklarını yani gerçek yüzlerini görmüş olduk.

Kürt ulusal sorunu birçok açıdan burjuva siyasetin turnusol kağıdı olmaya devam ediyor. Bu turnusol kağıdının kendisini gösterdiği son olay BDP milletvekillerinin PKK'lilerle kucaklaşması oldu. Bu görüntüler üzerine herkes gerçek kimliğini ortaya koydu. Liberalilerin, Türk şovenizminin bayrağını nasıl dalgalandırdıklarını “90'lara asla dönmez” diyenlerin, 9 BDP milletvekilinin dokunulmazlığının kaldırılmasına öncülük yaptıklarını yani gerçek yüzlerini görmüş olduk. Bu görüntülerle birlikte bir kez daha **milletvekillerinin dokunulmazlığının kaldırılması** tartışmasına da girmiş olduk.

Saldırıları artıyor

AKP, Kürt sorununa ilişkin “çözümü” olan teslimiyet ve ulusal haklardan vazgeçilmesini Kürt Ulusal Hareketi ve Kürt siyasetine dayatmıştır. Bu dayatma kabul edilmeyip, direnişle karşılaşınca da saldırmaya başlamış ve saldırıları her geçen gün tırmandırmıştır. Partisinin üyelerinin, il başkan ve yardımcılarının PKK tarafından kaçırılmasından şikayetçi olan başbakan legal alandaki Kürt siyasetçilerinin tutuklanıp yıllarca hapiste tutulmasını her durumda savunmuştur.

BDP'nin binlerce üyesi, devletin Kürt ulusal sorununu çözme adına geliştirilen saldırı konsepti kapsamında gözaltına alınmış ve tutuklanmıştır. İl ve ilçe örgütlenmeleri, gençlik ve kadın kolları çalışamaz hale getirilmek istenmiş, her vesileyle örgütlenmelerine saldırılmıştır.

Devletin medet umduğu bu saldırıların Kürt halkının özverisiyle önemli ölçüde bertaraf edildiği söylenebilir. Nitekim bu saldırılara rağmen BDP, 12 Haziran seçimlerinden tabanını genişletmiş, oy oranını yükseltmiş ve 36 milletvekilini meclise göndermiş olarak çıkmayı başarmıştır. Fakat devlet, halk nezdindeki bu başarısızlıklarına rağmen saldırılarını daha da tırmandırmıştır.

Daha geçtiğimiz hafta BDP Bingöl il binası polis gözetiminde bir grup ırkçının saldırısına maruz kalmış, Elazığ ilçe yöneticisi ise ağır bir şekilde darp edilmiştir. Yine geçtiğimiz hafta Mersin'de BDP yönetici ve üyelerine yönelik operasyonda onlarca Kürt siyasetçi ve emekçi gözaltına alınarak tutuklanmıştır. Bundan öncesinde de Hatip Dicle'nin milletvekilliğinin gasp edilmesi, 5 BDP'li vekilin rehin olarak tutulmaya devam edilmesi, KCK operasyonları kapsamında Wan Belediye Başkanı'nın da aralarında bulunduğu birçok BDP'li

belediyeye operasyon yapılması, Kürt siyasetçilerine yönelik saldırıların durmuyacağını göstermekteydi.

Nihayetinde milletvekillerine yönelik fiili saldırılar yapılmaya başlandı. **Sevahir Bayındır**'ın aylarca hastanede tedavi görmesine neden olan saldırı, **Aysel Tuğluk**'un hedef alındığı bir gaz bombası kovanının Wan il yöneticisine isabet etmesi ve bu yöneticinin hayatını yitirmesi, milletvekili seçilen BDP'liler hakkındaki yargılamaların devam ettirilmesi, savcılık fezlekelerinin genel kurula getirilmesi tehdit ve tartışmaları, 14 Temmuz Amed mitinginin yasaklanması ve sonrasında **Pervin Buldan**'ın ayağından hedef gözetilerek gaz bombası ile vurulması, aylarca tedavi görmesini gerektirecek şekilde yaralanması, **Gültan Kışanak**'ın yerlerde sürüklenmesi olayları ve son olarak **Sebahat Tuncel**'e 8 yıl 9 ay hapis cezası verilmesi bu saldırılardan sadece en öne çıkanları.

“Dokunulmazlık” tahammülsüzlüğü

Yani devlet, BDP'li vekillerin dokunulmazlıklarını fiilen zaten tanımamaktadır. Sadece henüz ülke içine ve uluslararası kamuoyuna “**Demokratik kanallar açık, demokratik mücadelenin önünde engel yok**” görüntüsü verebilmek için milletvekilliği sıfatını ellerinden alıp, tutuklanmalarının önünü açmış değildir. Fakat gelişen süreç ve tüm saldırılardan Kürt siyasetinin güçlenerek çıkması ve saldırı dışında başka bir alternatif üretilememesi nedeniyle AKP demokratiklik aldatmacası için kaldırmadığı milletvekilliği dokunulmazlığına dahi tahammül edemez hale gelmiştir.

Nitekim BDP'lilerin PKK'lilerle kucaklaşmalarının çok öncesinde de BDP'li vekillerin dokunulmazlıklarının kaldırılması dillendirilmekteydi. PKK'lilerle kucaklaşma, AKP'nin zaten adım adım ilerlettiği bir sürecin son aşamasında gerçekleşmiştir. Bu yüzden AKP için bu kucaklaşmanın BDP'lilerin dokunulmazlıklarını kaldırma amacına **bahane ve meşruiyet yaratması** dışında bir anlamı yoktur. Süreci bütü-

nüyle görmeyenler, dokunulmazlık tartışmasını PKK'lilerle kucaklaşma ile açıklayanlar yanılırlar.

Tüm bu saldırı sürecinde başbakanın temel söylemi “**ya Kandil ya meclis**” eksenindeydi. Kürt halkının ve siyasi hareketinin 30 yılı aşan siyasi mücadelesini “**hem o, hem diğeri**” üzerine şekillendirdiği bilinen bir gerçek. Buna rağmen “ya o, ya bu” dayatmasını temcit pilavı gibi sürekli Kürt halkının önüne sürmek, boş demagojik bir söylemi farklı şekillerde sürekli olarak yinelemek çözüm üretmeyecektir. “**Terörle arana mesafe koy**”, “**terörü kınamazsan görüşmeyiz**”, “**ya meclis ya Kandil**” vb. söylemlerin hepsi AKP'nin Kürt siyasetini kendi belirlediği rotaya çekme çabasıdır. Ne kadar boş bir çaba olduğu da pratikle sabittir.

Onların tek “çözümü” saldırıdır

Değil 30 yıl, kaç yıl geçerse geçsin, halktan yana bir çözümü olmayanların üretecekleri tek çözüm saldırı olacaktır. Onlar savaş, kara propaganda, yalan ve ölüm kusacaklardır. 30 yılı aşkındır yaptıkları bu. Onların tarihlerini tekrarlamaktan başka çözümleri de yok. Fakat Kürt ulusal mücadelesi, 30 yıl öncesine oranla oldukça ilerlemiş ve önemli kazanımlar elde etmiştir.

Bir kez daha yoğun saldırılarla karşı karşıya olan Kürt Ulusal Hareketi bu saldırıları da boşa çıkaracak ve gelişimini devam ettirecektir. BDP'lilerin meclisten atılması tehdidiyle ilgili olarak “**Atsınlar da görelim. Biz halk olarak kimseye muhtaç değiliz. Savaşı çirkefleştiren, her türlü etik değeri ayaklar altına alarak sürdüren karşı tarafın zihniyet yapısıdır. Bu konuda halkımızın göstermiş olduğu büyük kararlılık vardır, direniş vardır**” açıklamasında bulunan Murat Karayılan böyle bir durumda “**HPG'nin de Kürdistan'da AKP'nin tüm siyasetçi ve parlamenterlerini tutuklama hakkının doğacağı**” uyarısında bulunuyor. (Bknz: 18.09.2012 tarihli Özgür Gündem gazetesi) Bu kararlı duruşun devam etmesi halinde kaybedenin ulusal inkar ve imha politikasının sürdürücüleri olacağı açıktır.

Amed: 30 Eylül günü 78'liler girişimi tarafından Amed'te yapılan mitinge binler katıldı. Sahnenin arkasına dev yazılarla “**Diyarbakır 5 No'lu Askeri Cezaevi 'İnsan Hakları Müzesi' olsun**” pankartı asıldı. Yeşil-sarı-kırmızı renklerin hakim olduğu miting alanında, 2 yerde kurulan imza standları yoğun ilgi gördü. Ölümsüzleşenler için saygı duruşunun başlamasıyla “**şehit namının**” sloganları atan Amed halkı, şehitlerini unutmayacaklarını haykırdı.

78'liler Girişimi adına konuşan **Celalettin Can** hapishanedeki vahşetten örnekler verdi. Ardından DTK Eş Genel Başkanı **Ahmet Türk**,

“Mûzeyâ mafê mirovan!”

Geçmişimizi unutmamak için 5 Nolu Zindan müze olsun!

Amed zindanını anlatmaya ne kelimelerin ne de sözlerin yeteceğini, zulme direnenlerin bu zindanda direnişi büyüttüğünü, sindirme politikalarının işe yaramadığını vurguladı.

Amed zindanında yaşamını yitiren PKK'nin önder kadrolarından Cemal Arat'ın annesi **Sakine Arat** “**Oğlum hep bana gençler için çalış anne dedi. Ben de şimdi cezaevinin müzesi için çalışıyorum. Geçmişimizi unutmamamız için. Biz Kürt halkı olarak bize yapılmı unutmayacağız. Birbirimizin kardeşi olacağız, birbirimize sahip çıkacağız. Kürtlüğümüzle yaşayacağız**” dedi.

HPG'lilerin cenazelerinde vahşet!

Son dönemlerde Kürt ulusal mücadelesi içinde şehit düşen HPG'lilerin cenazelerinin getirildiği Malatya Adli Tıp Kurumu'nda cenazelerin organlarının çıkarıldığı iddiası, savaşın geldiği noktayı bir kez daha gösterdi. Cenazelere yapılan tahribatla ilgili yapılan suç duyurularından ise şimdiye kadar herhangi bir sonuç alınmadı.

Devletin PKK'lileri sağ yakalayıp infaz etmesi, cenazelerine işkence uygulaması da hiçbir zaman gündemden düşmedi. Yaşamını yitiren hemen hemen her PKK'linin cenazesinde işkence izleri görüldü. Yıllardan beri cenazeler üzerinde kol kırmalar, kulak, baş kesmeler, ölü bedenlere taciz ve son olarak da olarak uzun süre güneşte bekletilerek "hatıra fotoğrafı çekirtmeler" savaşın boyutunu bir kez daha gözler önüne serdi.

Son olarak Şemdinli-Yüksekova ilçeleri arasındaki Durak (Duri) ile Uzunsırt (Miciç) Karakolları arasında bulunan Güzelkonak (Harunan) Karakolu'na yönelik HPG'liler tarafından 14 Eylül günü düzenlenen ve karakol içinde de devam eden saldırı sonrası çatışma çıkmıştı. Bu çatışmada yaşamını yitiren gerillalar günlerce karakolda bekletildi, cenazeleriyle 44 askerin çektiği "hatıra fotoğrafı" ortaya çıktı. Fotoğrafta 8 HPG'linin cenazesi önünde aralarında komutanların da olduğu askerlerin silahlarıyla poz vermesi insanlığın geldiği son aşamayı gözler önüne serdi.

"Cenazelerde işkence izi var"

MEYA-DER Amed Şube Başkanı **Leyla Ayaz**, HPG'lilerin cenazelerinin çoğunun tanınmayacak halde olduğunu kaydederek, hepsinin DNA testi sonucu netleştiğini aktardı. Ayaz, cenazelerin tümünde parçalanmaların görüldüğünü ve siyah olduğunu belirterek, "Ailelerin şüpheleri 'Çocuklarımızı üzerinde kimyasal kullanılıyor' şeklinde. Onun dışında bu son süreçte birçok aileyle beraber cenazeleri almaya gittiğimiz birçok aile içeriye teşhise girdikleri zaman ailelerin kendilerine 'Bize gösterdikleri fotoğraflarda çocuklarımız tanınıyor, bir tahribat yok. Ancak cenazeye gidip bakıldıktan sonra ise apayrı bir durum söz konusu.' En son bir aile 'çocuğumuzun gözü yok' demişti" diye konuştu. (Kaynak: DİHA)

İstanbul KCK Davası:

Devletin Kürde tahammülü yine yok, yine yok!

124'ü tutuklu, toplam 205 sanıklı KCK İstanbul davasının duruşmalarına geçtiğimiz hafta başından itibaren devam edildi. 9 Ekim'e kadar sürecek duruşmalar, daha başından, mahkemenin Kürtlere yönelik ne derece düşman olduğunu gözler önüne serdi. Sözde yargılamaya, Avrupa'nın en büyük adliye binasında yeterli salon tahsis edilmeyerek, tutsak ailelerini oraya kadar sürmek eziyetin sadece başlangıcı olmuştu.

Duruşmaların aleniyetinden hiç hoşnut olmadıkları için, tutsak yakınları ve avukatlarını duruşma salonuna almamak için ellerinden geleni ardına koymama tavırları, ardından mahkeme heyeti ve savcısının inkârdan öteye gitmeyen tutumları duruşmanın özeti idi. Mahkemenin tuhaflıkla açıklanamayacak tutumu, şayet mahkemelerin tam da onların be-

lirttiği gibi, "maddi gerçeğin" tespit edici ise, devletin düşmanlığını bir kez daha tespit etmiştir.

Sanık avukatlarının hiçbir talebini dinlemeye dahi tahammül etmeden reddetmek, dinlemek zorunda kalınan talepler dile getirilirken avukata yüzünü dönmek ya da yargılamayı uzatmak gerekçeyle bütün talepleri reddetmek, savunma yapan sanık hakkında suç işleme bahsiyle duruşmalardan men etmek, savunma yapan avukatı savunma yapıyor diye duruşmadan çıkarmak ve bütün bunları şiddete başvurmaktan çekinmeyerek icraya koymanın tuhaflıkla açıklanması mümkün görünmemektedir.

Savunma makamının yargılamamın bir unsuru olduğu yalanını daha fazla kaldıramayan devlet bir kez daha sıkıldığı yalan dolayısıyla savunma makamını cop ve tekmelerle yargılamamın dışına atmıştır. Aynı muamele hemen ardından sanık yakınlarına uygulanmıştır. Durumu protesto eden sanıklar ise Kürt olduklarından olsa gerek, gerekirse sanık sıfatını dahi alamazlar ki, onlar da

Sayısı on bine yaklaşan KCK tutuklamaları artık bir halkın tutuklanması olarak yorumlanacak düzeye geldiği halde, bunca esir-rehine devlete yetmemektedir.

Yüzlerce kişi barikatı yoktu, avukatlar protestoda!

H. Merkezi: 1-28 Ekim 2011 arasında İstanbul merkezli olarak yapılan KCK Operasyonu'nun Silivri'deki duruşmasının ilk gününde kitle barikatları yoktu. 124'ü tutuklu 205 siyasetçinin "yargılandığı" KCK Ana Davası'nın ikinci duruşması, 1 Ekim'de Silivri'de başlarken, salona girmek isteyen tutuklu yakınları ve BDP'liler askerler tarafından keyfi gerekçelerle engellendi.

"**Biji serhildana zindana**" sloganı ile barikata yüklenen kitle, barikatları yıkarak salona girmek istedi. Avukatların mahkeme başkanı ile yaptıkları görüşme sonucunda gerginlik sonlandırılırken; kitle mahkeme salonu girişine alındı.

Türkçe, Kürtçe ve Arapça kimlik tespitlerinin yapıldığı davada; tahliye taleplerinin yazılı olarak alınmak istenmesine itiraz eden avukatlar; yazılı talep isteğini "engizasyon mahkemeleri"ne benzeterek; talebin kısıtlama olacağını belirtti.

"**PKK lideri Abdullah Öcalan üzerindeki tecritin kaldırılmasını istiyoruz**" dediği için duruşma salonundan çıkarılan **Aslan İşcioglu** ile il-

gili olarak "Terör örgütü elebaşını övmek" gerekçesi ile 9 Ekim'e kadar olan duruşmalara getirilmemesine karar verildi. Bunu savunma hakkının engellenmesi olarak nitelendiren avukat Ercan Kanar'ın ise "ısrarla konuştuğu ve mahkeme düzenini bozduğu" gerekçesi ile salondan çıkarılmasına "hükmeden" mahkeme heyeti, avukatların protestosuyla karşılandı.

Karara itiraz eden avukatlar oturma eylemi yaparken, heyet salonu terk etti. Duruşma yeniden başladığında salona giren jandarma tarafından Av. Ercan Kanar yaka paça dışarı çıkarılırken, saldırıya engel olmak isteyen diğer avukatlar da çıkartıldı.

Kapı önünde Av. Ercan Kanar tarafından yapılan açıklamada; "Zulme karşı onurumuzu, meslek ahlakımızı çiğnemezdedik. Savunmanın onurunu ayaklar altına alamazdık" dedi. Devamında söz alan BDP İstanbul Milletvekili **Sebahat Tuncel** ise; "AKP'nin Kürtleri savunmasız bırakmak istediğine" değinerek BDP ve HDK'nin mücadeleyi sürdüreceğini söyledi.

duruşma salonundan çıkartılmıştır.

Bir yandan Tayyip'in İmrâlı'yla görüşülebileceği beyanı dururken, Öcalan'dan bahsedilmesi suç olarak değerlendirilmiş ve suç şüphesi varsa da prosedür yerine getirilmeksizin duruşmadan men etmek gibi bir yol izlenmiştir. Ya Kürt dilinin önündeki engeller kaldırıldı yalanı, mahkemenin anadilde verilen kimlik bilgileri, anadil bahsine girilmeden inkâr sürdürülmüştür.

Sayısı on bine yaklaşan KCK tutuklamaları artık bir halkın tutuklanması olarak yorumlanacak düzeye geldiği halde, bunca esir-rehine devlete yetmemektedir. O yüzden ülkenin her yerinde Kürtlere yönelik operasyonlar devam etmektedir. Ev ve işyerlerine sabah baskınları devam etmekte, her gün bir Kürt evi daha ya hapishaneyle tanışmakta, tanış olanların ilişkisi sıklaşmaktadır. Ailecek tutuklananlar da mevcuttur.

KCK duruşmasına dönersek:

Avukatlar, ardından sanık yakınları ve en sonunda sanıklar duruşma salonundan dışarı çıkmıştır. TRT spikerleri, dünyadan habersiz gibi yapıp iddianameyi okumaya devam etmiş, savcı dizüstü bilgisayarından iskambil falı açmış, mahkeme üyelerinden biri uyuklamaya ve hatta mahkeme başkanının aşağılayan bakışları altında ufaktan horlamaya, diğer üye yine bilgisayarından araba ilanlarına bakmaya devam etmiştir. Mahkeme başkanı da iddianameyi bu kadar uzun hazırladığı için savcıya küfretmeye devam etmektedir.

Valilik inşaat kazısında insan kemiği

H. Merkezi: Colemerg'de (Hakkari) daha önce Merkez Jandarma Karakolu olarak kullanılan ve şimdi yeni yapılacak Valilik binası için kullanılacak olan alanda yapılan inşaat kazılarında insan kemikleri çıktı. 2 Temmuz günü çıkarılan kemikler polis tarafından toplanırken, devlet kemiklerin eski bir Ermeni Mezarlığı'na ait olduğunu iddia etti.

Alelacele ve hiçbir araştırma yapılmadan ortaya sürülen bu iddia dahi TC devletinin katliamcı olduğunu gösteren nitelikte... Bu iddia bile TC'nin, Ermeni Soykırımını ile gerçekleştirdiği katliamların tanığı olabilir.

Kaldı ki özellikle '90'lı yıllarda yoğunlaşan ve binlerce insanın faili "meçhul" ve "kaybetme" politikaları ile katledildiği bir bölgede; "kendiliğinden ölen" insanların oluşturduğu bir mezarlığın olması çok zor! Hele de daha önce jandarma karakolu olarak kullanılan bir alanda ortaya çıkan kemikler bir mezarlığa değil, bu karakolda yapılan katliamlara işaret eder. Keza geçtiğimiz yıllarda yine T. Kürdistanı'nda jandarma ve yakın çevresinde benzer onlarca insan kemiği bulunmuştu.

“Bu bir halk hareketidir; bir gitse on, on gitse bin gelir!”

Kürt özgürlük mücadelesi halk hareketidir. Bir gitse on gelir, on gitse bin gelir. Arkadaşlarımızı sahipleniyoruz. Yerlerini dolduruyoruz.

Mersin: Mersin merkezli 6 ilde “KCK” adı altında yapılan kurum ve ev baskınlarında aralarında DİHA Mersin muhabiri **Ferhat Arslan**, BDP İl Eşbaşkanları **Aynur Aşan** ve **Musa Kulu**, İHD Mersin Şube Başkanı **Ali Tanrıverdi**’nin de bulunduğu 38 kişi gözaltına alındı, gözaltına alınanlardan 29 kişi tutuklandı. Bu operasyonun ardından BDP Mersin İl Örgütü’ne gittik, tutuklama terörünü konuştuk.

- Operasyonların Mersin merkezli olmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Son iki üç yıldır süren çalışmalarımızın yanı sıra Pozantı’da yaşanan süreçle beraber hareketlenen Mersin’in, kozmopolit yapısının da etkisiyle bir rağbet merkezi olmasının bu operasyonda merkez seçilmesinde önemli bir etken olduğunu düşünüyoruz.

BDP’ye ve dost kurumlarına yönelik operasyonlarla yöneticilerimiz de alındı. Güya “Özgürlük Hakimleri” tarafından 25 arkadaşımız hakkında tutuklama kararı verildi. Mahkeme henüz bitmişken polisin serbest bırakılanların, nasıl olur da tutuklanmadıklarının hesabını hakimden sorduklarına şahit olduk! Nitekim birkaç gün sonra serbest bırakılan kimi arkadaşlarımız hakkında yeniden yakalama kararı çıkarıldı.

Yerel seçimlere bir yıl kalmış olması da bu operasyonun yapılmasında etkili. Çünkü BDP’li Akdeniz Belediyesi, Mersin’in en büyük ilçe belediyelerinden biridir. Operasyonun amaçlarından birinin de bu belediyeyi bizden almak olduğunu belirtmeliyiz. Yalnız AKP hükümeti ve zalim cemaat bir gerçeği bir türlü anlayamadı: Kürt özgürlük mücadelesi

halk hareketidir. Bir gitse on gelir, on gitse bin gelir. Arkadaşlarımızı sahipleniyoruz. Yerlerini dolduruyoruz. Arkadaşlarımız gözaltındayken halkımız sahiplendi, nöbet bekledi. Operasyonun ertesi günü biz de halkımızı, esnafları ziyarete gittik. İl binamız boş kalmıyor, her gün ziyaretçiler gelip gidiyor. Halkımızda moral bozukluğu yok, çünkü bu halk 30 yıldır bu mücadeleyi veriyor ve neyin ne olduğunu artık iyi biliyor.

“Devlet ülkeyi iç ve dış savaşa sürüklüyor”

- Devletin T. Kürdistanı’nda sıkışmış olmasının ve Suriye’de yaşanan sürecin bu operasyonlarla bağlantısının olduğunu düşünüyor musunuz?

- Elbette. Mesele aslında buradan başlıyor. Bölgedeki gerilla hâkimiyeti iki ayı aşkın sürüyor. Dünyanın 3. büyük ordusu, “keleşli bir gücün” üstesinden gelemiyor. Yine bu hareket, Suriye’ye yönelik

Türkiye’deki Kürtler, diğer bölgedeki Kürtlerden farklıdır. Özellikle Türk halkıyla kopmaz bağlarla bağlı. Sizin aracılığınızla Mersin ve Türkiye’de yaşayan kardeş halkımıza sesleniyoruz. Bu hükümete inanmasınlar.

planlarına engel.

AKP, kongresine bir ay kala medyada ve toplantılarında, bu konuyla ilgili çeşitli “yeni açıklamaları” olduğunu söyledi. Halkımızın henüz AKP’den umutlarını kesmemiş olan kısmı da oraya kilitlendi. İki buçuk saat süren kongre konuşmasında Kürt meselesine yönelik kurduğu tek bir cümle vardı o da; “Kürtlerin BDP ve PKK’den umudunu kesmesi gerektiği”. Bu da AKP’nin politikasızlığını göstermektedir. Bu tutumuyla kalan son umutları da tüketti artık. Tek politikası yalan ve aldatma olan AKP’nin foyası bir kez daha ortaya çıktı. Bir yandan Oslo görüşmelerinin tekrar gerçekleşebileceğini söylerken, diğer yandan da BDP ve PKK ile görüşmeyeceklerini söylüyor. Bu anlamsız çelişkilerle dolu oldukları gibi aslında çözüm gibi bir dertlerinin olmadığını da gösteriyor.

Ayrıca bütün sınır komşularıyla savaşın eşiğinde. Her noktadan sıkışmış ve ne yapacağını bilmez durumda. Bu durum da Türkiye’yi iç ve dış savaş eşiğine getiriyor.

Türkiye’deki Kürtler, diğer bölgedeki Kürtlerden farklıdır. Özellikle Türk halkıyla kopmaz bağlarla bağlı. Sizin aracılığınızla Mersin ve Türkiye’de yaşayan kardeş halkımıza sesleniyoruz. Bu hükümete inanmasınlar. Biz geçmişte nasıl aynı mevsizlerde yer aldysak, beraber yürüyüp beraber aç kaldysak, yine yapalım. Bizim Türk halkına karşı hiçbir düşmanlığımız yoktur. Kapitalist sermaye ve emperyalist güçlere karşı bir düşmanlı-

ğımız var. Türk halkı bütün bu süreçte yanımızda bulunmalı. Ezilen halkların, işçilerin ve emekçilerin yanında bulunmalı. Her gün çocuklarımız ölüyor. Biz kardeş halklarımızla barışı getirelim.

“CHP inandırıcı değil”

- AKP’nin sıkışmışlığından söz ettiniz. Daha önce-leri Oslo görüşmelerine karşı çıkan ve bu konuda olumsuz tavır alan CHP’nin bu süreçte çözüm paketleriyle gelmesi tesadüf müdür?

- Biz grup toplantılarında ne konuşulduğunu çok iyi biliyoruz. Prosedüre göre hükümet çıkar konuşur, muhalefet de görevi gereği ona karşı muhalif konuşur. Ancak özellikle Kürt sorunu noktasında bir araya gelen bir sistemden bahsediyoruz. Bu açıktır. Bunu halkımız da, biz de, diğer siyasetçiler de biliyoruz. CHP’nin Kürt meselesiyle ilgili bir planı ve projesi olduğuna inanmıyoruz. Çünkü bir yandan Kürt sorunu için “gelin konuşalım” diyor, diğer yandan da Oslo görüşmelerinin hesabını soruyor!

CHP’nin de AKP gibi ne yapmaya çalıştığını anlamış değiliz. CHP her dönem farklı bir kimliğe bürünüyor. Dolayısıyla inandırıcı gelmiyor. Zaten sundukları paket de çözüm içermiyor. Kemal Kılıçdaroğlu’nun Al-evi ve katliam çocuğu olmasının etkisiyle belki çözümçü olabileceğini düşünmüştük, bu inancımız da yerle bir oldu. CHP’nin tek misyonunun; var olan gerginliği yükseltmek, zaten vahşi olan sistemi daha da vahşileştirmek olduğunu düşünüyoruz.

- Eklemek istediğiniz bir şey var mı?

- Şunu söylemeden geçemeyeceğim. 450 günü aşkın bir süredir devam eden bir tecrit var.

Bu süreçte “İmralı ile görüşmeler olabilir, Öcalan ile görüşülür” gibi cümleler Başbakanın ağzından çıkıyor. Ama diğer taraftan 12 yıldır cezaevinde olmasına rağmen halktan koparılamayan bir insan, 450 gündür tecritte tutuluyor. Bu görüşmelerin yapılabilmesi için öncelikle tecritin son bulması, özgür bir alanın yaratılması lazım. Eğer çözüm ve müzakereden bahsedilecekse muhatap bellidir, İmralı’dır.

Tutuklamalar protesto edildi

* MERSİN: 25 Eylül günü, tüm bu hukuksuzluklara karşı kitlesel olarak KESK tarafından örgütlenen basın açıklamasının ardından; 26 Eylül günü de BDP il binasının önünde basın açıklaması ve ardından oturma eylemi gerçekleştirildi. Açıklamaya Mersin milletvekili **Ertuğrul Kürkçü** de katıldı. Açıklamada “On bin değil, yüz bin yöneticimizi de tutuklasanız, asla barış ve özgürlük mücadelemizden geri adım atmayacağız” denildi.

* ESP ve Partizan tarafından “KCK operasyonu” adı altında gerçekleştirilen gözaltı ve tutuklama terörü 29 Eylül Cumartesi günü İHD Mersin Şubesinde gerçekleştirilen bir basın toplantısıyla protesto edildi. **Duygu Ergen** tarafından okunan basın metninde; “Unutulmasın ki yapılan bu saldırılar AKP Hükümetinin çaresizliğini ve korkusunun yankılarıdır. Aynı zamanda tüm barış çağrılarına gözaltı tutuklama terörü ve katliamlarla cevap vermesi barış konusunda ne kadar samimiyetsiz olduğunu kanıttır” dendi.

* ANTAKYA: Antakya’da valiliğin eylem yasağına rağmen emekçiler Mersin’de KESK’e yönelik “KCK operasyonları” adı altında yapılan operasyonları tepki göstermek amacıyla sokaka çıktı. Yürüyüş yapmak isteyen emekçilerin çevresi polis tarafından sarıldı ve eylem yasağını gerekçe göstererek kurdukları barikatla yürüyüşe engel oldu. Bir süre bekleyen emekçiler polisin kurduğu barikatın önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Göğün yarısı

Kendine güven ve "beğenilme saplantısı" -2-

YDK'lı kadınların oynadıkları "kendine güven" oyunundan yola çıkarak başlamıştık yazımıza. Kendi kriterlerimizi oluşturarak güvensizlik duyduğumuz konuların üzerine giderek eksiklikleri tamamlamadan, dışarıdan bir "kurtarıcı beklemenin" anlamsız ve boş bir "hayal" olduğuyla da sözümüzü noktalamıştık.

Şimdi bu başlıkların üzerinde biraz daha derinlemesine durabiliriz. Öncelikle "beğenilme saplantısı"ndan başlayalım. "Saplantı" kelimesi, biraz bireysel bir olgu gibi görünebilir, hele de tarihsel bir kökene sahip ve toplumsal olan "kadının beğenilen ve seçilen olduğu" konusunu tartışırken çarpıtmaya müsait bir kelime olabilir. Ama durumun kadındaki derinliğini anlatabilmek için şimdilik bu kelimeyi kullanmayı tercih ediyoruz.

Bin yıllardır ezilen ve ayrımcılığa uğrayan kadın cinsinin, erkek egemen toplumda en belirgin özelliklerinden biri de "beğenilen ve seçilen" olmasıdır. Bin yıllar önce sinde kadının, erkek tarafından köleleştirilerek "beğenilen ve seçilen" olduğu olgusu, erkek egemenliğinin bu zorbalığının sürdüğü günümüze geldiğimizde toplumsal genlerimize işleyen bir "saplantı" halini almıştır. Hala günümüzde aileler, erkek çocuklarına "kız bakmaya" giderler mesela. Toplumda saygı görmeyi "hak eden" kadınlar, "erkeklerden çektiklerine ses çıkarmayıp, büyük bir olgunlukla bunu göğüsleyen"ler olmuştur! "Hamaratlık", "titizlik", "eli-yüzü düzgünlük" kadınların "beğenilmesi ve seçilmesi"nde temel kriterler olmuştur.

Kadınlar, toplumda hep "seçen" gibi görünse de, gerçekte bin yıllardır hep "seçilen" olarak kendini beğendirme ve hemcinsleriyle rekabet üzerine kurulu bir sistem üzerinden genetiğini oluşturmuştur. "Kendini beğendirme ve hemcinslerimizle rekabet" olgusu her ne kadar genetik kodlarımıza işlenmiştir desek de, bu başta aile olmak üzere tüm toplum içinde yeniden ve yeniden üretilen, öğretilen, sağlamaştırılan bir olgudur.

Gelelim, bu ilkel kodların bizim üzerimizdeki etkilerine... İlk olarak şunun altını çizmek gerekir ki; bu ilkel kodları ortadan kaldırmadığımız (ya da minimize etmediğimiz) sürece kendine güven konusunda sağlam adımlar atmak pek de mümkün değil. Çünkü "beğenilme saplantısı" olgusunu hücrelerimizden söküp atma çabasına girişmedikçe kendimizi başkalarının gözünden görmeye, başarıyı da başarısızlığı da başkalarının kriterleriyle ölçmeye ve dolayısıyla tamamlanmamış, eksik bir insan olarak idare etmeye devam edeceğiz. Ta ki bu "eksiklik" ve "idare etme" durumu, sinsi bir zehir gibi kanımıza karışıp, bizi fiziksel ve ruhsal hastalıklara sürüklediğinde, kendimizle yüzleşme cesaretini bulana kadar!

Faaliyet yürüttüğümüz her alanda yaşadığımız kendine güvensizliğin nedenlerinden biri olarak; bu ilkel kodların farkında olmamayı ya da bu olguyla yüzleşmekten, hesaplaşmaktan kaçınmayı sayabiliriz. En kendine güvenli görünümümüzün dahi "güçlü" olanla, muktedirle (hadi erkeklerle diyelim) "ciddi" bir çelişki yaşadığında yalnızlaşmayı, çatışmayı göze alamayarak onun yanında yer alması, en iyi ihtimalle bir "denge" kurmaya çalışması (hatta göze alan bir avuç kadını yalnızlaştırma-marjinalleştirme pahasına) bize açıkça bu güvenin altının ne kadar da boş olduğunu göstermeli!

Bu noktada bir de çözüm önerisi geliştirmek gerekiyor elbette. Bu tespitler kendimize zaten "üç kuruşluk" olan güvenimizi de yıkmak için yapılmıyor. Amaç, bu sahte güvenlik duvarlarını yıkarak sağlam bir zemin inşa etmek. Mezarlıkta açan çiçek kokmaz diye boşuna dememişler! Temel sağlam olmayınca istediğimiz kadar yapı için didinelim, çökecektir; hatta çoğu zaman güçlü bir depreme de gerek duymadan! Elbette sihirli değnek ya da "kurtarıcı" yerine geçecek bir hazır reçetemiz yok. Ama en azından başlangıç açısından cinsiyet bilincini kazanmak, kendimizden ve en yakınımızdan başlayarak bilimsel temelde bir cinsiyet bilincini geliştirmek için temeli açısından olmazsa olmaz görünmektedir.

"Şiddete uğrayan kadınların seans notlarını bile aldılar"

Menice Ürün

Mersin: Mersin merkezli olmak üzere 6 ilde eş zamanlı yürütülen operasyonlardan, **İştar Kadın Danışmanlık Merkezi** de nasibini aldı. Biz de kurumda sosyolog olarak görev alan **Menice Ürün** ile bu konular üzerine konuştuk.

- Bize İştar'ı tanıtır mısınız?

- İştar, 25 Eylül 2010'da açıldı. Bir kadın danışma merkezi olan İştar, destek ve bilgilendirme amaçlı kuruldu. Türkiye'de farklı farklı konularda destek veren danışma merkezleri var fakat kadın alanında yok. Nüfusu 50 binin üzerinde her belediyenin de bu kadın danışma merkezlerini açma zorunluluğu var, ancak İştar, zorunluluktan ziyade bir ihtiyacın ürünü olarak kuruldu.

Kadına yönelik şiddet alanında ekonomik, psikolojik, kültürel sorunlara ilişkin destek çalışmalarını yapıyoruz. Bir yılda yaklaşık 1500 kadın başvuruda bulundu. Her geçen gün başvurular artıyor. Kadın sığınma evi açtık, yaklaşık üç aydır faaliyetini sürdürüyor.

Çocuklarla ilgili ilk çalışmalarımız, Mayıs 2011 tarihinde başladı. Ankara Çocuk Hakları Ortak Platformu'nun Çocuklar İçin Adalet Projesi vardı. O proje kapsamında özellikle Pozantı Hapishanesi'nden çıkan çocuklar ve aileleriyle görüşmek istediler. Bizden de ailelerine ulaşmak konusunda destek talep ettiler. Biz de Mersin İHD ile görüştük. Çocuklarla ya-

pılan görüşmelere de eşlik ettik. Çocuklarla ilk temasımız bu şekilde başladı.

Adalet Bakanlığı'ndan ya da başka yerlerden, kadın danışma merkezlerinin çocuklarla çalışmasının "alakasız" olduğu vurguları gelmeye başladı. Ama biz çalışmalarımıza devam ettik. Diğer yandan da babaları hapis hane olan veya çıkmış çocuklarla toplumsal travma çalışması yaptık. İlk başta çocuklarla çalışma fikrimiz yokken, çocukların bu travmaya maruz kalması, bu çalışmaya gerektirdi.

"Devlet, kadının can güvenliğini tehlikeye attı"

- Merkezi Mersin olmak üzere altı ilde eş zamanlı "KCK" adı altında operasyonlar yapıldı. İŞTAR da başladı ve çalışanlarınızdan tutuklanan oldu. Sizce çalışmalarınızın, bu operasyondaki payı nedir?

- Bizim çalışmalarımız devletten sürekli baskı görüyordu. Örneğin şubeler açma olanağımız olmadığı için, mahallelerde danışma çadırları açmaya karar verdik. Planımız, her hafta bir mahallede çadır kurmak ve bize ulaşma olanağı olmayan kadınlara bizzat ulaşmaktı.

İlk çadırı, yoğun talep üzerine Karaduvar Mahallesi'nde kurmaya karar verdik. İzin almamız gerekmediği halde çalışmaya giden arkadaşlarımız, çevik kuvvet polisleri tarafından engellendi.

Yine o dönemde Mersin İHD'nin Adalet Bakanlığı'yla yaptığı görüşme esnasında Bakanlık tarafından "İştar'ın ne yaptığını biz biliyoruz!" gibi tehditler savurdularını biliyoruz.

Operasyona gelecek olursak; yapılan arama kesinlikle hukuki değildi. Aramaların hiçbiri, tanık ve yetkili nezaretinde yapılmadı. Birçok belgemize ve harddisklerimize el koydular. Şiddete uğrayan ve bize başvuran bazı kadınların seans notlarını aldılar. Dolayısıyla o kadınların bizle paylaştığı en özel bilgilerine el koydular. Bizim

bunları gizli tutma yetkimiz varken, devlet bu yetkimizi hiçe saydı ve kadınların can güvenliklerini tehlikeye attı.

Bütün bunların toplamında amaçladıkları şey; kadınların bize başvurmasını engellemektir. Şu an bize başvuran kadınların bir kısmı, kendi özel bilgilerine el konulup konulmadığını öğrenmek için bizi arıyor. Kendi komşusundan bile buraya geldiğini saklayan kadının, güvenmediği bir kurum olan devlet tarafından bilgilerine el konulduğunu bilmesi ona tedirginlik veriyor.

- Sizce bu operasyonlarda amaçlanan neydi?

- Nerede bir insan hakkı savunucusu varsa, nerede bir hak ihlali engellemeye çalışan biri veya kurum varsa, nerede kadına yönelik şiddete karşı çalışan bir kurum varsa, "KCK" adı altında bu insanları, bu çalışmaları engelleme çabası var devlette. Bu operasyonun sadece İştar ile bağlantılı olduğunu düşünmüyoruz. Kadına yönelik şiddete karşı mücadele eden, bunun için bilgilendirme-bilgilendirme çalışmaları yapan arkadaşlar da biz de baskıların amacının kadın mücadelesini geriye götürmek olduğunu farkındayız. Bu baskın sadece İştar'a değil, bütün kadın çalışmalarına yönelik bir saldırıdır.

- Önümüzdeki süreçte nasıl çalışmalar planlıyorsunuz?

- Önümüzdeki haftadan itibaren mahalle etkinliklerine, çok hızlı bir şekilde devam edeceğiz. Bu etkinliklerde yapacağımız çalışmalarda diğer kadın örgütleri ile ortaklaşmayı planlıyoruz. Hâlihazırda şiddet üzerine bir çalışmamız vardı, o bitmek üzere. Mahallelerde eğitim çalışmaları planlarımız arasında. Bu çalışmalarını çeşitli sendikalar aracılığıyla örgütlemeye çalışacağız. Düzenli olarak katıldığımız konferans ve seminerlere katılmaya devam edeceğiz. Bileşeni olduğumuz Mersin Kadın Platformu'yla ortak hareket etmeye devam edeceğiz.

İstanbul: Aralarında Yeni Demokrat Kadın'ın da bulunduğu kadın örgütleri devletin kadın düşmanlığına ve Milletvekili Sebahat Tuncel'e verdiği cezaya tepki göstermek amacıyla 6 Ekim günü Galatasaray Lisesi önünde buluştular.

Kadınlar adına açıklamayı **Gülfer Akkaya** okudu. AKP'nin kadınlara yönelik cinsiyetçi ve şovenist yaklaşımını eleştiren Akkaya, AKP'nin kendilerini yıldıramayacağını, BDP'li kadın vekillere, KESK'li ve DÖKH'lü yol arkadaşlarına yönelen baskı ve şiddete karşı seslerini, dayanışmalarını yükselteceklerini belirterek açıklamasına son verdi.

Kadınlar Sebahat Tuncel için eylemde

Amiri tecavüzcü, kendisi saldırgan!

Sakarya'da 34 kişi tarafından cinsel istismara uğrayan Ö.C davasında yeni gelişmeler yaşanıyor. "Gelişme" derken hemen "olumlu" düşünmeyin! Bu ülkede hangi çocuk istismarı davasında "gelişme" olumlu olmuş ki, şimdi olsun!

Çok mu karamsar oldu? Amacım karamsarlık yaratmak değil, bu ülkenin mahkemelerinde ve bir bütün kurumlarında yaşanan erkek egemenliğinin bende yarattığı "keskinliği" anlatmaktı. Söz konusu "gelişmeye" gelmeden önce bu davada yaşanan Ö.C'ye cinsel istismarda bulunan 34 kişinin neredeyse tamamının tahliye edilmesi, tahliye edilenlerin dışarıda gösteri ile karşılanması, bu kişilerden polis amiri N.Ş'nin göz göre göre yurtdışına kaçışı, tecavüzcülerin avukatının Sakarya Barosu'nda çocuk hakları komisyonuna yer aldığı ortaya çıkması gibi "gelişmelere" göz atarsak bu "keskinliği" daha net görürüz.

Son olarak yaşanan gelişme ise şöyle: Ö.C'nin avukatlarından **Harika Günay Karakaş**, bindiği bir otobüste tanımadığı bir kişinin sözlü saldırı ve tehditlerine maruz kaldı. Kişi hakkında şikâyetçi olan Karakaş, polisin kendisine şüpheliymiş gibi davrandığını, kendisine "**Sen herhalde öğreniyken polisten çok dayak yemişsin**", "**Tra-vesti misin nesin**" gibi şeyler söylediğini ve iki kolumdan tutup sarsarak polis arabasına bindirmeye çalışıldığını anlattı.

Amiri çocuk tecavüzcüsü olan bir kurumun, saldırıya uğrayana böyle davranması şaşırtıcı olmasa gerek! **(Bir YDK'lı)**

"Arzu"nun mutlak öznesi ve onun "zavallı" nesnelere...

Cinsellik erkek için "doğal bir hak" iken, erkek olmayan ya da "daha az erkek olan" için "doğal bir görev" haline getiriliyor. Erkek "arzu"nun öznesi iken, diğer cinsler nesnelere oluyor.

"Herkes ve her şey egemenler içindir" mantığının dolaysızca hayata geçirilmesinin ayaklarından birini de ezen cins ezilen cins ilişkisi bağlamında ezen konumdaki "erkekliğin" sürekli şişirilerek, ezilen cinslerin ona tabi kılınması oluşturuyor. Bu ekonomik, sosyal tabiyeti içerdiği gibi cinsel açıdan tabi olmayı da içeriyor. Konu ne olursa olsun orijinimiz erkeği gösteriyor. Erkek olmayanın cinselliği önemsiz bile değil, "yok" çünkü.

Bizimki gibi feodalizmin etkilerinin sürdüğü kapalı toplumlarda insan olmaya dair doğal bir güdü olan cinselliğin sağlıksız/çarpık algılanışı ve yaşanışının faturasını her zaman "zayıf olan" ödüyor: Daha az "erkek" olanlar! Böylesi toplumlarda cinsellik özünden kopartılarak/özüne yabancılaştırılarak deyim yerindeyse bir tabu haline getiriliyor. Bu haliyle cinselliğe yaklaşım da bir uçtan diğerine sürükleniyor: Bir uç "her şeyleştirirken" diğer bir uç da "hiçbir şeyleştiriyor". Sistem bize korkunç bir ikiyüzlülük dayatıyor. Bir yandan ayıp/günah cenderesinde kapalı kapılar ardına hapsediyor bir yandan da medya eliyle sistemin yoğun bombardımanı insanları kendi cinselliği karşısında aceze düşürüyor.

Cinsellik erkek için "doğal bir hak" iken, erkek olmayan ya da "daha az erkek olan" için "doğal bir görev" haline getiriliyor.

Erkek "arzu"nun öznesi iken, diğer cinsler nesnelere oluyor. Geçtiğimiz günlerde bir anda gündemimize oturacak bi-

çimde hayvanlara tecavüz haberlerini tartıştık. Ardından bu suçun cezasının ağırlaştırılması için düzenlemeler gündeme geldi. Olumsuz bir gelişme değil elbette; ancak öyle bir hava estirildi ki insanlar sanki ilk defa hayvanların tecavüze maruz kaldığını öğreniyor ve bunun karşısında dehşete kapılıyordu.

Porno izleme konusunda rekordan rekora koşan, askerden dönen erkekleri ilk gecelerini geçirmeleri için ahırda eşeğin yanında ağırlayan bir toplumun tepkisi olarak insanda ister istemez bir samimiyet sorgulama ihtiyacı yaratıyor. Zira hazır bir gündem olarak önümüze sürülmeden önce kaçımız bu meseleyi umursuyorduk acaba? Verilen en ileri tepkinin bir "ıyyyıy ığreee!" olduğunu (hayvan hakları savunucularının çabalarını dışarıda tutarak elbette) da hatırlatmakta fayda var. Yine de toplumsal bilinçaltımızı orta yere döken bir mesele olduğundan ve çok daha önemlisi gücünün zayıf olana çektiği eziyete karşı durma gerekliliği/sorumluluğu nedeniyle bu tartışmaların ilerletilmesi gerekiyor.

İnsana verilen değer "malum" olduğu bir toplumda "duyuları insan kadar keskin olmadığından" hareketle hayvanların maruz kaldığı işkenceye karşı ne oranda duyarlılık taşıdığı elbette ortadadır. Meselenin bir yanı bu iken diğer yanı günden güne saldırganlaştırılan "erkek cinselliğinin" yarattığı yıkımdır.

Sürekli olarak erkek cinsi gözetilerek kurulan cinsellik algısı yukarıda da belirttiğimiz üzere erkeği "arzu"nun öznesi haline getirmiştir. Buna göre cinsellik sadece ve sadece erkek için bir ihtiyaçtır, bu ihtiyaç ne pahasına olursa olsun doyurulmalıdır. Ge-

risi teferruattır. Hele de söz konusu "insan bile olmayan" bir canlıysa, yani çok daha "kolay bir hedef"se... O zaman tartışacak bir mesele bile yoktur!

Bu noktada karşımızda duran erkek modeli "ihtiyacının kölesi olmuş, gözü dönmüş, kendinden başka hiçbir şeyi önemsemeyen" bir tiptir. Ve bizi gözetmeyeceğimiz bir "hassasiyetin" sınırına getirmektedir: Evet bu erkek modelini yaratan/olumlayan (hayvan tecavüzleriyle ilgili haberleri izlemediniz ya da sosyal medyada paylaşılan yorumları okumadınız mı yoksa? Ne kadar "insan dışı" olduklarını görmediniz mi?) sistemdir; ancak burada kurban erkek cinsi değildir, ya da sistemin yarattığı bir modelin hâkimiyeti erkekleri/erkek algıyı sorumsuz kılmaz.

Bilakis yaratılan durum erkekler açısından avantajlı bir durumdur ve şikâyetçi olmadığı, değiştirmeye çalışmadığı oranda herkes bu durumdan sorumludur. Haberi sunarken sırtmasını zar zor gizleyen haber spikeri de, sosyal paylaşım sitesine "soyunmuş ördeğe ne denir?- cıbil duck" yorumunu yazan kullanıcı da, "insanları bitirdik de hayvanları korumaya mı sıra geldi" diye olayı görmezden gelen "duyarlı" kimseler de sorumluluk taşımaktadır.

Esas noktaya dönecek olursak, ezenin ezilene tahakküm aracı kılınan cinsellik anlayışı mücadele etmemiz, ama öncesinde elbette farkındalıklarımızı yükseltmemiz gereken bir anlayıştır. Bu nedenle ezen cins ile ezilen cinsler arasındaki çelişkinin tüm o ezen ezilen çelişkisinin asli bir bileşeni olduğu gerçeğini ıskalaksızın mücadele hattımızı örmeli, her geçen gün daha da ileriye örgütlenmeli ve örgütlülüklerimizi bir üst seviyeye taşımamız gerekir.

Tecavüzcünün sergisine kadınlardan protesto

İzmir: Kamuoyunda "**Fethiye utanç davası**" olarak bilinen ve bir kadına tecavüz etmekten yargılanan zanlı Vahdet Kadioğlu'nun Muğla Belediyesi Muğla Kültür Şenliği kapsamında Konakaltı Kültür Merkezi'nde sergi açacak olması Muğlalı kadınlar tarafından protesto edildi.

Vahdet Kadioğlu; her gün bir yenisi daha eklenen kadına yönelik şiddetin, taciz ve tecavüzün devlet eliyle meşrulaştırılmasına örneklerinden biri sadece. "Delil yetersizliği" bahanesi ile salınan Kadioğlu; Konak Altı Kültür Merkezi bünyesinde uzun süredir resim kursu hocası yapıyor.

Kültür şenliği kapsamında sergisi açılacak olan Kadioğlu ile ilgili basın açıklaması yapan Muğlalı kadınlar ise "**Bizler, halen yargılanması süren, hakkında henüz kesinleşmiş bir beraat kararı bulunmayan, tecavüz sanığı sıfatıyla Vahdet Kadioğlu'nun Muğla'da sergi açmasını istemiyoruz. Zira diğer sanıklar gibi Vahdet**

KADIOĞLU da yargılama sırasında mağdur kadının kişiliğine, geçmişine, politik düşüncelerine yönelik iddialarla kadını değersizleştirme yoluna gitmiş, en azından bunun yapılmasına müsaade etmiştir" şeklinde konuşarak tecavüz davalarında kadın beyanının esas alınması gerektiğini, mağdurun suç değil; sanığın suçsuzluk ispatı yapması gerektiğini savundular.

"Örgütlü Kadın Özgürlüğün Teminatıdır!"

BDP Kadın Meclisi tarafından düzenlenen 2. Olağan Konferans, "Örgütlü Kadın Özgürlüğün Teminatıdır" şiarıyla 28-29 Eylül tarihlerinde Bêdlis'te (Bitlis) gerçekleştirildi.

Geçtiğimiz aylarda Bêdlis'te yaşanan çatışmalarda şehit düşen 15 HPG'li kadına atfedilen konferansın 14 maddelik sonuç bildirgesinde, "Suriye'deki Kürt kadınlarının örgütlü duruşlarının Ortadoğu'daki bütün kadınlara öncülük ettiğine" dikkat çekilerek, "Kürtlerin hak ve özgürlükleri sağlanmadan Ortadoğu'da gerçek bir barış inşa edilemeyeceği" belirtildi.

2. Olağan Konferans'ın sonuç bildirgesini incelediğimizde öne çıkan birkaç konu olduğunu görüyoruz. Bunların başında "ulusal birlik kapsamında Kürt kadınlar olarak yapılacaklar" ve "PKK lideri Öcalan'a yönelik tecrit ve Öcalan'ın özgürlüğüne kavuşması" konuları geliyor. Elbette maddeler incelendiğinde "genç kadınların siyasete katılmasının önünün açılması, kadın örgütleri ile ortak kampanyalar düzenlenmesi, başlık parası berdel, çocuk yaşta evlilik, çok eşlilik ve şiddeti meşrulaştıran geleneksel yaklaşımlara karşı aktif mücadele için kampanyalar yapmak" gibi maddeler de kendini gösteriyor.

Daha önce çeşitli kampanyalarla Kürt kadının yaşadığı toplumsal sorunlara karşı aktif ve somut politikalar üreten Kürt Kadın Hareketi gerçekleştirdiği 2. Olağan Konferansı'nda benzer somut politikalar içerdiğini ve bunun YDK olarak bizim açımızdan çok öğretici olduğunu belirtmeliyiz. Ancak sonuç bildirgesine PKK lideri Öcalan'ın özgürleşmesinin damga vurmuş olmasının (bildirgede yer alması değil, bildirgenin ana renginin bu konu olmasından bahsediyoruz) üretilen kadın politikalarına haksızlık olduğunu belirtmeden de geçemeyeceğiz. Çünkü bildiriye ana rengini esasta vermesi gerekenin diğer maddelerde belirtilen kadın politikalarıdır.

Bitmek bilmeyen koca cinneti!

Eylül ayında Bianet'in tuttuğu çeteleye göre 13 kadın erkekler tarafından katledildi. Ekim ayının ilk günlerinde de peşi sıra gelen kadın katliamları tokat gibi indi suratımıza. Devletin samimiyetten uzak, riyakâr, sorunu görmezden gelen "önlemlerin" işe yaramazlığı bir kez daha gün yüzüne çıktı. Koruma istenildiği halde verilmeyen, uğraştıran, geciktiren uygulamalar sonucu öldürülen kadınlar, tarihi dolan koruma kararının süresini uzatmak için evden çıktığında katledilen kadın, korumaya rağmen tanınmamak için kadın kılığına girerek öldüren koca, olay yerine çok geç gelen polisler, karısına sayısız şiddet ve işkence uygulayıp kısa süreli ifadesi alındıktan sonra öldürmesi için salıverilen kocalar... Her biri erkek vahşetinin önüne geçmekteki isteksizliğin örnekleri.

Cinayet haberleri ardı ardına farklı illerden gelmeye devam ederken kadın cinayetleri haberlerinin hala gazetelerin üçüncü sayfalarında erkeği haklı, mağdur, mazur gösterecek biçimde sunulması medyadaki eril dilin susmaya niyetinin olmadığını, tüm eleştirilere rağmen özünden bir şey kaybetmediğini gösteriyor.

Üst başlıkta büyük punto harflerle yazılı "cinnet" başlığı böyle bir amaç için atılmış. Erkekler cinnet geçiriyor! Birileri onlara cinnet geçiriyor! Peki, Çanakka-

le'de şehir iskelesi yakınlarında elinde tabancası tehditler savuran adamın ruh hali ve içinde bulunduğu durum bireysel olarak çılgın kişilik, akıl sağlığının yerinde olmaması, cinnet geçiriyor olmasıyla açıklanabilir mi?

Eril bir dile sahip medyanın, adaleti yalnız erkek cinse bahşeden yargı sisteminin ve devletin tüm kurumlarının bilinçlere yerleştirmeye çalıştığı algı tam da bu yönde. **Şiddeti bireyselleştirerek toplumsal olan özünden koparmak, şiddeti üreten ve devamlılığını sağlayan erkek iktidarıyla arasındaki bağı gizlemek.** Erkek iktidarının sürekliliğini sağlamak için kadını şiddet yoluyla nasıl bastırıldığını, kontrol ve denetim altında tuttuğunu, sindirdiğini, uysallaştırdığını saklamak. Bunun için şiddet bireysel değil daha çok toplumsal bir olgu. Öğrenilen, öğretilen, devletin ve erkeğin elinde güçsüzlere, kadınlara, çocuklara uyguladığı bir yöntem. Güçlünün gücünü korumak için güçsüzün konumunun devamlılığını sağladığı bir araç.

Bunu anlamak için toplumsal cinsiyetin inşasında öğretilen kadınlık ve erkeklik hallerine bakmak yeterli. Kadının erkeğe tabi kılındığı; güçlünün, koruyanın, emredenin, söz sahibi olanın erkek olduğu bunun karşısında zayıf, korunmaya muhtaç,

itaatkâr, söz dinleyen kadının yer alması. Şiddet tam da bu öğretilmişliklerin dışına çıkıldığında, zulme direnildiğinde, ikinci cins olmak reddedildiğinde ortaya çıkıyor.

Sistemin erkeğe sunduğu iktidar alanını ortadan kaldıran, daraltan, boyun eğmeyen her edim karşılığında şiddetle bastırılıyor. Oyuncağı elinden alınan çocuk misali, kölesi kendisinden kurtulan/kurtulmaya çalışan erkek efendilerin tahammülsüzlüğü bundan. Erkeğin kendini var ettiği, güçlü hissettiği yaşam alanının kontrolünü kaybetmesi ve bunun karşısında takındığı tavır anlık cinneti açıklamaya yetmez. Hal böyle olunca kocasından boşanan, boşanmak isteyen, sevgilisinden ayrılan çoğu kadın peşlerinde eli silahlı adamlar tarafından katlediliyor! Ya da katledilmeyi bekliyor! Ve yahut nafile bir çaba içerisinde kaçmaya, saklanmaya çalışıyor. Devlet de tıpkı toplumun suspus olan birçok kesiminde olduğu gibi olan bitene isteyerek seyirci kalıyor. Şiddet günbegün artarken ne katiller yakalanıyor ne de yakalananlar caydırıcı bir şekilde cezalandırılıyor.

Artan şiddetin ve katliamların arka planında kuşkusuz birçok etmen barınmakta. Yükselen muhafazakârlık, kadınlara bu boyunduruğa daha fazla direnç göstermeleri, yaşanan toplumsal ve ekonomik değişimler vb. birçok sebep gösterilebilir. Neden her ne olursa olsun şiddeti önlemeye dönük sistemin attığı/atacağı her adım kendi altını da oymak olacağından olabildiğince pratikte etkisini yitiren, hayata geçirilmeyen, denetlenmeyen, yüzeysel ve samimiyetten uzak yaptırımlardan oluşuyor/ oluşacaktır. Çözüm ürettiği(!), kafa yorduğu(!), çıkardığı yasalarla önlemler aldığı imajını veren sistemi teşhir etmek ve önlem alınması için kadın muhalefetini yükselterek basınç oluşturmak kadın hareketlerinin ertelenemez görevlerinden. Kadının "makûs kaderinin" şiddete boyun eğmek olmadığı ve kesin çözüm için yarınlara beklemenin ne kadar ertelemeci, kendiliğindenci bir politikaya denk düşeceğini ve kadınlara yarar sağlamayacağını unutmadan mücadeleye devam.

YJA-Star eylemde!

H. Merkezi: Son zamanlarda Dersim'deki etkinliklerini artıran Yekîneyên Jî-nên Azad ên Star (YJA-Star/Star Özgür Kadın Birlikleri), ilk olarak 26 Eylül'de Dersim Pülümür'de bir eylem gerçekleştirdi. Eylemin ardından yaptıkları açıklamada 2 asker öldüğünü ve 3 asker de yaralandığını belirtti ve çatışma sonrası TC helikopterinin alanı bombaladığı ve ormanda yangın çıktığı ifade edildi.

Bu eylemin ardından 30 Eylül günü de Dersim ile Xozat arasında yol kontrolü yapan YJA-Star, 1 Ekim günü Dersim Merkez'de bulunan Zage Karakolu'na yönelik bir eylem gerçekleştirdi. 2 asker öldüğü, 1 asker de yaralandığı eylem sonrası açıklama yapan YJA-Star, bu eylemin "Şehit Aziz, Şehit Zilan ve Şehit Celal Devrimci Harekatı kapsamında" gerçekleştirildiğini vurguladı.

"Ahlak bekçisi" polis, "ahlaksız" kadın!

Tunuslu kadınlar, kendisine tecavüz eden ve bundan dolayı tutuklanan iki polisin kadını ahlaksız olmakla suçlaması üzerine sokaklara döküldü. Ennahda liderliğindeki ılımlı İslamcı hükümetin kadın haklarına saldırılarından dolayı bu tür olayların artacağını belirten kadınlar, tecavüze uğrayan kadının ve nişanlısının polislerle yüzleştirilmek için hakim tarafından mahkemeye çıkartıldığını ve olayın bu sırada yaşandığını bildirdi.

Kadına tecavüzden suçlu bulunan polislerin sadece altı ay hapis cezasına çarptırılmasının ardından İçişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada, üç polisin kadını ve nişanlısını "uygunsuz" halde yakaladıklarını söyledi. Hatta "erkek egemen adaletten şaşmayan" Adalet Bakanlığı olayda her iki tarafın da yasalara aykırı geldiğini iddia etti. Bunun üzerine **Tunus Demokratik Kadın Derneği** ve **Tunus İnsan Hakları Birliği** yaptıkları açıklamada, kadın için kullanılan "ahlaksız" kelimesini kınadı ve bunun, kurbanı suçlu haline getirmek için uygulanan politika olduğunu kaydetti.

Tunceli Üniversitesi öğrencisi barınma hakkı istiyor

“Her ile bir üniversite” açılması kapsamında Dersim’de de açılan üniversitenin alt yapı sorunları her geçen yıl artarak devam eden büyük bir sorun haline gelmiştir. İl dışından gelen öğrencilerin büyük bir kısmı yetersiz olan devlet yurtlarından yararlanamamaktadır. Bununla beraber kentte yaşanan konut sıkıntısından kaynaklı öğrencilerin içinde

bulduğu mağduriyeti “fırsata çeviren” ev sahiplerinin yüksek fiyatlarla evlerini kiraya vermesi, öğrencilerin barınma sorununu katlayarak devam ettirmektedir.

Yaşanan bu durumun sonucu olarak “şanslı” olan bir kısım öğrenci devlet yurdunda kalmakta, geri kalan büyük bir kesim ise 1200 TL’ye kadar varan yüksek fiyatlarda ev kiralamakta, bir kısmı

cemaat evlerinde ve yurtlarında kalmak zorunda bırakılmakta ya da dükkanların depolarında ve harabelerde kalmaktadır. Bu yaşananlar karşısında ise üniversite yönetimi ve devletin diğer yetkili kurumları sessiz kalmayı tercih etmektedir.

Tunceli Üniversitesi öğrencileri barınma sorununa dair yaşadıklarını protesto etmek için bir eylem düzenledi.

DÖDER tarafından düzenlenen YDG ve diğer gençlik örgütlerinin de katıldığı basın açıklaması 5 Ekim’de Rektörlüğe yapılan yürüyüşle başladı. 200 öğrencinin katıldığı “**Dersim Uyuma, Öğrencin Uyuyamıyor**” yazılı pankartın açıldığı eylem Rektörlüğün önünde yapılan basın açıklamasının okunmasıyla devam etti. Rektörlük önünden yemekhaneye yapılan yürüyüşle sona erdi.

(Dersim YDG)

YDG 7. Konferansı’na giderken...

Faşist devlet gerçekliğinin kendini an be an hissettirdiği süreçlerden geçiyoruz. Uyanılan her günün ezilenler cephesinde zulüm olarak kodlandığı tartışmasız. Sürecin devlet cephesindeki şiarının ise “**yaptıklarımız yapacaklarımızın teminatıdır**” niteliğinde olduğu yeteri kadar açıktır. Kanıt arayanlar İHA’larla katledilen 34 Kürt köylünün yanan bedenlerine veya katledilen Kürt çocuklarının paramparça edilen yüreklerine bakabilirler; orada hamuru faşizm olarak yoğrulmuş devlet gerçekliğiyle yüzleşmek için istediklerinden daha fazla kanıt bulacaklardır. Ve bunun yanında Roboski’de katledilen çocuklardan ikisinin birbirlerini sınımsız tutan ellerine veya katledilen Kürt çocuğun polis panzerine fırlattığı taşa baktıklarındaysa geleceğin şifrelerini göreceklerdir.

7. Konferansımız; faşizme karşı mücadelede kararlılığın ilanı olmalıdır! Geleceğin şifrelerinin savaşarak çözüldüğü hâlihazırda savaşı pratiğinden çıkarılan en somut olgudur. Bu olgunun güçlendirilmesi, gelecek için mücadele edenlerin savaşı pratiğinde gizlidir. Egemenlerin açıktan davet ettiği savaşa katılımın herhangi bir biçim ve düzeydeki aciliyeti, bu davetin her türlü engellemeye açık, yok sayma ve yok etme niteliğinde olmasındandır.

Ülkemizde güzele dair olan her şeyin sinen kan kokusu, faşizmin açıktan ifadesi olurken, ona karşı mücadele edenlerin önümüzdeki süreçte atacağı adımlar önemli bir işleve sahiptir. Başta Kürt ulusundan olmak üzere bir bütün halk gençliği üzerinde estirilen terör dalgasına karşı verdiğimiz mücadelede 7. Konferansımız **mütevazı bir adım** olmakla birlikte, bu mücadelede kararlılığının bir kez daha ilanı olmalıdır. Bu noktadan doğru devletin kırmızı çizgilerinin esaslı halkalarından olan Kürt ulusal sorununa daha fazla “dokunacak” ve faşizme karşı öncelikli olarak bu kanallardan doğru bir karşı koyuş örgütleyeceğiz.

7. Konferansımız; halk gençliğinin öfkelerini örgütleme iddiası taşımamalıdır! Savaşın yanında daha fazla savaşarak adımlanacak olan yollar da bulunan türlü engeller kendisini ortadan kaldıracak olanları beklemektedir. Faşist devletin türlü araç ve yöntemle davet ettiği savaşı kaçınılmaz olmakla birlikte ezilenlere özelde de halk gençliğine tarihsel görevler yüklemektedir. Devrimci bir gençlik örgütü olarak halka yönelen her saldırıya örgütleyeceğiz karşı koyuş son derece önemlidir ve bu karşı

koyuşta bir bütün halk gençliğinin duracağı nokta tayin edici olacaktır.

Faşist devlet gerçekliği içerisinde yönelen her saldırıya karşı koyuş örgütlemek ancak bir öfkenin sonucu olarak gerçekleştirilebilir. Örneğin, eşit, parasız, bilimsel, anadilde bir eğitim için öğrenci gençliğinin mücadeleye seferber edilmesine ancak ve ancak bir öfke vesile olabilir. **Bizim görevimiz; herhangi bir düzeyde duyulan bu öfkeyi örgütlemek, yeni öfke kanalları yaratmak olmalıdır.**

Devrim mücadelesi oldukça zordur ve yoğun bir emeğe ihtiyaç duyulmaktadır. Bizim görevimiz; bu yoğun emeğe, öfke duyan herkesin bir biçimde takviye güç olmasını sağlamaktır. Ne de olsa bu zorlu yolu kolaylamak için herkesin yapabileceği bir şeyler vardır. Hâkim olan yaklaşım biçimimizin eksikleri ve hataları kavramada yanlış bir çizgide olduğu görülmelidir. Eksiklere, hatalara rağmen ve bunlarla birlikte herkesin bir şeyler yapabileceği unutulmamalıdır. Halk gençliğinin saflarımızda mücadele etmesi için tepeden tırnağa devrimcilikle donanmış olması gerekmektedir. Devrimcileşmenin anlık bir mesele olmadığı, saflarımızda değiştirilip dönüştürülme süreciyle sağlanabileceği kavranmalıdır. Burada eleştiren ama yıkıcı olmayan bir sürecin

örülmesi şarttır.

Devrimci bir gençlik örgütü olarak YDG’nin 7. Konferansı’na hazırlık süreci bu formülün çözümlenmesine yönelik adımlarıyla başlamaktadır. Bu formül, halk gençliğinin sisteme duyduğu ve duyacağı öfkenin devrim mücadelesine kanalize edilmesinde önemli bir işleve sahiptir. Bu yolla dar kalıplardan kopuş sağlanabilecek, farklılıklar doğru kavranabilecektir.

7. Konferansımız; egemenlere korku, halk gençliğine umut olmalıdır! Ezilenlerin binlerce yıl öncesine dayanan acılarının dünyanın çeşitli yerlerinde açığa çıkardığı güç, egemenleri büyük bir korku içerisine sürüklemektedir. Ortadoğu ülkelerinden Avrupa ülkelerine, Hindistan ve Nepal’den ülkemize ezen ve ezilenler cephesinden herkes, halkın büyük öfke patlamalarına tanıklık etmektedir.

Ve bu öfke patlamalarında gençlik, **belirgin bir yerdedir.** Şili’de öğrenciler devletin eğitim politikalarına karşı sokakları boş bırakmazken, ülkemizde özelde Kürt Ulusal Hareketi’yle anadilde eğitim mücadelesi önemli bir noktaya gelmiştir. Sayabileceğimiz onlarca örnek egemenleri daha fazla saldırıya itmekte ve bu saldırının ilk halkası umutsuzluk tohumlarının halka serpilmesiyle oluştu-

rumaktadır. Özgür bir gelecek için veya akademik-demokratik bütün taleplerimiz için mücadelenin “olanaksızlığı” düşüncesinin varlığı sır değildir. Konferansımızla birlikte öreceğimiz yeni süreç, bu “olanaksızlığı” **değiştirmenin**, halk gençliğinin bir çıkar yolu olabilmenin adımlarını hızlandıracağımız bir süreç olmalıdır. Konferansımız “umut kavgada” sloganının halk gençliğinde bulacağı yankıyı güçlendirmelidir.

7. Konferansımız; İbrahim Kaypakkaya’nın katledilişinin 40. yılında onun izinden yürüme pratiğini büyütmelidir! Ülkemiz komünist hareketinin 40. mücadele yılını kutladığı şu dönemlerde konferansımız, böylesi bir önemli sürecin yanında komünist önder İbrahim Kaypakkaya’nın katledilişinin 40. yılını karşılayacak bir dönemde, Aralık ayında gerçekleşecektir.

İbrahim yoldaşın, bilimsel tespitlerinin “5 temel belge ve 11 temel ilke”nin dışına da taşın ve güncel boyutuyla, devrim mücadelesinin önemli bir halkasını yakalayan bir nitelikte olduğu kendini giderek doğrulamaktadır. Bu nedenle onun görüşlerinin, güncel dair yüklediği görevlerin tartışılması yalnızca katledilişinin 40. yılı ile ilgili değildir. **Bu durum, tespitlerinin anın ve geleceğin yakalanmasında taşıdığı anlamın kendini daha fazla doğruluyor olmasından ileri gelmektedir.** Bu nedenle Konferansımız, komünist önder İbrahim Kaypakkaya’ya atfen yapılacak, süreç böylesi bir coşku, inanç ve kararlılıkla ele alınacaktır.

Hazırlık süreci de dâhil 7. Konferansımız, örgütlenme ve örgütlenme sorunlarımızın hedef tahtasına oturtularak var olan örgütlülüklerimizin güçlendirildiği, yeni örgütlülüklerin yaratıldığı bir nitelikte olmalıdır. **“Kitlelerin inisiyatifini açığa çıkarma”** yaklaşımımızı hayata geçirmeli, sürekli hale getirmeliyiz.

Burada sürecin özgün durumları, acilietli ihtiyaçları da göz ardı edilmemelidir. Suriye halkı üzerinden somutlanan emperyalist saldırganlığa karşı halk gençliğinin öfkelerini örgütlemek esaslı görevlerimizden birini oluşturmaktadır.

Tutsak YDG’lilerin davası görüldü

Dersim: 5 Haziran 2012 sabahı Dersim Merkez’de yapılan operasyon ile gözaltına alınarak tutuklanan 7 YDG okurunun ilk duruşması görüldü. Malatya 4. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından “TKP/ML üyesi” oldukları iddiasıyla **Şafak Dönmez, Yılmaz Karaaslan, Ce-**

mal Toydemir, Mert Yazar, Eray Özdemir, Serda Göçer ve Kader Fındık’ın 2 Ekim günü görülen duruşmalarında tutukluluk hallerinin devamı kararı alınarak 6 Kasım’a ertelendi.

İddianamede sayfalarca yazılan “suç”lamalar şöyle: **8 Mart Dünya**

Emekçi Kadınlar Günü etkinliklerine, 1 Mayıs mitingine, 21 Mart Newroz kutlamalarına ve 18 Mayıs İbrahim Kaypakkaya’yı anma etkinliklerine katılmak... Mahkeme, bu tip demokratik eylem ve etkinlikleri örgüte üye olmanın gerekçeleri saymıştır. Tabii savcı ve mahkeme heyeti okunan devrimci, sosyalist gazete ve dergileri de terörize etmeyi göz ardı etmedi.

AKP 4. Olağan Büyük Kongresinde Çıkan Sonuç Hedef: 2023 Ve 2071'de Kürt Ulusuna Kölelik!

Kürt ulusal sorunu üzerinden yeni gelişmeler istikrarlı bir biçimde sürüyor. Özellikle Kürt ulusal haklarının kazanılması mücadelesinin esasen silahlı zora dayanıyor olması soruna dair politik gelişmelerin de çeşitli ve hızlı yaşanmasını beraberinde getiriyor.

2012 yılını Kürt Ulusal Hareketiyle mücadelede adeta zafer yılı olarak belirleyen Türk egemen sınıfları, daldan dala atlayan bir maymun gibi söylemlerini ve politik argümanlarını biçimlendiriyor. Sorunun çözümü, muhattablık meselesi, tamnacak haklar vs. gibi stratejik önemdeki meselelerde bir türlü dikiş tutturamıyor.

2011 yılı bazı bilinen gerçeklerin açıktan ifşa olduğu bir yıl olmuştu. İmralı, Oslo ve Kandil eksenli diyalog ve müzakere süreci, açık bilindir bir hal almış, **"terörle görüşülmez, masaya oturulmaz"** tutumu ve argümanı bir paçavraya dönüşmüştü. Artık bu süreçten sonra ortaya çıkan yoğunlaşmış savaş hali "masayı kimin devirdiği" ve yeni sürecin esas ayağının ne olacağı ve nasıl örgütleneceği üzerine yoğunlaştı. Ki hala bu tartışma ve yönelimin tam anlamıyla tüketildiği söylenemez. Yeni sürecin gerektirdiği dengeler henüz sağlanabilmiş değildir.

Ki bu sebeptendir ki silahlar ola bildiğince etkin bir şekilde devrede. Her ne kadar yoğunlaştırılmış bir savaş ortamı oluşmamışsa da ihtiyaç düzeyinde bir savaş hali söz konusu. Savaşın kopuşturucu düzeyde keskinleşmemesindeki temel etmenin tarafların genel eğiliminden bağımsız olmadığını bilmek lazım. Zira sorunun kilit noktası "müzakere" eğiliminin temel yönelim olması ve masa başında elini güçlü ve kazanımlarını azami tutmaya odaklı bir yaklaşım söz konusudur.

Sürecin çatışmalı ve nispeten yo-

ğun bir savaş organizasyonu vuku buluyor olması, genel siyasi eğilimi karartmamalıdır. Genel eğilimin uzlaşma ve diyalog eksenine oturduğu ancak bunun yoğun bir çatışmayı içerdiği bilinmelidir.

Türk egemenleri 2012'yi bir nevi zafer yılı ilan ederken 2011 yazını ve aynı yılın ve 2012'nin kısmi gerilla güçleri başta olmak üzere Kürt Ulusal Hareketinin örgütsel güçlerini zayıflatıp tahrip edeceği ve böylelikle yeni bir diyalog ve görüşme zemini hazırlayacağı bir süreç olarak gördü. Özellikle Kürt Ulusal Hareketini kati bir şekilde zayıflatacağı, önderlik kapasitesini geriye çekeceği, ideolojik-politik ve örgütsel bağlarını sekete uğratarak rotasız ve şaşkın bir duruma sokacağına "garip" ama hiç de şaşırtıcı olmayan (zira gelenekler ve geçmişin yükü onun üzerinde dolaşan bir bulut değil benliğinin bir parçasıdır) bir tutkuyla inandı.

Bu uğurda elinde bulunan bütün araçları güçlü bir şekilde kullandı. Gerillaya dönük yoğun kuş operasyonlarından şehirlerde yoğun tutuklamalara, İmralı'nın yalnızca tecritinden BDP'li vekillerin dokunulmazlıklarının Demokles'in kılıcı gibi sallandırılmasına ve akıllara ziyan psikolojik savaş yöntemleriyle örgütün bölündüğü, klikleştiği, dağılması yüz tuttuğu yalanlarına kadar uzanan her yöntemi denedi. Bu uğurda Suriye'ye müdahale zemini için Suriye'deki Kürtlerin örgütlülüklerine ve kazanımlarına yönelik hedeflerde belirlemekten geri durmadı. Akıllarınca bir taşla birkaç kuş vurmaya planladılar. Bir yandan Kürt meselesinde kendi ellerini zayıflatacak Suriye Kürtlerinin kazanımlarını aşındırmak, diğer yandan da Ortadoğu'daki planlarının odağına oturan Suriye'deki toplumsal ve politik kargaşaya biçim vererek rotasını belirleme hesabı yaptılar. Ancak bunlardan da

ellerinde kalan tek şeyin başarısızlık olduğu açıktır. Çünkü hali hazırda ne mevcut rejimi zayıflatma ne de Kürtlerin haklarını tirpanlamada kayda değer bir gelişme söz konusudur.

Hükümetten "yeni" açıklılar...

Kürt Ulusal Hareketinin direnişi ve askeri-politik hamleleri karşısında Türk egemenlerinin bir zaaf ve çıkamaz içinde olduğu tespiti yapmak oldukça gerçekçi olacaktır. Bu tespitin kanıtı ise son gelişmelerdir.

Özellikle Tayyip Erdoğan'ın AKP'nin 30 Eylül 2012'de 4. Olağan Büyük Kongresi öncesi kamuoyu çalışmaları ekseninde çeşitli TV programlarına yaptığı açıklamalar ve kongrede yaptığı konuşma bu eksen-de değerlendirmeyi hak eden gelişmelerdir.

Televizyon televizyon dolaşarak Kürt meselesinde "yeni" düşüncelerin neler olduğunu açıkladı. Özellikle dine kadar saçma bir şekilde Oslo, Kandil ve İmralı ekseninde yapılan görüş-

meleri **"biz değil devletin organları istihbarat amaçlı yaptır"** diyerek adeta savuşturan tarzı bir **"evet ben görüşmeye temsilcimi ve bana bağlı bir kurum olan MİT'i görevlendirerek yolladım"** biçiminde bir "cüretli" çıkışa dönüştü. Hemen akabinde benzer görüşmelerin ihtiyaç halinde yeniden gündeme gelebileceğini çok açık bir beyanla ifade etti. Bu beyan öncesi hükümetin Adalet Bakanı ve sözcüsünün de benzer ifadeleri açıklamalar yaparak bir zemin oluşturduğunu hatırlatmakta fayda var.

Ancak Türk egemen sınıflarının temsilcilerinin geleneksel olan kendine has gariplikleri ve politik ele alışı bu süreçte de ortaya çıktı. Kandil'le, İmralı ile yani onların kavramlarıyla ifade edersek "terörle ve terörist başı ile" görüşmeler yapılabileceğini söyleyen Başbakan; BDP'yi kast ederek "terör örgütünün siyasi uzantısı" ile görüşme niyetinin olmadığını söyledi. Yani yaklaşık bir yıl önce ortaya koydukları "terörle mücadele, siyasi uzantıyla müzakere" noktasında olmadıklarını belirtti. Gereğe ise evlere şenlik... HPG'nin bir yol kontrolünde BDP'li vekillerle tesadüf edip kucaklaşmasına gön-

derme yaparak **"terörle kucaklaşma ne görüşeceğim. Şehit ailelerine ben bunu nasıl anlatırım"** mealinde bir gerekçe sundu. En basit akıl yürütme ile dahi tutarsızlığı hemen belli olan bir gerekçeyle sığınmak acizliğin ötesinde devletin Kürtlere, mücadelelerine ve siyasal özgürlüklerine yönelik yaklaşımının göstergesi olarak yorumlanmalıdır.

Zira bu tutum esasen Kürt hareketini kendi içinde bölmek, belli kesimlerini işlevsiz bırakmayı, hiçleştirme, silikleştirmeyi ve hareket alanını daraltmayı amaçlıyor. **"Terörle mücadele, siyasi uzantıyla müzakere" yaklaşımı pratikte nasıl Kürtlere ve mücadelesine ölüm, kan, gözyaşı, zulüm, zindan olarak döndü ise onun bugün neredeyse tersten ifade edilen biçimi de aynı amacı gözetilen ancak ideolojik ve politik manüplasyonu daha kuvvetli bir içeriğe sahiptir.**

"Böl-parçala-yönet" taktiği

"Kandil'le, İmralı ile yeniden görüşebiliriz ancak siyasi uzantıyla kavga ederim" yaklaşımının üstünü kazıdığımda halkımızın deyimiyile **"ha ali veli ha veli ali"** yaklaşımı-

mi bu yaklaşımla kendine siyasi bir desteğe dönüştürme gayretindedir. Zira bu destekten mahrum kaldığı sürece şovenizmi ne kadar kullanırsa kullanırsa ne masa başında ne de savaş meydanında sorunu istediği biçimde çözebilecektir. Ya da tasfiye sürecini istediği biçimde örgütleyemeyecektir. Bu anlamda belli bir Kürt toplumsal desteğine ihtiyacı vardır. Ve elbette Kürt Ulusal Hareketinin var olan destek gücünü zayıflatmaya ya da pasifize etmeye. Son AKP kongresine Barzani'nin çağrılarak konuşturulması da bu siyasi amaçtan bağımsız ele alınmaz. Özcesi düne göre tersten ifade edilen yeni süreç amacı ortak ancak araç ve argümanları cıvalanmış ve oldukça önemli yeni gelişmeleri getirecek bir süreç olarak görülmelidir. Zira Kürtler açısından yeni ve güçlü bir ilerlemeyi sağlayabileceği gibi tersine devlete istediği zamana kazandırılacak hatta belli kazanımlar elde edeceği bir süreç de olabilir.

"Verilene razı ol!"

Kürt meselesinde yeni bir açılımın startını verileceği beklentisi oluşturulan AKP kongresi ise bu açıdan tam anlamıyla fiyasko olmuştur. Televizyon programlarındaki söyleminin gerçek içeriğinin ne olduğu ortaya çıkmıştır. Kürtler yine bildik nasihatleri dinlemek zorunda kalmıştır. **"Terörle aranızda mesafe koyun, ona tavır alın"**, "bizim Kürtlere tanıdığımız hakları kimse tanımadı, kıymetini bilin", **"verilen haklar yeterlidir, rıza gösterin"** vs. vs. yani kısacası yine Kürde verildiği kadarna razı olması, aksi takdirde devletin sopolasını daha güçlü başına ineceği bol bol anlatıldı.

AKP kongresinde uzun zamandır dillendirilen politik bir argüman ve devletin yeni sürece uyumunu içeren 2023 hedefine, şimdi de "Anadolu"ya Türklerin girdiği tarih olarak sembolleşen 1071'in 1000. yılı olan 2071 tarihini girdi. Bu uzak hedefli tarihsel gün göndermesi devletin bugünkü durumunu koruyup koruyamayacağına dair bir **özgüven sorununu içerirken**, esasen gerici ve şoven anlayışın toplumsal açıdan yeniden üretilmesini amaçladığı görülmelidir.

Ki kongrenin 2023 ve 2071 gibi sembolik tarihsel günleri 100. yıl ve 1000. yıl ekseninde politik şiarla çeyirmesi bile Kürt ulusuna en iyisinden bağımlılık ilişkisinin reva görülmesidir. Zira bu tarihsel günler Kürtlerin kendi yurtlarında yaşam alanlarının, kültürünün, egemenlik hakkı-

nın yani özcesi kimliğinin inkarı ve yok sayılması ya da daraltılıp sınırlandırılması anlamına gelir. Türk egemenliğinin tesis edilmesi olarak sembolleşen bu tarihsel günlere politik atf, yeniden yönetilebilir bir düzeyde **egemenliğin yeniden üretilmesi Kürt ulusunun başka biçimlerde bağımlılığının devamının sürmesinden** başka ne anlama gelebilir. Evet Kürt meselesinde beklenen yeni açılım 2071'e yapılan atf olmuştur!!! Bu kodlanmış tarihsel günler Türk şovenizminin yeniden üretilmesi iddiasıdır. Kuşkusuz bir partinin değil devletin egemen sınıflarının merkezi bir politikasıdır. Açıktan Kürtlere verilen mesaj budur.

"Savaş sürüyor!"

Bu gelişmelere karşı Kürt Ulusal Hareketinin ilk ele alışı ve tavrı mücadelenin sertleşeceğine dair emarelerle doludur. Murat Karayılan'ın ANF'ye 4 Ekim 2012'de verdiği beyanatta özellikle Başbakanın yeni bir oyalama taktiği içine girdiği tespiti dikkat çekicidir. Yine BDP'nin muhattap olarak kabul edilmemesi karşısında farklı misyonlarla hareket eden **üçayaklı** bir muhattaplık düzeyinin olduğu, bunun bir ayağının Kandil ve İmralı iken diğer ayağının da BDP olduğu vurgusu Kürt hareketinin süreci ele alışına dair ipuçlarını vermektedir.

Ayrıca muhattaplık meselesinde çıtayı bir kademe daha yükselttikleri gözlenmektedir. Kandil ve İmralı ile yapılacak görüşmelerin biçimine dair eski tarzı mahkûm ederek yeni ve iletirici bir biçimi öne çıkarmaktadır. İmralı'nın statüsünün aynı kalarak bir diyalog ve uzlaşma arayışının mümkün olmadığı ifade edilmektedir. Karayılan'ın ifadesiyle; **"savaş ideolojik, siyasi, kültürel, diplomatik, ekonomik ve silahlı olarak sürdürülüyor"**. Bu gerçekçi ve doğru bir belirlemedir. Elbette bu ilk elden yeni durumu karşılayış yaklaşımının nasıl bir politik içeriğe bürüneceği ya da kararlaşıma haline gelip gelmeyeceği süreç içinde görülecektir. **Ancak bırakılan yerde olunmadığı, oluşan yeni dengenin yeni kazanımları içerebileceği ifade edilebilir.** Bu da mücadelelerin masa başında sürmenin ötesinde ilerleyeceği yoğun, sıkı ve karmaşık bir sürecin başlangıcına dair işaretlerin olduğu görülmektedir. Başarılı bir savaş pratiğinin siyasal dengeleri yeniden ve daha farklı bir temele oturacağına dair sınıf mücadelesinin genel yasası bu bağlamda da kendini göstermiştir, göstermektedir.

TİKKO gerillalarından eylem ve açıklama

Elimize e-mail yoluyla ulaşan bir habere göre geçtiğimiz hafta Dersim Ovacık ilçesi merkez ve ilçelerinde TKP/ML TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı imzalı bir bildiri dağıtılmıştır. "Halkımıza" şeklinde başlayan bildiri de devletin Dersim'deki ajanlaştırma, işbirlikçileştirme politikalarına değinilerek gerillaların yaptığı eylemler özetlenmiştir. Bildiri de "Partimiz TKP/ML'ye bağlı TİKKO gerillalarının, devletin işbirlikçileştirme politikasına karşı, çeşitli yol ve yöntemlerle mücadeleye devam ettiği bilinmektedir. Bu politikanın uygulanmasında en çok öne çıkarılan yöntemlerden birisi de karakollara ya da çeşitli askeri kurumlara ekmek, erzak ya da askeri malzeme ve belgelerin taşınmasıdır. Çoğu kez ekonomik kazanç uğruna bu faşist kurumların ihalelerine girilerek, böylelikle bu kurumların çeşitli ihtiyaçları karşılanmaktadır. Dolayısıyla yapılan şey bilinçli ya da bilinçsizce devlete, özellikle de onun ordusuna hizmet etmek olmaktadır" deniliyor ve şöyle devam ediliyor: "Partimiz, çalışma yürüttüğü bölgelerde çoğu kez bu sorunun üzerinde durmuş, işbirlikçileştirme politikasının teşhirini yapmış, çeşitli biçimler altında düşmana hizmet edenleri uyarmıştır. Son dönemde Ovacık'ta bu işi yapanların araçlarını yakıp kendilerini de tutuklayıp son bir kez uyarma yoluna gitmiştir.

12 Eylül 2012'de 14.00 sıralarında Ovacık-Çambulak Karakolu yolunda, Süleyman Beyazgül'e ait araç durdurularak ateşe verilmiştir. Aracın içindekilerden Deniz Doğukan Beyazgül adlı şahıs tutuklanmış, diğerleri serbest bırakılmıştır. Ayrıca araçta bulunan askeri belgelere de el konulmuştur. Tutuklanan şahıs beş gün sorgulandıktan sonra 'karakollara erzak taşınmaması' uyarısı yapılarak serbest bırakılmıştır."

Başka bir eylem de şöyle özetleniyor bildiri de: "**25 Eylül 2012**'de saat 10:00 sıralarında Ovacık-Pardi (Karayonca) köyü yakınlarında, Engin Akgül'e ait araç durdurularak ateşe verilmiştir. Karakolların ekmek ihtiyaçlarını karşılamak için yapılan ihalelere katılmaması uyarısı yapılarak serbest bırakılmıştır."

"Eylemlerimizin amacı açıktır! Her ne sebepten kaynaklı olursa olsun, yaptığının farkında olarak ya da olmayarak düşmana hizmet etmek engellenmelidir. Bunun yolu ise halkın birleşmesinden ve mücadele etmesinden geçmektedir. Eylemlerimiz halkımız içinde bu birliği sağlamak ve mücadeleye çağırarak, aynı zamanda hizmet edenleri uyararak için yapılmıştır. Bu 'hizmet'i Dersim dışından da yürütenlerin olduğu tarafımızdan bilinmektedir ve bunların da engellenmesi hedeflerimiz arasındadır. Dolayısıyla bazı kesimlerin dile getirdiği gibi eylemlerimiz 'Dersim halkına' ya da esnafların para kazanmasına yönelik değildir. Bir bütün olarak, düşmana hiz-

"Sormayan, sorgulamayan bir gençlik istiyorlar"

"Dindar nesil" yetiştirmek, 4+4+4 derken eğitimde sermaye odaklı politikaların yaşama geçirildiği sürece dair Pir Sultan Abdal Kültür Derneği İzmir Karabağlar Şube Başkanı **Deniz Bakır** ile yaptığımız röportajı paylaşıyoruz.

- 4+4+4 sistemiyle birlikte imam hatip liselerinin kontenjanları artırıldı. Sizin Alevi dernekleri olarak konuya yaklaşmanız nedir?

- Alevi toplumu olarak şunu düşünmek zorundayız: Tek tip beyin, tek tip insan yetiştirilmeye çalışılıyor. Yani Sünni sentezli bir inanç herkese dayatılıyor. Bununla da amaçlanan farklılıkları ortadan kaldırmak. Bu yüzden ülkemizde farklı inanç, milliyet ya da kültüre yaşam şansı verilmiyor. Bunun için de daha ilkokul sıralarında; zorunlu din dersleriyle, ana dilde eğitimin engellenmesiyle gençlik; dilinden, dininden, kültüründen uzaklaştırılmaya, asimile edilmeye çalışılıyor. Çünkü ailelerinden hiçbir şey öğrenmemiş de olabiliyorlar. Mesela bir Alevi çocuğunu düşünün, ailesi asimile olmuşsa, din ile de okulda tanışmıyorsa; Sünni inanç sahibi olacak. Çünkü seçme şansı yok.

Seçmeli ders diye programlara eklenen derslerden bunu çok rahat görebili-

riz. Peygamberin hayatı, Kuran-ı Kerim'i öğrenme vb. eklenen dersler bunun çok somut göstergesi. Sistemin bütün bu çabası, uygulamaya konulan yeni yasalar ve yönetmelikler yeni nesli tektipleştirmek, düşünmesinin, sorgulamasının önüne geçmek amacını taşıyor. Bütün bu uygulamalarla yapılmak istenen gençliğe seçim şansı tanımak değil; dayatmadır.

Yapılan "din eğitimi" aracılığıyla gençliğin beynini uyuşturmak. Bunu da Başbakan kendisi söylüyor. "Ben dindar bir nesil yetiştireceğim" diyor. Yeni yasalarla, uygulamalarla da bunu çok güzel hayata geçiriyor.

Biz ne yaptık? Bence biz Alevi dernekleri, Alevi toplumu olarak yeterince tepki koyamadık.

- Mahallelerdeki okulların birçoğu imam hatiplere dönüştürüldü. Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Tinerle uyuşturulan beyin topluma zararlıdır. Bence İslam'la yetiştirilen beyin de topluma zararlıdır. Yani aslında Başbakan yasalarıyla halkın beynini uyuşturmaya çalışmaktadır. Alevi gençlerinin imam hatip liselerine gitme gibi bir talepleri yokken; ne yazık ki önlerine başka seçenek konulmuyor. Bu geri-

ci sistemin bir uygulamasıdır.

Aslında iyiymiş gibi gösterilen bu projeler Alevilerin, Kürt halkının üzerindeki baskıyı artırmak ve asimilasyon politikalarını daha rahat hayata geçirmek için oynanan oyunlardır. İmam hatip liseleri her mahallede kuruluyor ve oranın yurtlarını da çocuklarımızla dolduruyorlar ne yazık ki. Bu üzücü bir durumdur. Bu bir asimilasyondur.

- "Zorunlu din dersi kaldırıl-sın" talebine kulak verilmezken bunun aksine peygamberin hayatı, Kuran-ı Kerim'i öğrenme gibi dersler seçmeli olarak programlara ekleniyor. Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Dediğim gibi bu dersler seçmeli olarak getiriliyor ancak başka alternatif olmadığı için çocuklarımız bu derslere girmek zorunda bırakılıyor. Aslında biz çocuklarımıza bu derslere girmemelerini söylüyoruz; ama başka bir seçenek bırakmıyorlar. Seçmeli dersler zorunlu değil ama seçebileceğin alternatifler yok. Bu yüzden bu mesele AKP'nin, sistemin kendi politikalarını hayata geçirmek için oynadığı oyunlardan birisidir.

Bunu nasıl önleyebiliriz, bu yasalara karşı alanlara çıkarak değiştirebiliriz. Biz her zaman halkların geleceğinin mecliste belirlenemeyeceğini, halkların geleceğinin kendi ellerinde olduğunu düşünüyoruz. Fakat ne yazık ki AKP, mecliste kendi düşüncesini yasalarla dayatıyor. Yasaları nasıl engelleyip değiştireceğiz, halkımızın birarada olması gerekiyor. Kürt halkı gibi örgütlü bir toplum değiliz Aleviler olarak. Şubelerimizin olduğu bölgelerdeki okulların önünde basın açıklamaları yaptık fakat tek başına yeterli bir cevap oldu mu, olmadı. Ne yazık ki Türkiye'nin gerçekliği bu. İstedikleri yasayı geçirdiler ve bizler itiraz etmede, karşı çıkmada geç kaldık. Örgütlü bir tepki gerçekleşmediği sürece AKP istediği yasayı meclisten geçirecektir.

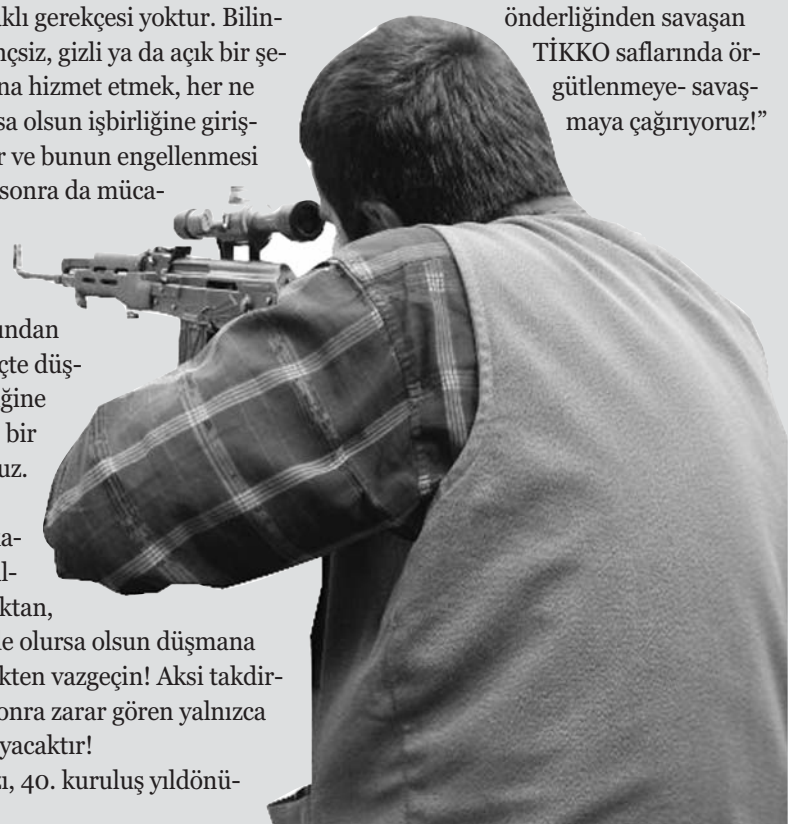
met etme işinin engellenmesini sağlamak içindir!" denilen açıklama şöyle sona eriyor; "Dört tarafı karakollarla çevrili, ilçe merkezi taburla kuşatılmış olmasına rağmen halkın ihtiyaçlarını karşılayacak tek bir hastanenin bile bulunmadığı; **Kızık ve Hanuşağı** köylerinin basılarak '1994'ü geri getireceğiz' tehditlerinin savrulduğu; yaşamımızı hapishaneye çevirmek için sokak aralarının bile güvenlik kameralarıyla donatıldığı; uyuşturucu ve fuhuşun bizzat karakollar-subaylar eliyle yaygınlaştırılmaya çalışıldığı; siyanürlü altın arama çalışmalarının başlatılması için fırsat kollandığı; askeri operasyonların aralıksız devam ettiği; havan-top ve makineli silah seslerinin neredeyse hiç eksik olmadığı; gece-gündüz özel harekâtçıların-JİTEM'in zırhlı araçlarla devriye gezdiği; işsizliğin ve yoksulluğun her geçen gün arttığı bir ortamda, faşist TC devletine ve özellikle de onun katiler ordusuna hizmet etmenin, ekonomik çı-

karlarla bile olsa onunla işbirliği yapmanın hiçbir haklı gerekçesi yoktur. Bilinçli ya da bilinçsiz, gizli ya da açık bir şekilde düşmana hizmet etmek, her ne sebeple olursa olsun işbirliğine girişmek yanlıştır ve bunun engellenmesi için bundan sonra da mücadeleye devam edilecektir. Bu anlamıyla bundan sonraki süreçte düşmanla işbirliğine girenleri son bir kez uyarıyoruz.

İhalelere girmekten, karakollara malzeme taşımaktan, her ne şekilde olursa olsun düşmana hizmet etmekten vazgeçin! Aksi takdirde bundan sonra zarar gören yalnızca araçlar olmayacaktır!

Halkımızı, 40. kuruluş yıldönü-

münü kutlayan partimiz TKP/ML ve önderliğinden savaşan TİKKO saflarında örgütlenmeye- savaşmaya çağırıyoruz!"

Ekonomi iyiye gidiyor, peki bu zamlar ne ola!?

Eylül ayı ortalarında TÜİK, 2012/6 Aylık (2012'nin ilk 6 ayı) ekonomi verilerini açıkladı. Rakamlar 2011'de "rekör kırarı", "büyüme hızında dünya ikincisi" olan TC ekonomisinin iç yüzünü gösterdi. TÜİK verilerine göre büyüme hızı % 3, işsizlik % 8 ve bütçe açığı 9 milyar TL olarak gerçekleşti.

Ne oldu da geçen yıl büyüme hızında ikinci olan TC ekonomisi, bu yılın daha ilk 6 ayında sert bir düşüş yaşadı? Sorunun yanıtı 2011 ekonomisinde saklı.

2011'de yakalanan % 8,5'lik büyüme, nitelik olarak gerçek büyüme değildir. Gerçek büyüme, sanayi üretimindeki artışla yaşanan büyümedir. 2011'deki büyüme; cari açık (dışarıdan bulunarak içeride harcanan döviz), ucuz ithalat yoluyla gelen malların tüketimi ve buna paralel iç tüketim artışından gerçekleşti.

Geçtiğimiz yılın sonunda milli gelir 772 milyar TL oldu. Cari açık 77 milyar TL'ye ulaşarak milli gelire oranı % 10'a çıktı. Bu oranla TC, dünya rekoru kırdı. Aynı zamanda ekonominin üretimden gelen sermayeye değil, dışarıdan gelen sermayeye bağımlılığı da artırmış oldu.

IMF, Küresel Finans İstikrar Fonu raporunda 2011 TC ekonomisi için özetle; "Yüksek sermaye girişleri ile aşırı ısınan ekonomilerden biri... Kamu maliyesinde kemer sıkılmalı... G20'de yer alan 16 ülkenin yakın gelecekte kriz olasılık tahmininde kritik eşik olarak belirlenin 3.0'lık değeri aşan 4 ülke var. Türkiye 7.61'lik değer ile liste başında yer alıyor..." deniliyor. (Aktaran Korkut Boratav, 27.09.2011 Birgün)

2012 yılına devreden TC ekonomisinin gerçek yüzü böyle. AKP hükümetinin "iyi", "krizden en az etkilenen" dediği ekonomi budur!

Bilindiği gibi TC ekonomisi "sıcak

para" ve ucuz ithalata bağımlı hale getirildi. Dolayısıyla ekonomi, sıcak para giriş-çıkışından önemli derecede etkilenen, kırılabilir bir yapıya sahip. 2011 yılında 10 milyar dolar olan sıcak para akışı, 2012 Haziran'ında 7 milyar dolara düşmüş. Emperyalist finans sermayesinin bu kaçışı ekonomik gerilemenin önemli etkenlerinden biridir.

Savaş ekonomisi politikası açığı büyütüyor

Yaşanan gerileme bütçeye de yansımıştır. 2012/6 Ay bütçe geliri 220 milyar TL, gideri 229 milyar TL, bütçe açığı 9 milyar TL'dir. Bu rakamlara göre devlet ürettiğinden fazlasını harcamıştır. Bu harcamanın büyük bir bölümünü kamu maliyesi kapsıyor. Devlet, Ulusal Hareketle mücadele eksenli yeni kadrosal yapılanma ve askeri harcama yapıyor. Savaş harcamalarında da hiçbir kısıntı yapılmıyor. Dolayısıyla izlenen bu savaş ekonomisi politikası bütçe açığına neden oluyor. Devlet bu açığı kapatmak için, yeni vergi, yeni zamlarla emekçi yoksul halkımızın cebindeki üç kuruşu göz dikmiş durumda.

Vasat ekonomi tablosuna rağmen

öne çıkarılan konu işsizliğin % 9.2'den % 8'e "düşmesi"dir. Fakat ortada bahsedildiği gibi düşen bir işsizlik oranı da yok. TÜİK "işsizlik düştü" derken aynı zamanda istihdam oranı da açıklıyor: % 2.7! Büyüme oranının (% 3) gerisinde kalmış olan istihdamda işsizlik nasıl düşer?

Suriye halkına falcon füze

Kırılabilir bir ekonomiye sahip Türkiye'de yaratılan suni ekonomik gündemlerin hiçbir gerçekliği bulunmadığını belirttik. Büyüme safsatalarının tedavül tarihi bulunmadığı için bol bol meydanlara dökülerek gerçekler manipüle ediliyor. Türkiye'nin savaş ekonomisi politikasını sürdürdüğünü belirtmiştik.

Özellikle Suriye'ye yönelik saldırının ardından askeri harcamalara daha fazla bütçe ayırma çabası içinde olan Türk hakim sınıfları, emekçi halkı zam bombardımanına tuttu. Sıcak para akışı ile devlet bütçesini diri tutmaya çalışan TC, cari açık gerçeği karşısında giderek kaygılanıyor. Ekim ayı itibarı ile akaryakıt, alkollü içecekler, har(a)çlardaki ÖTV zamlarının ardından zam furçasına doğalgaz ve elektrik de eklendi.

ye'deki milyarder sayısındaki artışa karşın, yoksulluk oranı ise % 50 artış göstermiştir. Kişi başına düşen gelir 10 bin dolar olmasına rağmen toplam gelirin yarısı % 10'luk kesimin kasasına giriyor" denilerek gelir dağılımındaki adaletsizliğe dikkat çekildi.

Açıklama İstanbul halkına, savaş ve zamlara karşı birlik ve mücadele çağrısı yapılarak sona erdi.

Enerji fiyatlarında bir artış yaşanmadığı ifadeleri gerçeği yansıtmıyor.

TMMOB'un araştırmalarına göre 2011 yılı Ekim ayı başında doğalgaz fiyatlarına yapılan yüzde 15'lik zammı, Nisan 2012'de yapılan ve konutlara yansımaları yüzde 20 olan zam izlemiştir. 1 Ekim'de yapılan ve konutlar için yüzde 11,48 oranında olan zamlar, son on üç ayda yapılan zamlar toplamda yüzde 53,8'e vardı. İşte enerji fiyatlarında yaşanan zam gerçeği! Bunların yanında dünyada yaşanan gıda krizi nedeniyle temel gıda ürünlerinde de zam bekleniyor. Yaşananlardan kârlı çıkan tartışmaksızın TÜİK'in açıkladığı gelir paylaşımı oranları durumu açık bir şekilde gösteriyor. Toplam gelirden en zenginlerin aldığı pay % 46.4, en yoksulların aldığı pay % 5.8 oranındadır.

Taşınma su ile döndürülen ekonomideki tüm zarar emekçi, yoksul halkımızın sırtına vergi, zam, kemer sıkma olarak yükleniyor. Elde edilen tüm kâr ege-men sınıfların cebine indiriliyor. Emekçi halkımıza reva görülen yaşam, işsizlik ve yoksulluk oluyor.

"Meydanlara çıkın, haykırın!"

392. Hafta

Her hafta olduğu gibi 29 Eylül günü de Cumartesi Anneleri saat 12.00'de Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelerek "Failleri belli kayıplar nerede" pankartının ardında oturma eylemi gerçekleştirdiler. Bu hafta 1994 yılında gözaltına alındıktan sonra katledilen Vecdi Avcıl'ın DNA'ların eşleşmesine karşın kemiklerinin ailesine verilmemesini gündemleştiren Cumartesi Anneleri "adalet istiyoruz" dedi. Vecdi Avcıl'ın hikâyesi okunmadan önce 1995 yılında kaybedilen Abdurrahman Coşkun'un yengesi Mukaddes Coşkun söz aldı ve ardından haftanın açıklaması okundu. Cumartesi insanların Sıla Gemicioğlu'nun yaptığı açıklamada; "Avcıl'ın ailesi, gözaltına alınmasından 18 yıl sonra toplu mezara gömülen Avcıl'ın kemiklerine ulaşabildi ancak, Avcıl'ın kemikleri DNA eşleşmesi gerçekleşmesine ve 'terörist' olduğuna dair herhangi bir emare olmamasına rağmen ailesine teslim edilmedi" dedi.

393. Hafta

Cumartesi Anneleri 6 Ekim günü 393. haftada bu kez 20 Ekim 1992'de okudu Yıldız Teknik Üniversitesi önünde gözaltına alındıktan sonra kaybedilen Ayhan Efeoğlu'nun akıbetini sordu. Bu haftaki eylemde konuşan kayıp yakınları "Biz yıllardır devlete sesleniyorduk ama artık halklara sesleniyoruz. Saldırlara karşı meydanlara çıkın haykırın" dediler.

Kartal halkından zamlara protesto

Kartal: 3 Ekim Çarşamba günü Ahmet Şimşek Koleji önünde toplanan, aralarında Partizan'ın da olduğu HDK bileşenleri, son zamları protesto etmek için Kartal Meydanı'na kadar yürüyüş gerçekleştirdi. Kartal Meydanı'nda yapılan açıklamada, "Türki-

Engin Çeber davasında karar!

H. Merkezi: Engin Çeber'in gözaltında işkence sonucu öldürülmesine ilişkin dava karara bağlandı. Çeber, Yürüyüş dergisi dağıtım sırasında polis tarafından sırtından vurulan Ferhat Gerçek'in katillerinin yargılanması için katıldığı bir basın açıklamasında gözaltına alınmış ve gözaltında iken işkence ile katledilmişti.

Aralarında hapis hane doktorunun da bulunduğu 60 sanığın yargılandığı davanın karar duruşmasında sanıklardan bir-

kaçına 5 aydan başlanarak 3 yıla kadar hapis cezası verildi. Çeber'e yapılan işkencenin faturası birkaç polis ve doktorla sınırlı tutuldu.

Medyada "milat" olarak yansıtılan kararın aksine Çeber ailesinin avukatları, dosyanın Yargıtay'da yeniden bozulma ihtimaline dikkat çekerek tüm tutuklu işkencilerin, tutukluluk zamanaşımı süresinin dolmasıyla birlikte, tahliye olmalarının kaçınılmaz olacağına, bu yolla sistematik işkencenin sistematik cezasızlıkla sonuçlandırılmak istendiğine dikkat çektiler.

Mehmet Tozun:

“Dayanacak gücüm kalmadı”

H. Merkezi: Trabzon E tipi Hapishane’de tutuklu bulunan ve ağır hastalıkları olan tutsak **Mehmet Tozun**; yazdığı mektupla “dayanacak gücünün kalmadığını” belirtti.

Sara, ülser, gastrit, iltihaplı yaralar, damak kanseri, kalp kapağında tıkanıklık ve bağırsaklarda iltihaplanma gibi hastalıkları bulunan Mehmet Tozun; yazdığı mektupta “Bir hafta evvel hastaneye gönderildim. Bir ilaç verip ölüm yatağıma geri gönderdiler. Acılara dayanacak gücüm kalmadı. Kemiklerim, bedenim yanıyor, ağır sancılarım var. Yara bere içindeyim. Tedavi edilmiyorum. Acilen tedaviye ihtiyacım var” dedi.

18 Haziran günü Erzurum Oltu T Tipi Hapishane’den Trabzon’a sürgün edilen Tozun; yaklaşık 20 yıldır tutsak bulunuyor. Gözaltı sürecinde ağır işkencelerden geçen Tozun bu süreçten beri tedavi edilmeyerek hastalığının büyüldüğünü söylüyor.

Hasan Alkış:

Ölüm sınırında!

İzmir: PKK dava tutsaklarından **Hasan Alkış**’ın hastalığı ilerleyerek, hayati tehlike sınırına dayandı. Daha önce de; iki açık kalp ameliyatı ve safra kesesi ameliyatı geçiren Hasan Alkış; ilerleyen behçet hastalığı ile mücadele ediyor.

Adalet Bakanlığı’nın Şubat 2012 verilerine göre 520 hasta tutsağın bulunduğu ülkemizde birçok tutsak; tıpkı Alkış örneğinde olduğu gibi; tedavileri devlet tarafından engellenerek ölümü bekler hale getiriliyor.

İnfazın durdurulmasına ve hapishane koşullarında tedavinin mümkün olmamasına yönelik iki rapor bulunmasına rağmen; hapishane idaresi Alkış’ın tedavisinin hapishanede mümkün olduğunu belirterek infazı durdurmayı kabul etmiyor.

“Son olarak hastaneye gittiğinde doktor, birkaç atak daha geçirirsen felç kalırsın ya da büyük ihtimalle ölürsün diyor. Doktorun böyle söylemesi tahliye edilmesi gerektiğini gösteriyor. Felç kalacağımı kendisi de biliyor. Cezaevindeki ortam tedavi için olanaksız. Çünkü stres ve üzüntüden uzak durması gerekirken, aksine o ortamda hastalık daha hızlı ilerliyor” açıklamasında bulunan TUHAD-FED yöneticileri; konuyu meclise taşıyacaklarını belirtiyorlar.

“Artık uyarı yapmıyoruz”

PKK lideri A. Öcalan üzerindeki ağırlaştırılmış tecridin kaldırılması, Öcalan’ın özgürlüğü, sağlığı ve güvenliğinin sağlanması talebiyle başlatılan süresiz dönüşümsüz açlık grevleri giderek yaygınlaşıyor. Konuyla ilgili Bakırköy Kadın Hapishanesi’nden bir Tutsak Partizan’ın iki açlık grevi direnişçisi ile yaptığı söyleşiyi yayımlıyoruz:

- Bugün dönüşümsüz Süresiz Açlık Grevinizin üçüncü günü. Tüm katılan arkadaşlar şahsında Partizan olarak ikinize “serkeftin” dileklerinizi tekrarlamak istiyoruz. Geçen yıl da PKK ve PJAK tutukluları olarak açlık grevleri yapmıştınız. Şimdiki eyleminizi, geçen yılki eyleminizle karşılaştırarak değerlendirebilir misiniz?

- Öncelikle bizimle böyle bir söyleşiyi yapmak istediğiniz için teşekkür ediyoruz. Bu alanda bizimle birlikte SAG’a giren 8 arkadaşımız daha var. Onlar diğer koşu kalyorlar. Biz ikimiz burada kalyoruz.

Doğrudur, geçen yıl ve aynı zamanda bu yılın başlarında yüzlerce yoldaşımızın girdiği uzun süreli AG’ler yapıldı. Bu AG’ler sadece cezaevleri ile de sınırlı kalmadı. Dışarıda ve Avrupa’da da yapıldı. O günkü AG’lerin talebi Önderlik üzerinde uygulanan tecridin kaldırılması ve Kürt sorununun çözümü-

münde onun muhattap alınmasıydı. Yani Kürt sorunun çözümü için yapılan müzakerelerin tekrar başlatılmasıydı. Bu AG’ler belli bir kamuoyu oluşturdu ve Avrupa’da süren AG’lerle birlikte hem CPT hem Avrupa Parlamentosu’nda birçok yetkili, tecridin kalkması için TC ile ilişkiye geçip baskı yapacaklarının sözünü vermişlerdi. Bununla birlikte o dönem başlatılan AG’nin uyarı amaçlı olması nedeniyle belli bir kamuoyunun beklentisine cevap olunmasını, ikinci olarak da CTP ve AP’nin sözlerinin sonucunun beklenilmesini istedi. Bu nedenle AG’leri sonlandırdık.

Fakat gelinen noktada görüyoruz ki, devlet ve hükümet halen inkâr ve imha politikalarında ısrar ediyor. İmralı’da hiçbir hukuka, hiçbir vicdana sığmayacak bir tecrid uyguluyor. 15 aydır önderlikten haber almıyoruz. Milyonlarca Kürdün siyasi irade olarak gördüğü ve muhatap olarak gösterdiği önderlik, 14 yıldır tek başına bir hücrede tutuluyor. İşte bu tecridin sürdürüldüğü aynı zamanda siyasi ve askeri operasyonların, siyasi soykırımın artarak devam ettiği bu

süreçte yeniden bedenlerimizi açlığa yarıyoruz. Bu sefer, verilen sözlere bakmayacağız. Somut olarak taleplerimizin pratikte gerçekleşip gerçekleşmediğine bakacağız. O dönem yapılan AG’lerimizi dikkate almayan, önemsemeyen ve görmezden gelen TC ve başındaki AKP hükümeti, bu sefer bizi görmek zorunda kalacak. Artık uyarı yapmıyoruz. Taleplerimizin kabul edilmesi yani gerçekleşmesi için SAG’a giriyoruz.

- Eyleminizdeki talepler nedir?

- Bu sorunun cevabı da ilk soruyla bağlantılıdır. Yukarıda belirttiğimiz gibi ilk AG’miz tecridin kaldırılması içindi ama bugün biz sadece tecridin kalkmasını kabul etmiyoruz. Tecridin kalkmasıyla birlikte önderliğimizin sağlık-güvenlik ve özgürlük koşullarının yaratılmasını istiyoruz. Anadilde eğitim hakkımızın sağlanmasını istiyoruz. Şu an cezaevlerinde kalan binlerce Kürt siyasetçisinin kendi anadiliyle savunma koşullarının sağlanmasını istiyoruz. Bu taleplerimiz gerçekleşene kadar bedeli ne olursa olsun eylemimizi sonlandırmayacağız.

- Son olarak duygularınızı ala-

Açlık grevindeki tutsaklara saldırı

H. Merkezi: İHD İstanbul Şubesi Silivri’de yaşanan hak gasplarına ve açlık grevinde olan tutsaklara yapılan işkenceye ilişkin hazırladığı raporu açıkladı. Raporu okuyan İHD İstanbul Şube başkanı **Ümit Efe** 25 Eylül’de 15 tutsağın saldırıya uğrayarak tek kişilik

bilir miyiz?

- Bu soruna ayrı ayrı cevap vermemiz gerekiyor galiba.

C. Güler: Duygularımı nasıl ifade lenebilirim bilmiyorum. Bazı duyguların sözcük ifadesi yoktur. Kürt Özgürlük Hareketi’nin zindan tarihinde ilk Ölüm Orucu direnişiyle bu süreç başladı. 14 Temmuz 1982’de başlayan ÖO, hareketimizin zindan tarihinde bir çizgi haline geldi. Geçen 30 yıllık süreçte Kürt halkı yüzlerce-binlerce evladını hapishanelerde, ÖO’larda, AG’lerde yapılan saldırıda yitirdi. Ama hiçbir zaman haksızlığı, zulmü, onur kırıcı dayatmaları kabul etmedik-etmiyoruz. Halkımızın özgürlük yürüyüşünde, haklı davasında ben de bedeni açlığa yatırmak bu yürüyüşe dâhil olmak istedim. Bu yüzden mutluyum-gururluyum! İnsan sadece etten-kemikten oluşan bir varlık değildir. Bu sadece yemek yiyerek yaşam sürmez/sürdürülmez. İnsan yaşamını asıl olarak anlamlı kılan maneviyattır. Geçen 30 yıllık süreçte ortaya konulan direniş ve ödenen bedeller benim de direnişimin mayasını oluşturuyor. İmralı’da uygulanan insanlık dışı tecridi, Kürt halkına karşı sürdürülen soykırımı reddediyorum/kabul etmiyorum. Yukarıda belirttiğimiz taleplerimiz kabul edilinceye kadar şu an hapishanelerde AG’de olan binlerce yoldaşım

birlikte bu direnişi sürdüreceğim.

X. Çelik: Öncelikle AG’lerde ve ÖO’larda yaşamlarımı yitiren tüm şehitleri saygıyla anıyorum. Çok yoğun duygular yaşıyorum. Tarihi boyunca acı ve katliamlardan geçen bu halk için ne yapsak az gelir. Eylemlerimizin başarıyla sonuçlanması halinde bir nebze olsun borcumuzu ödemiş olacağız, mutluyum.

Size de özel olarak teşekkür ediyorum. Dostluğunuz-* ve ilginiz benim için çok değerlidir.

- Biz de Partizan olarak sizlere tekrar serkeftin diliyoruz. Sizlere teşekkür ediyoruz.

hücreye alındığını belirterek heyette yer alan 1’i KCK tutuklusunu olmak üzere 4 tutuklu ile görüştiklerini bildirdi.

Efe, yaşanan saldırıları tutsakların protesto ettiğini belirterek hapishane müdürü ile görüşme taleplerini de kabul edilmediğini söyledi. Av. **Ramazan Demir** de, hapishane idaresinin “talimat Adalet Bakanlığı’ndan” dediğini kaydetti.

Bursa

Katliamın 13. yıldönümünde 26 Eylül günü **Partizan**, **DHF**, **BDSP**, **ESP**, **SODAP**, **SDP**, **DEV-LİS** tarafından bir basın açıklaması örgütlendi.

Açıklamada yapılan katliama ve devrimcilerin buna karşı sergiledikleri kararlı direnişe değinilerek, “*Ulucanlar katliamı, cezaevinde yaşanan basit bir anlaşmazlığın sonucu değildi. Katliam başından itibaren devletin zirvelerinde planlanarak hayata geçirildi*” denildi.

“Ulucanlar katliamını unutmak ihanettir”

Ankara

Ulucanlar katliamı 13. yıldönümünde **Alnteri**, **BDSP**, **DHF** ve **Halk Cephesi**’nin örgütlediği iki etkinlikle anıldı. 23 Eylül günü katliamın yapıldığı Ulucanlar Hapishanesi önünde toplanan bileşen, şehit düşen 10 devrimcinin fotoğraflarıyla katliamı kınadı ve direnişi selamladı. Hapishane önünde, katliam sırasında hapishanede olan **Fati-me Akahn** ve **Başak Otlu** devrimci

dayanışmanın öneminden bahseden birer konuşma yaptı. 26 Eylül günü de Yüksel Caddesi’nden Sakarya Caddesi’ne kitlesel ve meşaleli bir yürüyüş düzenlendi. Üzerinde şehit düşen 10 devrimcinin fotoğraflarının olduğu pankart açılan ve **ESP**, **Kaldıraç**, **Partizan**, **Devrimci Proletarya**’nın destek verdiği yürüyüş sonunda bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Eylem “**Bize ölüm yok**” marşı ile son buldu.

Yok yok bu TC değişmez!!!

22 Ekim 1993'te Lice'nin "teröristler tarafından ablukaya alındığı" gerekçesiyle tüm giriş çıkışları tutulur. "Açılan ilk ateş sonrası Tuğgeneral **Bahtiyar Aydın**'ın, başına isabet eden bir kurşunla vurulduğu" gerekçesi ile de kıyım başlar. Bu katliamda o dönem Tümgeneral **İlker Başbuğ** ve Korgeneral **Hasan Kundakçı** da yer alır.

Tarih 22 Ekim 1992; yine TC, yine katliam, yine Kürtler, yine kan-vahşet, bu defa yer Amed'in Lice ilçesi. Oysa Zilan'dan, Dersim'den, Şeyh Sait'ten bu yana cumhurbaşkanları, hükümetler, ordular değişmiş, milenyuma doğru gidiyoruz, üstelik demokratikleşiyoruz. Peki, her şey değişti de bu katliamcı zihniyet niye değişmedi ki?

Tarihinde birçok katliama imza atmış, halkın ve halkın örgütlü gücünün kanına girmiş TC devletinin belki de en pervasız katliamıdır Lice katliamı. Pervasızca halka saldırıp yüzlerce insanı katledip, diri diri yakmasına rağmen yazmazca "PKK yaptı, kahraman Türk ordusuyla teröristlerle çatıştı, teröristlere ağır darbeler vurduk" diyebilmiştir. Üstelik de beş gün boyunca ilçenin tüm giriş çıkışlarını kapatarak, insanların kaçıp kurtulmasına dahi fırsat vermeyecek, kimyasallarla, havadan ve karadan saldırarak.

"27 Mart 94 seçimlerinin huzur içinde geçmesi için gerekli önlemler alınacaktır." (Tansu Çiller, 18 Ekim 1993)

1993'ün Ekim ayı başlarında ülkenin gündemine giren yerel seçimler, Kürt ulusu ile arasında çelişkilerin keskinleşmesi, bu arada Abdullah Öcalan'ın "se-

çimler demokratik bir ortamda olmazsa seçimlere müdahale ederiz" diyerek, burjuva partilerin bürolarını kapattırması ile birlikte gelişen ulusal mücadele karşısında acze düşen TC hakim sınıfları, hem Kürt ulusunun gelişen mücadelesinin önünü kesmek, gözdağı vermek hem de Türkiye halklarına gücünü göstermek istiyordu. Bunun için de Lice'de soykırma girişerek; kimyasal silahlarını, lavlarını genç-yaşlı, çoluk-çocuk demeden Kürt ulusu üzerinde deniyordu. Fakat önce uygulamak istediği katliamın senaryosunu yazmalıydı. Bunun için de kendi generalini kurban seçerek öldürdü. (Devrim Yolunda İşçi Köylü gazetesi sayı 38 syf:26)

Koruculuğun dayatıldığı köy boşaltmalarının, faili meçhul cinayetlerin ve gözaltında kayıpların yoğunlaştığı 90'lı yıllarda böylesi bir katliama şaşırılmamak gerekir.

22 Ekim 1993'te Lice'nin "teröristler tarafından ablukaya alındığı" gerekçesiyle tüm giriş çıkışları tutulur. "Açılan ilk ateş sonrası Tuğgeneral **Bahtiyar Aydın**'ın, başına isabet eden bir kurşunla vurulduğu" gerekçesi ile de kıyım başlar. Bu katliamda o dönem Tümgeneral **İlker Başbuğ** ve Korgeneral **Hasan Kundakçı** da yer alır.

Devlete göre 60, görgü tanıklarına göre ise 380 kişinin öldüğü katliam 22 Ekim'den 26 Ekim'e kadar sürer. Gece gündüz yapılan saldırılarda kimi evler boşaltılarak kimi evler ise boşaltılmadan yakılır. İçeride onlarca insan yanarak can verir, canını kurtarmak için ahırlara saklananlar ise ahırda bulunan hayvanlarla birlikte yakılır.

Bugün Lice halkının kara gün olarak andığı 22 Ekim'deki katliamı yaşayan **Bayram Kozat** şöyle anlatıyor; "İlçenin dört bir tarafını saran askerler halkın üzerine rasgele ateş açtı, Lice'nin tamamını ateşe verdi. O zaman emrin nereden geldiği belliydi ve yakma olayı olduğu zaman ben işyerindeydim. Dükânlardan o zaman kimse çıkamıyordu. Hem karadan, hem havadan bize saldırıyorlardı. Ateş açıyorlardı. O olaylarda askerler dedemi barakaya atarak ateşe verdi. Herkes işkenceden geçirildi; askerler yaşlı, çocuk demeden herkesi ayakları altında ezdiler. Sabahla beraber bu kez de askerler mahallelere girdiler. Genç, yaşlı kimi gördülerse hemen alıp karga tulumla panzerlere bindirdiler. Gözaltına alıp işkence ettiler."

Yaşananlar bu olmasına rağmen, efendisine hürmette kusur etmeyen burjuva basında çıkan "PKK'nin Lice'ye saldırdığı veya Lice'de güvenlik güçleri ile teröristlerin çatıştığı"ydı. 3300 ev ve işyerinin

kullanılmaz hale geldiği ilçede katliam öncesi 9600 kişi yaşıyordu ancak katliamdan daha sonra ilçe halkı çevre illere ve Amed merkeze taşındı. Geriye ise sadece 300 kişi kaldı.

Katliamda zarar gören Lice halkı daha sonra Lice'nin yakılıp yıkılması ve halkın zorla göçertilmesi üzerine 1994'te AİHM'e başvurarak Lice'nin devlet tarafından planlı bir şekilde yakılıp yıkıldığını, evlerinin gözleri önünde ateşe verildiğini kaydetmişler, ayrıca üzerlerindeki giysiler dışında hiçbir şeylerinin kalmadığını, tüm geçim kaynaklarını kaybettiklerini ifade etmişlerdi.

AİHM tarafından oluşturulan bir heyet, Lice'de yaptığı inceleme sonucu kendilerine başvuruda bulunanların mal ve mülklerinin "devlet tarafından kasten yakılıp yıkıldığını" tespit etmişti. AİHM, heyetin raporu doğrultusunda katliamdan 10 yıl sonra DGM Diyarbakır Savcılığı'nın başlattığı hazırlık soruşturması hala sürerken, Licelilerin yaptığı başvuruyu incelemiş, Türkiye'yi tazminat ödemeye mahkûm etmiştir. Günümüzde her ne kadar o dönemin tetikçileri yargılanıyor, Ergenekon, Balyoz davaları vs. saf-satalarıyla tutuklanıp, "geçmişte yaşananların" hesabı soruluyor dedirtilmek istense de bunlar gerçekler değil. Gerçekler TC'nin eli kanlı katillerini hep koruduğu, koruyacağı ve katliamcı, tekçi zihniyetinin değişmeyeceğidir. Nitekim, bu dosyaların hiçbirinin esasını bu katliamların halka karşı işlediği suçlar oluşturmamaktadır.

Tarih 29 Aralık 2011; yine TC, yine katliam, yine Kürtler, yine kan vahşet bu defa yer Roboski. Oysa Lice katliamından bu yana Başbakan da, Cumhurbaşkanı da, Genelkurmay da değişmişti, üstelik bugün ileri demokrasiyi yaşıyor, 2071'e doğru gidiyoruz. Peki, her şey değişti de bu katliamcı zihniyet niye değişmedi ki? Yok, yok bu TC değişmez!

Tarihten kısa kısa...

- ▶▶ 12 Ekim 1872: Sirkeci hamalları greve çıktı
- ▶▶ 12 Ekim 1882: Tatavla kunduracıları greve çıktı.
- ▶▶ 10 Ekim 1911: Sun Yat-sen liderliğindeki devrimciler Çin'de Mançu hanedanını devirdi.
- ▶▶ 15 Ekim 1934: Mao Zedung'a önderliğinde, Çin'in güneydoğusundan başlayıp kuzeydoğusuna

kadar sürecek 10 bin kilometrelik Büyük Yürüyüş'e başlandı.

▶▶ 20 Ekim 1935: Mao Zedung'un başlattığı ve bir yıl süren 6.000 millik Uzun Yürüyüş sona erdi. Mao önderliğindeki Birinci Öncü Ordu Yenan'a girdi.

▶▶ 17 Ekim 1961: Yaklaşık 400 Cezayirli Fransa polisi tarafından öldürüldü.

▶▶ 15 Ekim 1970: İstanbul'da polis oturma eylemi yapan Gislaved Lastik Fabrikası işçilerine saldırdı; 1

işçi öldü, 50 işçi yaralandı.

▶▶ 11 Ekim 1972: Adalet Bakanlığı, basınla ilgili bir yasa tasarısı hazırladı. Tasarıya göre basına sert ve ağır tedbirler getirilecekti.

▶▶ 14 Ekim 1973: Tayland Üniversitesi öğrencilerinin demokratik bir hükümet için protesto eyleminde 77 öğrenci öldü, 857 kişi yaralandı

▶▶ 16 Ekim 1981: Yılmaz Güney Isparta Yarıcaık Hapishane'den kaçtı.

▶▶ 10 Ekim 1992: Özgür Gün-

dem gazetesi köşe yazarı Hüseyin Deniz Ceylanpınar'da katledildi.

▶▶ 13 Ekim 1994: Köy boşaltma, yakma, faili meçhul cinayetler ve gözaltında kayıpların yoğun yaşandığı bu yıllarda İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı Azimet Köylüoğlu Amerika'nın Sesi Radyosu'na, "600 köy ve 800 mezraanın yakıldığını" açıkladı.

▶▶ 15 Ekim 2011: TIKKO gerillaları işbirlikçi ve karakola ekmek taşıyan Veli Sarısaltuk'u cezalandırdı.

Evrensel Bakış Kapitalizm insanlığa hiçbir şey vermez

“Yoksulluğu azaltmadan zenginliği artıran ve suç işleme bakımından, sayılardan daha hızlı artış gösteren bir toplumsal sistemin özünde çürümüş bir şeylerin olması gerekir.”

Kapitalist emperyalist sistemin çürümüşlüğü kendisini hemen her alanda gösteriyor. Modern revizyonizmin çöküşünün ardında “tarihin sonu” palavraları ortalıkta dolaşırken, bir yandan da 1980’lerde gündeme getirilen neo-liberal politikalar ekseninde, “küreselleşme” süreci yaşama geçiriliyordu. Emperyalistler ve uşakları tarafından büyük bir müjde ile dile getirilen “küreselleşme” kavramıyla yoksulluk artık son bulacaktı! Elbette başta komünistler olmak üzere devrimci, demokratlar bu söyleme prim vermediler. Her ne kadar, kitleleri küreselleşmenin aslında emperyalizm olduğu konusunda istenilen oranda bilgilendiremeseler ve buna karşı büyük bir kitle mücadelesi yaratmasalar da “güneş balçıkla sıvanmaz” misali, sistemin bütün gerçekliği önümüzde duruyor. Gün geçmiyor ki, asalaklaşan, tefecileşen emperyalizmin çürümüşlüğüne, adaletsizliğine yeni bir kanıt bulunmasın.

Fukuyama’nın palavralarının dillendirildiği dönemlerden günümüze, örneğin gelir dağılımı daha da bozulmuştur. Kapitalist sistemden elbette farklı bir beklenti içinde değiliz, ancak ortaya çıkan tablo bir yandan sistemin nereye doğru gideceğini gösterirken, öte yandan dünyayı sarsan halk hareketlerinin alt yapısını da daha iyi görmemize yardımcı oluyor.

Genelde burjuva ekonomistleri tarafından kulağımıza ekonominin gelişmesinin, halkın refahını da yükselteceği yönündür. Billhassa kişi başına düşen milli gelir rakamlarını bu kandırmaca için kullanırlar. Ancak OECD üyesi 22 ülkeden 17’sinde gelir eşitsizliği son yirmi yılda artarken, dünyanın en büyük 20 ekonomisine sahip G-20 ülkelerinde de dünyadaki yoksulların yarısı yaşıyor. Dünya Bankası’nın verilerine göre son otuz yıl içinde, bu ülkelerdeki zengin ve yoksul uçurumu hiç bu kadar derin olmadı. Bu ülkelerde bir yanda lüks içerisinde yaşayan bir azınlığın yanında günlük insani ihtiyaçlarını karşılayamayan önemli bir çoğunluğun yaşaması, burjuva ekonomistlerinin aldatmacalarının en açık örnekleridir.

Sürekli vurguladığımız gibi, son ekonomik krizde de emperyalist burjuvazi parsayı toparlarken, krizin faturası, ezilen dünya halklarını çıkarılmaya çalışılıyor. ABD’nin krizden kurtulmak için uyguladığı parasal genişleme politikası hakkında, emlak alanında “kodamanlardan” birisi olan Donald Trump’un “Benim gibi insanlar bundan faydalanacak” sözü de, bu tarz politikaların kimlerin yararına olduğunu gözümüze sokuyor.

Öyle ki, krizin patlamasından hemen önce ABD’nin en büyük beş bankasının varlıklarının toplamı, ABD ekonomisinin yüzde 43’üne denk gelirken, kriz boyunca bu bankalar varlıklarına 8.5 trilyon dolar katarken, ABD ekonomisindeki ağırlıklarını da yüzde 56’ya çıkarıyordu.

Kriz ortamında, en önemli sorunlardan birisi, insanların işsiz olması iken, tam da bu süreçte dünyadaki dolar milyarderlerin sayısı yüzde 9.4 artarak 2 bin 160 kişiye çıkıyor ve servetlerinin toplamı da yüzde 14 artarak 6.2 trilyon dolara ulaşıyor.

Uluslararası Çalışma Örgütü’nün (ILO), 2012 yılında yayınladığı “Küresel İstihdam Raporu”na göre küresel krizden bu yana 50 milyon kişi işinden olurken, aç kalan insan sayısı da 1 milyarı buluyor. Dünya genelinde 170 milyon çocuk yetersiz beslenme sorunu nedeniyle, fiziksel gelişimleri baltalanırken, yılda 2.5 milyon çocuk açlık nedeniyle yaşamını yitiriyor.

Her ne kadar Erdoğan, ekonomi konusunda ahkam kesse de dünya genelindeki bu manzaranın Türkiye’de de yansımaları olduğunu rakamlar söylüyor. Ülkemizde toplanan vergilerin sadece yüzde 9’unun zenginlerin ödediği bir ortamda, Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) tarafından açıklanan verilerde 2011 yılında en zengin ile en yoksul arasında 8 kat gelir farkı görülüyor. TÜİK bu verileri yüzde yirmilik dilimler halinde vererek ashnda, aradaki farkı küçük göstermek istiyor. Bu dilimlerin yüzde 10’luk ya da yüzde 1’lik dilimlerle yapılması esas manzarayı da gözümüzün önüne getirecektir. Başlangıçta Marks’tan yaptığımız alıntı da vurguladığımız gibi, bu sistemin özü çürümüşdür ve insanlığın geleceği için yok edilmelidir.

http://tr.wikiquote.org/wiki/Karl_Marx

Mısır sahalara geri döndü: Suriye’ye müdahale!

“Arap Baharı”nın Tunus’tan sonraki adresi Mısır yeniden sahalara dönmüşe benziyor.

“Arap Baharı”nın Ortadoğu’daki en popüler adreslerinden biri olan Mısır’da, halk muhalefeti 30 yıllık Mübarek rejimini devirmeyi başardı. Ancak ordu, Askeri Konsey eliyle sürece müdahale ederek halk hareketine saldırdı ve sürecin kontrolünü ele geçirdi. Yapılan seçimlerin ardından Mısır’da, Askeri Konsey’in yetkilerini turpanladığı cumhurbaşkanlığına Müslüman Kardeşlerin adayı Muhammed Mursi seçildi. Gerek her yıl milyarlarca dolar destek alan ordunun, gerekse cumhurbaşkanının; ABD ile ilişkileri konusunda son derece titiz olduğunu söylemek gerekir. ABD emperyalizmi, Mısır’da gelişen halk hareketini Müslüman Kardeşler vasıtasıyla radikal bir hattan yumuşak, sistem içi bir rotaya sokma konusunda önemli bir mesafe kat etti. Geline aşamada Mısır halkı, Mübarek’in ruhunu yaşatan Konsey ile Mübarek’i deviren muhalefetin temsilcisi iddiasındaki Mursi arasında tercih yapmaya zorlanıyor.

Halk muhalefetinin bastırılması, etkisiz hale getirilmesinden sonra seçimlerin gerçekleştirilmesi ve egemenlik kavgalarının belli bir denge yakalamasıyla Mısır’ın, yüzünü Ortadoğu’ya yeniden döndüğünü söylemek mümkün. Arap Dünyası’nın en kalabalık ve hacimli ülkesi Mısır, Süveyş Kanalı ile Kuzey ve Güney’i bağlamakta ve coğrafi konumu ile Doğu ve Batı’yı birleştirmektedir. Petrolü kendisine yeten ve ihraç edebileceği doğal gazı bulunan Mısır’ı bölge açısından daha kritik hale getiren ise İsrail’e komşu olmasıdır. Ayrıca İslam ülkelerinde de kolları olan İhvan-ı Müslimin gibi köklü bir örgütün merkezi olması Mısır’ın bölgedeki etkisi güçlendiren bir faktördür. İhvan-ı Müslimin Hürriyet ve Adalet Partisiyle Mısır’da iktidara

gelmesinin bu etkiyi arttırdığı söylenebilir.

Mısır’ın bugün için Ortadoğu’nun sıcak gündemi Suriye konusundaki çıkışları ve temasları Mısır’ın Ortadoğu sahalarna yeniden döndüğünü gösteriyor. Seçimlerin akabinde Mursi’nin Suudi Arabistan, Çin ve Bağlantısızlar Zirvesi için 1979’dan beri ilişkilerinin kopuk olduğu İran’a düzenlediği ziyaret Mısır’ın dönüşü anlamına geliyor.

Mısır’ın son günlere dikkatleri üzerine daha fazla çekmesinin başlıca nedeni ise İran’da Esad karşıtı muhalefeti açıktan destekleyen açıklamaları değildi yalnızca. Muhammed Mursi’nin siyasi danışmanı Seyf Abdulfettah’ın, Mısır hükümetinin, Suriye krizine son vermek için Arap ülkeleri-

olduğu düşünüldüğünde tablo daha da netleşiyor. Bu çıkış Ortadoğu’da Esad üzerinden uzunca bir süredir yürütülen tecrit etme, baskı uygulama politikasının yeni bir viraja, fiili müdahale sürecine girmesi anlamına geliyor. Muhalefleri, askeri ve ekonomik açıdan zaten destekleyen Katar ve Suudi Arabistan’dan sonra Mısır’ın açıktan tavır belirlemesi ve açık bir saldırı için yeşil ışık yakması Suriye’nin geleceği açısından önemli bir gelişme olarak not edilmeli.

Mısır’ın TC ile ivme kazanan ilişkileri de gözden kaçmıyor. Türkiye ile ticaret hacmi yüzde 37 oranında sıçrama yapan Mısır, Türkiye ile 3.8 milyar dolara ulaşacak bir ticaret hacmine sahip. (1 Ekim Mısır gazetesi Eham,

nin askeri müdahalede bulunması yönünde Katar’ın gündeme getirdiği öneriye “yabancı bir müdahale”ye gerekçe kılınması şartıyla onay vermesi (30 Eylül 2012) Mısır’ı popüler yaptı. Mısır, siyasi bir dille ama açıktan Arap ülkelerinden oluşan bir gücün Suriye’yi işgal etmesi çağrısında bulunmuş oldu. Bunun, Mısır’ın bölgedeki ağırlığı dikkate alındığında son derece önemli bir çıkış olduğu açık. Bu bağlamda, Müslüman Kardeşlerin Esad karşıtı muhalefetin en güçlü örgütü

Başyazı) Bu çerçevede Başbakan Yardımcısı Ali Babacan ile Mısır Maliye Bakanı Momtaz El Saied, 1 milyar dolarlık kredi anlaşması imzaladı. (2 Ekim 2012)

AKP kongresinde konuşan Mursi’nin, dış ilişkiler ve uluslararası işbirliğinden sorumlu yardımcısı İsam el-Haddad’ın, Türkiye’ye top mermisinin düşmesini, Beşşar Esed yönetiminin “ateşle oynaması” olarak değerlendirmesi bile Mısır’la TC’nin Suriye’deki gelişmelere aynı pencereden baktığını gösteriyor.

Berlin’de halk sokakta

Birçok yerde aynı gün düzenlenen yürüyüşlerle eşitsizliğe ve zenginliğin vergilendirilmesine karşı protesto yürüyüşleri yapıldı. Berlin’de de 29 Eylül Cumartesi günü aynı amaç etrafında bir yürüyüş düzenlendi. Burjuva partilerinin ağırlıklı olarak yer aldığı yürüyüşe, bizler de “Krizin faturasını ödemeyeceğiz” sloganı yazılı ATİK pankartı ve bol miktarda flamalarımızla katıldık. Göçmenlerin ve Türkiyelilerin az sayıda katıldığı ve devrimci örgütlerin de katılımının az olduğu yürüyüş boyunca anti-kapitalist blokla yanyana yer aldık.

Enternasyonal dayanışma ve kapitalizmi lanetleyen sloganların bolca atıldığı yürüyüş öğlen saatlerinde Potsdamma Platz’ta başladı ve Rota Rathaus’un önünde sona erdi. (ATİF Berlin)

Prachanda “halk savaşını” turistik hale getirdi

BBC’nin haberine göre Nepalli lider Prachanda gerilla bölgelerini turistik geziye açtı. 4 hafta süren bu gezilerde turistlere bir kılavuzla birlikte gerillaların yürüme yolları ve gizlendikleri yerleri görme şansı veriliyor. Gezinin amacı ise Himalayalara daha fazla turist çekmek olarak ifade ediliyor. 2 Ekim günü basının karşısına çıkan Prachanda “Savaş Turizmi Yapımı”nı bir harita ve Amerikalı yazar Alonzo Lyons’la birlikte hazırlanan Gerilla Yürüyüşü isimli kılavuz kitabını tanıttı. Prachanda tüm dünyada savaş turizmi nasıl geliyorsa, Nepal Gerilla Yürüyüşü de aynı şekilde tüm dünyanın ilgisini çekecek potansiyele sahip olduğunu söyledi.

Suriye devrimci solundan Suriye halk devrimine destek çağrısı

Batı, Rusya, Çin ya da Ortadoğu içindeki uluslararası medyanın birbiriy-le çatışan çarpıtmalarının gürültüsü içinde Suriye devrimci solunun görüşle-rini ve sesini duymanın zor olduğunu belirten <http://revolutionaryfrontlines.wordpress.com> sitesi ayaklanma içinde yer alan halkçı laik güçler ve devrimci sol güçler hakkında daha fazla bilgi bul-maya çalıştığımı ifade ederek aşağıdaki açıklamayı yayımladı 24 Eylül tarihinde. Aynı zorluğu ve fakat sorumluluğu hissederek Suriye Devrimci Sol'unun 23 Eylül tarihli açıklamasını yayımlıyoruz.

Suriye halkının direnişi devrimci sürecin başladığı Mart 2011'den bu yana durmaksızın büyüyüdü. Suriye halkının mücadelesi bölgedeki diğer ülkelere de yayılan Tunus ve Mısır'daki halk mücadelelerinin bir parçasıdır.

Suriye devrimci süreci aynı zamanda dünya anti-kapitalist mücadelelerin bir parçasıdır. "Öfkeli" ve "işgal" hareketleri ve işgaller de Arap devrimlerinden esinlenmiştir. 70'den fazla ülkede, 700'den fazla şehirde yoksulluk ve mali iktidara karşı gösteri yapan hareketin sloganları ve talepleri yankılanmış ve hala bazılarında yankılanmaya devam etmektedir. Yunan halkının finans kuruluşlarının dikte ettirdiği politikalara karşı direnişi de bölge halkının mücadeleleriyle birleşerek bir yandan onur ve sosyal adalet mücadelesiyken aynı zamanda kapitalist düzene boyun eğme değil özgürleşme mücadelesidir.

Küresel mali ve ekonomik krizden doğan Suriye ayaklanması, aynı zamanda otoriter rejimin uyguladığı ve IMF ve DB gibi uluslararası finans kurumları tarafından teşvik edilen neoliberal politikalara karşı isyandır.

Neoliberal politikalar çoğunlukla siyasi iktidara bağlı yönetici ve burjuva sınıflarının lehine özelleştirme sürecini hızlandırırken ülkedeki kamu hizmetlerini zayıflatmak ve yok etmek, özellikle temel ihtiyaçlar için desteklemeleri kaldırmak için kullanıldı.

Rejimin neoliberal reformları doğru-

dan yabancı yatırımları ülkeye buyur etme, ithalatı ve başta turizm olmak üzere hizmet sektörünü geliştirme politikalarını teşvik etmiştir. Ülkenin baskıcı düzeni bu şirketleri tüm düzensizliklerden ve sosyal taleplerden koruyarak onların adeta "güvenlik ajansı" olarak hizmet vermektedir. Devlet, rejime bağlı burjuva sınıfın zenginleşmesini sağlarken yabancı sermaye ve çok uluslu şirketler için çöptanlık rolünü oynamıştır.

Suriye'deki bu neoliberal politikaların sayısız kötü sonuçları vardır.(...) Ekonomik liberalizasyon süreci Suriye'de daha büyük bir eşitsizlik yaratmıştır.

Halk hareketi hala aktif durumdadır

Suriye halk hareketi rejimin politik ve askeri çok boyutlu şiddetine rağmen sokaklardan, üniversitelerden ve işyerlerinden çekilmiş değildir. Ayaklanmanın başladığı günden bu yana suçlu ve baskıcı Esad rejimi altında 40 binden fazla şehit verildi, 200 binden fazlası tutuklandı, 30 binden fazlası kendilerini tutsak düşmüş buldu ve 65 bini kayboldu. Bu kötü haberlere 2.5 milyondan fazla insanın ülke içinde, 300 bin insanın da komşu ülkelere göç etmek zorunda kaldığını eklemeliyiz.

Bununla birlikte hareket, rejime karşı mücadelesini sürdürüyor. **Örgütlenmelerin temel biçimi köy, mahalle, şehir ve bölge düzeyindeki halk koordinasyon komiteleri olmaktadır.** Bu halk koordinasyon komiteleri halkı gösteriler için seferber eden gerçek öncülerdir. Bunlar aynı zamanda rejimin boyunduruğundan kurtarılmış olan alanlarda kitlelerin örgütlenmesine dayalı **halkın öz-yönetim** biçimlerini geliştirmişlerdir. Çoğunlukla seçimle kurulan **Devrimci Halk Meclisleri**, anarşiye halkın değil bizzat rejimin neden olduğunu kurtarılmış bölgelerde kanıtlamıştır.

Suriye devrimci süreci, (parçası olduğu Arap dünyasındaki muadilleri gibi) küresel düzene bağlı kapitalist elite karşı, sömürülen ve ezilen sınıfları harekete geçiren gerçek halkçı ve demokratik hare-

kettir. Hareket reform çağrısıyla barışçıl bir şekilde başlamış, ancak rejim bunu tüm yönleriyle baskı ve şiddetle yanıtlamıştır. Ardından Suriye nüfusunun bazı bölümleri rejimin güvenlik güçleri ve Şebbihalar (Hayalet Savaşçılar -ÇN) olarak bilinen eşkıyaların saldırılarına karşı kendilerini korumak için silahlı direniş örgütlemeye karar verdiler.

Suriye halkının silahlı direnişi rejimin baskısına karşı kendilerini savunma hakkının ifadesidir ve rejimin saldırılarıyla karşı karşıya kalınan bazı yerlerde halk direnişinin devam etmesi kabul edilmiştir. Koordinasyon komiteleri ve silahlı politik eylemlerin yanı sıra devrimci meclisler de tüm Suriye'de oluşturulmuştur. Uluslararası yasalara saygı ve mezhepçiliğe karşı çağrı yapan kurallara, rejime karşı silahlı halk direnişinin içinde çok sayıdaki silahlı grup imzalamıştır.

Eline silah alan firarilerden ve sivillerden oluşan silahlı halk direnişinin gerçek kökleri halk isyanındadır.

Esad kabilesinin 1970'te iktidarı ele geçirmesinden bu yana çeşitli biçimlerde kullandığı bu tehlikeli ateşi yakan rejimin hamlelerine karşı Suriye halkı mezhepçiliğe karşı çıkışlarını tekrarlamaya devam etmektedir. Halk hareketi sosyal, etnik ve mezhepsel bölünmeleri aşan ulusal dayanışma bilincini geliştirerek birleşik mücadelesini doğrulamıştır.

ABD ve Rusya yetkililerinin toplantısında ve 30 Haziran'da Cenevre'deki uluslararası konferansta tanık olunduğu gibi istisnasız tüm batılı büyük emperyalist güçler ve Rusya ve Çin gibi diğer emperyalist güçler, yine aynı şekilde bölgesel olarak İran ve Türkiye Suriye'de Yemen tipi bir çözümü uygulamaya çalışmaya devam etmektedir. Yani rejimin yapısını el sürülmemiş olarak bırakırken başını -Beşar Esad diktatörükmesine... Tek anlaşmazlık noktası Rusya'nın Esad'ı iktidarda tutmak için tüm araçları hala denemekte olan pozisyonudur, fakat Rusya; Suriye'deki çıkarlarını muhafaza etmek için yakın gelecekte onu da kurban edebilir. Buna karşılık Birleşik Devletler defalarca askeri yapıyı ve güvenlik hizmetini tümüyle koruma isteğini dile getirmiştir.

Büyük güçler gerçekte rejimin yıkılmasında herhangi bir çıkar görmüyorlar. Bu rejim İsrail ile sınırların stabilize edilmesine yardımcı oldu ve eski başkan George W. Bush'un başlattığı "terörizme karşı savaş"ta ve 1991 Irak'a yönelik savaşlarda batılı güçlerle birlikte çalıştı. Rejim 2003'te Batılı güçlerin tutsakları "sorgulamasına" katıldı, Batılı güçlerle ve İsrail'le anlaşma içinde 1976'da Filistin direnişini ve Lübnan solunu kırmak için gerçekleştirilen Lübnan'a yönelik askeri müdahaleyi söz konusu bile etmedi. Beşar Esad'ın 2000 yılında iktidara yükselmesinden bu yana neoliberal politikalar olağanüstü bir şekilde hızlandı ve rejim, devrimin başlangıcından önce birçok Batılı ve Körfez yatırımcısına Suriye'nin ka-

palarını açtı. Bu politikalar nüfusun yarısından fazlasının yoksulluk ve sefaletle gömülmesine neden oldu.

Suudi Arabistan ve Katar başta olmak üzere bölgesel gerici güçler de, Suriye halkının değil kendi bölgesel çıkarları için sınırlı hedeflerinin yoluna çekmek üzere Suriye devrimini yolundan saptırmaya çalışmaktalar. Bu ülkelerin gerici önderlikleri devrimci süreci kontrol altına almak ve bu devrimin politik, sosyal ve ekonomik sonuçlarını sınırlamak için Suriye'ye müdahale etmek istemektedir. Aynı zamanda, Suriye devriminin halkın birliği mesajıyla çelişkili olarak mezhepsel davranışlara sahip silahlı grupları mali olarak desteklerken çatışmanın dini ve mezhepsel vizyonunu da teşvik etmektedir. Bu gerici güçler Suriye ve her yerde kurulu düzenlerine son verecek olan düzenin kurulması tehdidini içeren devrimci sürecin yayılmasını ve derinleşmesini engellemeye çalışmaktadırlar.

Ancak Suriye halkı yeni bir Suriye inşa etmek için direnmeye ve mücadeleye devam etmektedir. Devrim kalıcıdır!

Kalıcı devrim, Suriye halkına karşı kendi çıkarları doğrultusunda devriminin kontrolünü ele geçirmek için hamle yapan küresel ve bölgesel emperyalistlere karşı çıkarken Esad'ın diktatörlük rejimine karşı çıkıp onu devirmek anlamına gelmektedir. İşte bu nedenle biz Batılı ve Suudi/Katar ekseni olsun ya da rejimin halk hareketine karşı baskısını mali ve askeri olarak destekleyen İran/Rusya ekseni olsun Suriye'ye tüm yabancı müdahalelere karşı çıkıyor ve kınıyoruz.

Devrimin sürekliliği aynı zamanda sosyal ayrımcılık, etnik, cinsel ve dini eşitsizlikleri ortadan kaldıran, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını destekleyen, dini ve etnik azınlıklara saygı gösteren tüm demokratik ve politik özgürlükleri sağlayan özgür, demokratik, laik ve devrimci Suriye'nin inşası istenmektedir.

Devrim kalıcı olacaktır çünkü işgal altındaki Golan'ı özgürleştirmek için tüm çabayı sarf etmeyi, Filistin halkının mültecilerinin geri dönme ve tarihi Filistin topraklarında kendi kaderini tayin etme hakkını desteklemeyi, bölgedeki diğer halkların diktatörlük ve emperyalizme karşı mücadelelerine yardımcı olmayı taahhüt etmektedir.

Tüm ilerici ve demokratik güçlerin, diktatörlük rejimine karşı mücadele içinde olan Suriye halk hareketi ve Suriye devrimci solunu desteklemesi önemlidir. İşte bu nedenle sizi Suriye devrimi ve Suriye halkının ayaklanmasıyla dayanışma ve desteğinizi açıkça ifade etmeye çağırıyoruz.

Yaşasın Suriye halk devrimi!

Suriye Devrimci Solu (Şam, 23 Eylül 2012)

e-posta: frontline.left@yahoo.com
blog: <http://syria.frontline.left.over-blog.com>

Güçlü bir final, yeni bir başlangıç için; geçmişimiz bugünümüzdür

Yarattıklarımızın ve yaratacaklarımızın değerini kavramak, bunları sahiplenmek, örgütlemek, örgütlü mücadelenin geleceği yaratmadaki umudunu ve cüretini kitlelere aktarmanın en temel ilkesidir bizler açısından. Dene-yimlerle dolu değerlerimizin güncel yorumu ise daha fazla cüret ve kararlılık bağlamında örgütlenmek ve örgütlemektir. Her şeyden önce geçmişin bizim açımızdan "geçmiş" olmadığı bir realitedir. "**Geçmişimiz bu günümüzdür**" bugünümüzü örgütlemek için umudu tohumca büyütüyoruz şiarını kitlelerle buluşturmanın coşkusu- nu yaşıyoruz.

"**Güçlü bir final, yeni bir baş-**

langıç" sloganıyla örgütlenme çalışmasını başlattığımız "**Umudu Tohumca Büyütüyoruz**" şölen çalışmaları tüm semt ve bölgelerde afiş çalışması, broşür dağıtım, aile ziyaretleri ve mahalle toplantıları ile devam ediyor. Bu çalışmaların yarattığı coşku, örgütlenme ilkesini temel alan bizler açısından cüreti ikiye katladı. Mevcut çalışmalarda ortaya çıkan tablonun esas olarak örgütlenme olması ve çalışmaların salt 11 Kasım ile sınırlı kalmayacağı, kalıcı bir güç yaratma hedefli olması sürece verdiğimiz önemin başka bir adıdır. Belirttiğimiz gibi güçlü bir final bizler açısından daha cüretli, daha coşkulu, daha örgütçü, daha politik bir başlangıç perspek-

tiflidir.

Mahalle dağıtımlarında karşılaştığımız tablo, her şeyden önce kitlelerin sıcaklığıdır. Örnek vermek gerekirse **Sarıyer**'de daha ev ziyaretleri dahi yapmadan kitlelerin bizlerle iletişim kurması; yayınlarımızı talep edip evlerini tarif etmesi, çalışmalar sırasında karşımıza çıkan herkesin bizlere "kolay gelsin", "başarılar", "sizin şöleniniz bizim şölenimizdir" demesi örgütlenme gerçekliğini bizlere bir kez daha hatırlatmaktadır.

Örneğin **Soğanlı**'da çalışmalar sırasında Tohum Kültür Merkezi'nin ya-

rattığı etki nedeniyle geniş bir kesimle sohbet etme olanağının yaratılması, **Bağcılar**'da çevremizin genişlemesi bizler açısından en önemli noktalara işaret ediyor. **ÖRGÜTLENMEK!**

11 Kasım bir başka anlamıyla örgütlü gücün cüretimizle daha fazla harm-anlaması olacaktır. Çalışmalarımız bir gerçeğe daha işaret edecektir. Yapabilme, kendi gücünü görebilme olanağı sağlayacaktır. Proletaryanın öğretmenlerinden Lenin'in "**Zoru başarabiliriz imkânsız ise zaman alır**" bugün açısından çalışmalarımızda şiar edeceğimiz sözdür. **(Bir ÖG okuru)**

"Umudu tohumca büyütüyoruz"

GAZİ: Şölen kapsamında yürütülecek çalışmaların daha örgütlü olması için **23 Eylül** günü geniş bir toplantı yaparak çalışmalara start verdik. Toplantıda gece ile ilgili bilgilendirme ve gecenin önemi anlatıldıktan sonra çalışmalara en geniş katılımı nasıl sağlayacağımızı tartıştık. Buradan çıkan sonuçla mahalle komisyonları kurduk.

25 Eylül günü Gazi Mahallesi Son Durak ve ana cadde üzerinde yoğun bir şekilde afiş çalışması gerçekleştirdik. Afişleme sırasında halkın yoğun ilgisiyle karşılaştık. **26 Eylül** günü **Nurtepe** ve **Güzeltepe**'de de afişleme çalışması gerçekleştirdik. **(Gazi Partizan)**

SARIYER: 30 Ekim günü **Sarıyer Dağ Mahallesi**'nde afiş çalışması yaptık. Çalışmalarımıza ilgi oldukça yoğundu. Afiş çalışmalarında mahalle halkının kendi duvarlarına afiş yapmamız için bizi çağırması ve bizimle şenlik üzerine sohbet etmesi çalışmalarımıza coşku kattı diyebiliriz. Ulaşabildiğimizi tüm marketlere iç mekân afişi verdik; gazetemiz talep edildi.

BAĞCILAR: 30 Eylül günü **Bağcılar**'da **Yenimahalle, Demirkapı, Fatih** ve **Yavuz** mahallerinde yoğun bir şekilde afiş çalışması yaptık. İki grup halinde nerdeyse bütün mahallerde yaptığımız çalışmaya mahalleden birçok gencin katılımıyla, sıcak bir atmosfer

yaratıldı. **Bağcılar**'da Demirkapı mahallesinde daha yoğun olarak Kürt halkının yaşamasından kaynaklı "Küçük Kürdistan" olarak bilinen bu mahalledeki çalışmamız çok daha verimli oldu.

(Bağcılar Partizan)

ÖRNEKTEPE: 28 Eylül Cuma günü bir toplantı gerçekleştirildi. Şölenin içeriği ve amacına dair bilgilendirme, konuşmalar ve fikir alışverişi yapıldı. Daha sonra herkes teker teker söz aldı ve dört kişilik bir komisyon kuruldu. Ardından Okmeydanı-Örnektepe'de afiş çalışmaları yoğun bir şekilde gerçekleştirildi. Kapı kapı davetiye dağıtım yapıldı. **(Örnektepe Partizan)**

ÇAĞLAYAN: 5 Ekim'de **Çağlayan Dere Mahallesi**'nde afiş çalışması ve yoğun bir şekilde broşür dağıtımını gerçekleştirdik. Ayrıca iç mekan afişlerimizi dükkanlara, kahvelere ve mahallenin birçok yerine astık. Mahallede halkı çalışma boyunca bize yardım etti, şölenimiz hakkında bilgi aldılar. Afişimizi evlerinin duvarına yapmamızı isteyenler oldu.

SOĞANLI: Tohum Kültür Merkezi'nin 1995-2007 süreci içerisinde Soğanlı'da bulunmasından kaynaklı Soğanlı ve çevresindeki semtlerin önemi ayrı bir yerde duruyor. Yaratılan etkinin öneminden kaynaklı Soğanlı'da düzenli olarak bölge toplantıları gerçekleştiriyoruz. Burada esnafa gidilerek davetiye dağıtıldı. 29 Eylül günü afiş çalışması yapıldı. Çalışma boyunca polis sürekli kimlik sorgulamasından geçirdi bizi. Buna rağmen çalışmalarımızı gün boyu sürdürdük. 30 Eylül günü de iç mekan afişlerimizle bölgede bulunan esnafı dolaşarak şölene çağırдық. **(Soğanlı'dan Partizan)**

İKİTELLİ: Çalışma-

larımıza 25 Eylül günü yoğun afiş çalışması ile başladık. Afişleme sırasında yanımıza gelen kişilerle Tohum hakkında sohbet ettik. Burada Partizan çalışmalarını görmenin çok güzel olduğunu belirttiler.

1 MAYIS MAHALLESİ: 23 Eylül günü şölen için bir toplantı gerçekleştirdik. Yaptığımız toplantıda verimli geçen tartışmaların ardından bu süreçte her zaman harcadığımız enerjinin daha fazlasını açığa çıkararak bu süreci güçlü bir şekilde örme kararı aldık. Ve başlıca görevimizin, örgütlenme ve örgütlenme olacağının altını çizdik. Toplantının ardından **Kazım Karabekir** ve **Huzur Mahallesi**'nde afiş çalışması yaptık. 24 Eylül günü ise 1 Mayıs Mahallesi 18 Mayıs Caddesi üzerine afiş çalışması yaparak faaliyetimize start verdik. **(1 Mayıs Partizan)**

DUDULLU: Afiş çalışmasının yapıldığı mahallede ilk olarak okurlarımızın katıldığı bir toplantı yaptık. 40 kişinin katıldığı toplantıda; yapılan konuşmalarda özellikle mahallede yaşanan sorunlar üzerinde duruldu. Özellikle gençlerin, kadınların kendilerini ifade edecekleri alanların olmadığı, gençliğin devrimci kültürden uzaklaştığı yönünde getirilen eleştirilerin çözümünün örgütlenmeden, örgütlü hareket etmekten geçtiğine vurgu yapıldı. Buradan yola çıkılarak halkın ilerici, devrimci kültürünün yaşatılacağı kültür-sanat kurumlarına olan ihtiyaç ve buraların yarattığı boşluğu sistemin dol-

durduğu üzerinde duruldu. Bölgede yapılacak çalışmalarla ilgili planlama yapıldı. **(Dudullu Partizan okurları)**

GÜLSUYU: 23 Eylül Pazar günü Gülenso Mahallesi ormanında **Partizan** ve **Yeni Demokrat Kadın** olarak bir piknik gerçekleştirdik. Tohum Kültür Merkezi'nin geçmişte yapılan çalışmalarını ve tekrar açılması noktasında anlatımlar ve söyleşiler yapıldı. Konuşmaların ardından mahallemiz özgünlüğünde "kentsel dönüşüm" (rantsal paylaşım) adıyla gerçekleştirilmek istenen yıkımlara ilişkin konuştuk. **(Gülenso-Gülsuyu Partizan/YDK)**

SARIGAZI: 23 Eylül Pazar günü kahvaltı ile başladığımız bir toplantısı gerçekleştirdik. 11 Kasım şöleni için şu ana kadar teknik ve diğer çalışmaların merkezi olarak somutlaştığını bizlerin ise 11 Kasım gününü nasıl kitlesel ve nitelikli hale getireceğimiz üzerine konuştuk. **(Sarigazi'den bir YDK'li)**

KARTAL: Şölen kapsamında yürütülecek çalışmaların daha örgütlü olması için gerçekleştirilen toplantıların biri de 23 Eylül günü Kartal'da yapıldı. Toplantıda ayrıca **Tuzla, Pendik, Esenyah, Kartal, Kurfalı, Çayırözü, Kocaeli** ve daha birçok bölgede yürütülecek çalışmalar için komisyonlar kurularak bir sonraki toplantıya dek gerçekleştirilmesi gereken pratik görevler konuşuldu.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ: 25 Eylül günü üniversitede etkinliğimizin

çalışmalarına başladık. Ana kampüs ve Fen Edebiyat'ta etkinliğimizin afişlerini astık. Ardından Fen Edebiyat'ta stant açtık. Okuldaki sivil polislerin sözlü tacizlerine rağmen etkinliğimizi başarıyla sürdürdük. **(İÜ'den bir YDG'li)**

BURSA: Bursa, Gemlik ve ilçelerinden katılımla bir toplantı gerçekleştirdik ve burada şölenin çalışmalarına ilişkin tartışma ve görüş alışverişinde bulunduk. Şölenin Bursa ve ilçelerinde örgütlenmesiyle ilgili çeşitli komisyonların oluşturulması karar altına alınarak kitlesel ve güçlü bir katılımın örülmesi için çalışmaların startı verildi. **(Bursa-Gemlik ÖG Okurları)**

ANKARA: 23 Eylül günü Ankara'da bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantıda 11 Kasım'la ilgili ayrıntılı bir bilgilendirme yapıldı. Tartışmalarda 11

Kasım'daki şölene günü kotarmak üzerinden değil 12 Kasım'ı örgütlemek üzerinden bakıldığı vurgulanırken konuşmalara şu cümlelerle devam edildi; *"Politik olarak sürece dahil olmaya başladıkça sürece müdahil de olmaya başlıyoruz. Tarihimize baktığımızda olmamız gereken yerde değiliz. Ancak bu bir yakınma değildir. Önemli olan olmamız gereken yere varmak için doğru politikalara sarılmaktır."*

ESENLER: İlk olarak mahallelerde daha verimli çalışma yürütmek adına bir toplantı alındı ve tartışmalar yürütüldü. Ardından Esenler'e bağlı **Kazım Karabekir Mahallesi, Birlik Mahallesi** ve Dörtöyol'da iç mekan afişleri yapıldı ve esnaflarla sohbet edildi. **(Esenler Partizan)**

"Halkımızı Tohum Kültür Merkezi'nin etkinliğine davet ediyorum!"

Merhaba ben Emre Saltık

Kültürümüze karşı sorumluluk duyan, "ben emekten yanayım" diyen insanların kendine gelmeleri gerekiyor. Yürüyüp giden bir zaman var ve bu zamanın izleyeni, seyircisi değil bizzat içine girip küçük de olsa rol alabilmek gerekiyor.

Tohum Kültür Merkezi'nin bir şöleni var, emekten, demokrasiden, halkın kültüründen yana olan herkesin bunun seyredeni değil içine girip bu coşkuyu yaşamaları ve yaşatmaları gerekiyor. Bu yüzden herkesi 11 Kasım'da Sinan Erdem'e **"Umudu Tohumca Büyütüyoruz"** etkinliğine bekliyorum.

Merhaba ben İlkay Akkaya

Birlikte şarkı söylemek dünyayı ve insanları iyileştirebilir, güzelleştirebilir. Bu nedenle 11 Kasım'da Tohum Kültür Merkezi'nin şenliğinde birlikte şarkı söyleyelim diyorum.

İstanbul: "Umudu Tohumca Büyütüyoruz" şiarıyla yapılan çalışmalar kapsamında umudu büyütmek ve Tohum Kültür Merkezi'nin düzenlediği etkinliğe sanatçılar cephesinden yapılan çağrılara ses katmak için bu çalışmalar kapsamında gerçekleştirdiğimiz röportajları yayımlamaya devam ediyoruz.

ÖG: Ezilen bir halkın dilinden müzik yapıyorsunuz, bu üretimin sanata nasıl bir katkısı var?

Agire Jiyan: Dünya müziklerine baktığımızda katkıda bulunan daha çok ezilen halkların müzikleri olmuştur. Türkiye'de sadece Kürtler yaşamıyor; Lazlar, Çerkezler ve birçok halk var. Biz Kürt sanatçısı olarak kendi sanatımızı kendi müziğimizi, kültürümüzü yaşatmaya çalışıyoruz. Kürtçe tam 5 bin yıllık bir dil. Bu dilin kültürünün de bir o kadar derin ve geniş olmasının hesaplı; şimdi yaşadığımız coğrafyaya baktığımızda Kürtçe'den Türkçe'ye çevrilen birçok şarkı olduğunu eğer görebiliyorsak eminim ki Türkiye'deki halklara Kürt müziğinin ezgilerinin melodileri mutlaka bir şekilde etki etmiştir. Kürtlerin şu anda geldiği bir nokta var, kendi özgürlüklerini istiyorlar. Tabii biz de Agire Jiyan olarak özgürlük şarkılarını da söylemeye çalışıyoruz.

- Çatışmaların yoğunlaştığı, Kürt halkına yönelik baskıların arttığı bir süreçten geçiyoruz. Sizce bu süreç nereye evrilir?

- Aslında genel anlamıyla baktığımızda Türkiye'deki 30 yıldır süren bir savaş var. Çünkü insanların, bir kişinin öldüğü bir yerde eğer ağır kimyasal silahlar kullanılıyorsa bu bir savaştır. Türkiye'deki savaş gerçekliğini kabul etmek gerekiyor. Ama maalessif Türkiye hükümeti olarak, politika olarak '23'ten bu yana Kürt halkının kabul etmediği gibi Kürt realitesini ve sorununu da kabul etmiyor.

İster istemez bu 30 yıldır süregelen savaş gerçekliği içerisinde birçok

insan yaşamını yitirdi. Tabii ki biz Kürt sanatçısı olarak bu savaşın mutlaka Kürtlerin kendilerini özgür bir şekilde ifade edebileceği bir seviyeye geleceğini düşünüyor ve inanıyoruz.

Savaşın bu şekilde darp etmesi birçok halkın kaybıdır. Biz her zaman şunu dile getiriyoruz; bu kayıpların bir an önce bitmesi için Kürt özgürlük mücadelesinin, Kürt realitesinin tanınması Kürtlerin anayasal bir statüye kavuşturulması ve eşit bir şekilde özgürleşmesi gerektiğini savunuyoruz. Bunun için de bunu sanatımızda dile getirmeye çalışıyoruz.

- Agire Jiyan olarak kültür-sanata bakışınızı açar mısınız?

- Sanat, sanat içindir diyen insanlar vardır. Ama ben sanatın toplum için yapıldığını/yapılması gerektiğini düşünen biriyim. Çünkü Kürt halkı ezilen, özgürleşme mücadelesi veren bir halktır. Sanat, sanat içindir gerçekliğini daha çok burjuva dediğimiz sanat akımları dile getirilebilir. Şu anda Kürt müziğini, ezilen halkların sanatını yapan birçok sanatçının sanatı toplum için yapması gerektiğini düşünüyorum. Ancak bu şekilde devrimci sanat gerçekliği ortaya çıkabilir. Bu şekilde halklar kendini ifade edebilir.

- Alternatif bir kültür-sanat merkezi nasıl olmalı, Tohum Kültür Merkezi'ni nasıl bir yere koyabiliriz?

- Alternatif sanat dediğimiz; sistemin dayattığı yaşam koşulları karşısında kendi yaşam koşullarını, kendi sistemini yaratmaya çalışan sanattır. Biz de sistemin bize dayattığı yaşam koşulları, sistemin bize vermek istediği sanatı reddeden insanlar olarak ister istemez alternatif bir yerdeyiz.

Bu hem Mezopotamya Kültür Mer-

kezi açısından hem de Tohum Kültür Merkezi cephesinden baktığımızda gerçekliğini koruyor. Yani Tohum Kültür Merkezi benim için devrimci bir yerde duran, alternatif bir kültür merkezi. Zaten yakın bulmasam etkinliklerinde de yer almazdım. Benim için bir kültür merkezi olacaksa ya da herhangi bir birey sanatçı olacaksa mutlaka sisteme nasıl baktığı önemli. Alternatif dediğimiz hangi cephede, alanda durduğu çok önemli. Böylesi kurumlarla çalışmak bizim için bir gerçeklik çünkü biz alternatif duran kuruluşlar devrimcilerle birlikte bir güç olabiliriz. Aksi takdirde hepimiz sistemden birer bireyi oluruz.

- "Umudu Tohumca Büyütüyoruz" şöleninde yer alıyorsunuz. Buradan gazetemiz okurlarına söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- İlk başta Tohum Kültür Merkezi ve çalışanlarına emeklerinden dolayı başarılar diliyorum. Biz de orada Kürt sanatçısı olarak kendi mesajımızı ileticeğiz, kendi duruşumuzu orada halkımızla birlikte hep beraber vermeye çalışacağız. Halkımızı da oraya davet ediyorum.

Pusulâ Politik örgüt=Politik refleks

“Siyaset sanatının tamamı, elimizden koparılp alınması en güç olan halkayı, belirli bir anda en önemli olan halkayı, onu elinde tutana bütün zincire sahip olmayı en çok güvence veren halkayı bulmaktan ve ona ulaştığına sıkı bir biçimde sarılmaktan ibarettir.” (Lenin, Ne Yapmalı, Eriş Yayınları, sf. 158-159)

Yukarıdaki ifadeler siyaset sanatının inceliğine dair bir göndermeyi içeriyor. Lenin bize siyaset sanatında ustalaşmanın yolunun (zincirin zayıf halkasından yakalamak) andaki gelişmelere karşı tavır geliştirmek (zayıf halkaya sıkıca sarılmak) olduğunu söylüyor. Siyaset sanatının tamamı budur! Ne eksiği ne fazlası.... Bunun dışında çok çaba harcamak, koşturmak ya da en gürlü sloganları atmak, en kitlesel veya renkli olmak vb. vb. tek başına siyaset sanatını iyi yapmak anlamına gelmez. Mesele doğru anda ve doğru yerde bulunmak, doğru tavır geliştirmekten geçiyor.

Bunu başarabilen kişi ya da örgüt, siyaset sanatında ustalaşmış demektir. Bilineceği üzere TC devletinin Suriye'ye yönelik saldırganlığında son aşaması, meclisten Suriye'ye askeri müdahaleye izin veren bir tezkerenin çıkartılması oldu. Bu tavırlarıyla Türk hakim sınıfları açıktan Suriye'ye müdahalenin adımını atmış oldular. Bu son derece önemli adım mecliste onaylanırken, başta HDK olmak üzere çeşitli ilerici, devrimci ve demokrat kurumlar, her türden reformist anlayışlar, “bağımsız” kişi ve grupların yer aldığı binlerce kişi İstanbul Taksim’de bir basın açıklaması ve protesto gösterisi gerçekleştirdi. Eylem kitle katılımı açısından bir hayli kalabalıktı ve en önemlisi de, Türk-Kürt ulusları ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı için son derece önemli bir gelişmeye karşı politik refleks geliştirmek adına önemli bir yerde duruyordu. Diğer bir ifadeyle siyaset sanatının zayıf halkası yakalanmıştı ve Türk hakim sınıflarının Suriye nezdinde bölge halklarına yönelik saldırgan tutumu protesto edildi.

Eyleme Partizan da HDK bileşeni olarak katıldı. Ancak bu katılımın istenen düzeyde olmadığını ve Partizan’ın kitlesini bu eyleme yeterli derecede taşımadığını burada açıkça ifade etmek gerekir. Sembolik düzeyde katıldığımızın altını çizmeliyiz.

Bunun çeşitli nedenleri var kuşkusuz. En başta gelen nedeni şu an faaliyetçilerimizin bütün alanlarda şölen çalışmasına yoğunlaşması ve bu çalışmanın çeşitli pratik faaliyetlerini örmesi olarak ifade edebiliriz. Bütün çalışma alanlarında şölene dair yoğun bir pratik faaliyet içinde olmak; bu son derece önemli politik gündeme ilişkin Partizan nezdinde kitlesel bir tavır geliştirmenin önüne bir “engel” olarak çıkmış olduğu görülüyor.

Yine bir başka engel, faaliyetçilerimizin HDK’yı ele alışındaki eksiklik olarak ortaya çıkıyor. HDK’nın karakteri, duruşu ve yaklaşımımız zaten biliniyor. Partizan’ın HDK içinde yer alma kaygısı ve ona, özellikle taban örgütlenmelerinde yüklediği anlam da biliniyor. Üstelik HDK’nın Suriye ile ilgili çağrısı doğrudan politik gündeme ilişkin ve Partizan’ın da ret etmeyeceği bir içeriğe sahip.

Bu olumsuz durumu hafifleten nedenler de yok değil. Çeşitli toplumsal gelişmelere ilişkin Taksim’in artık rutinleşen ve bu anlamıyla da kendi içinde “protesto devrimciliğine”(!) dönüşen bir hale bürünmesi gibi örneğin. Faaliyetçilerimizin kendiliğinden tavrında var olan bu olguya kendi içinde tavır içeren tutumun etken olduğunu söyleyebiliriz. Başta reformistler olmak üzere birçok kurumun çeşitli gündemlere ilişkin Taksim’de basın açıklaması yapması ya da yürüyüş gerçekleştirmesi ve böylece “devrimci görevler”ini yerine getirmesi kanıksanır oldu.

Gerekeşi ne olursa olsun ya da hangi yoğunlukta olunursa olunsun faaliyetçilerimiz HDK bileşeni olarak bu eyleme sembolik düzeyde değil, daha kitlesel olarak katılmalıydı. Bunu açıkça ifade etmek gerekir. Başka gündemler bir yana bilhassa tezkere gibi son derece önemli bir konuda refleks geliştirmek, politik örgüt olabilmemizin de ön koşuludur. Bu durum o politik örgütlenmenin siyaset sanatında gerektiği anda ve yerde zincirin en zayıf halkasını yakalayabildiği anlamına gelir. Bu refleksi olabildiğince kitlesel geliştirmek ise o politik örgütlenmenin andaki gelişmelere karşı başarılı olduğunu gösterir. Tabii burada kimi anlayışların yaptığı gibi bir ekip oluşturarak her politik gelişmeye dair sembolik düzeyde bir pratik tutum geliştirmekten bahsetmiyoruz. Bahsettiğimiz olgu tezkere örneğinde olduğu gibi son derece önemli bir konuda kitlesel bir refleks göstermektir.

Bizler kırkıncı yılda, Partizan geleneğine yakışır bir tarzda, cüretli bir adım atarak çalışma alanlarında azımsanmayacak bir kitleyi harekete geçirdik ancak şölen çalışmasına yoğunlaşmışken; “en iyi şölen çalışmasının” var olan ve gelişen politik gündemlere ilişkin aktif tavır geliştirip, bunu da şölen çalışmasıyla başarılı bir şekilde birleştirebilmekten geçtiğini akıldan çıkarmamalıyız. Bu durum anda en zayıf halka olarak Suriye'ye yönelik savaş tezkeresiyken, yarın kentsel dönüşüm adı altında yıkım saldırıları veya ertesi gün herhangi bir saldırganlık (zam, Alevilere, Kürtlere vb.) olarak ortaya çıkabilir. Yani şölen çalışmasının başarılı olması ve 11 Kasım sonrasına aktarılacak kazanımların yaratılması, çalışma yürütülen alanlarda var olan somut sorunlar üzerinden yakalanacak en zayıf halkaya sıkıca sarılmaktan geçmektedir.

Umut onu yaşatanların, büyütenlerindir

Tarihler 20 Ekim '97'yi gösterdiğinde Amasya Taşova, bir Partizanın sloganlarıyla yankılanıyordu. Sınıf düşmanına silah ve sloganlarıyla direnen **Özgür Kemal Karabulut**'tu. Özgür, Partizanların '95 sonrası Karadeniz'deki ilk şehidiydi. Ama Karadeniz'in toprağına, suyuna karışan yoldaşın, yıldızlarla kucaklaşmasını önemli kılan elbette başka nedenler vardı.

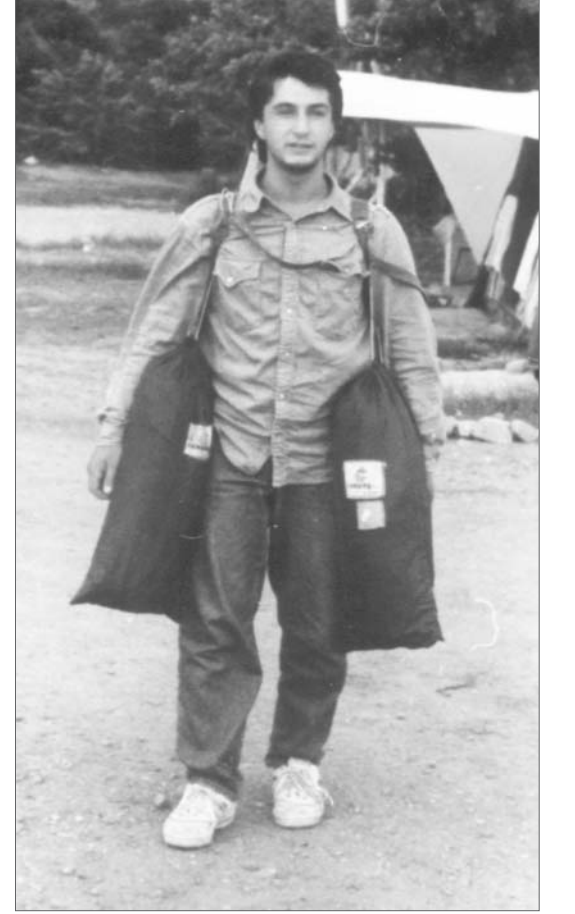
Özgür Kemal bir örnek, bir simgeydi. Proletarya Partisi'nin içinden geçtiği süreç açısından önemli bir örnekti. '94 darbeci tasfiyeciliğinin Proletarya Partisi'nde büyük yaralar açtığı, ciddi bir parçalanmanın ve beraberinde karamsarlığın ortaya çıktığı bir süreci söz konusu olan. İdeolojik, politik düzlemde yoğun bir kafa karışıklığının olduğu bir kriz durumu yaşıyordu.

Bu durum elbette birçok faaliyetçinin, militanın mücadeleden kopmasını, örgütlü yaşamdan uzaklaşmasını beraberinde getiriyordu. Elbette tabanımızın yaşanan darbe sürecinden olumsuz etkilendiğini söylemeye bile gerek yok. Bununla birlikte düşmanın yoğun operasyonlarıyla birikimli, deneyimli çok sayıda kadro tutuklandı. Özgür yoldaşın yarattığı değerler ve duruşu tam da böyle bir tablo içinde anlaşılabilir. Kuşkusuz dile getirmek gerekir ki; her dönemin kendine özgü yanları, öne çıkan gündemleri ve görevleri vardır. Bu koşullarda mücadele eden Partizanların somut görevleri de buradan hareketle ortaya çıkıyordu. Ya mevcut koşullara, olumsuz tabloya ve rüzgâra kapılacak ve sınıf mücadelesinin dışında kalacak ya da tersini yapacaklardı.

Akıntıya karşı yüzmek, rüzgâra inat yürümek için, soruna doğru yerden bakmak gerekiyordu. İşte Özgür'ün, Mehmet Demirdağ'ın, süreci ören ve geleneğimizi bugüne taşıyan yoldaşların yaptığı da buydu.

Örgütü yeniden toparlamak, ayakları üzerine dikmek, merkezi yapıyı bir an önce tesisi etmek ve sınıf mücadelesinin sorunlarına yoğunlaşmak elzem olandı. Karamsarlık yerine umudu, yılmılık yerine inancı, azim ve cüreti yaymak, yaygınlaştırmak acil görevydi. Anın yoldaşlara yüklediği yakıcı görev buydu. Bu sorumluluk o gün onların omuzlarında idi.

Özgür yoldaş, kolektifin bu hedefleri doğrultusunda tüm yeteneklerini, enerjisini mücadeleye, işçi ve emekçilerin kurtuluş davasına adanmıştı. O, süreci tersine çevirecek, suyun yönünü de-

ğıştirmek, ona yön verecek olanın parti olduğuna, bunun da ancak onun parçası olan her militanın, faaliyetçinin çabasıyla gerçekleşebileceğine inanıyordu. Özne, mücadelenin her alanında emek harcayan, koşturan, sürecin politik ve siyasi ihtiyaçları ekseninde kafa yoranlardı.

Özgür yoldaşı yalnızca dönem için değil bugün de bizim için örnek kılan budur. Özgür yoldaş, “boşlukları ben doldurmalıyım!”, “örgüt benimle güçlenecek” anlayışının ete kemiğe bürünmüş halidir. Kuşku yok ki umut olma, sürecin öznesi olma, müdahale etme-değiştirme, değişme her dönemin canlı, güncel somut tartışmalarıdır. Ve her dönem içinde onu değiştirecek güçleri barındırır. Çünkü ezilenlerin kurtuluş mücadelesi böyle ilerler.

Devrimin “hamalları” asla yok olmaz. Direniş ışığı daima kendine ev sahibi bulur. Umut, onu yaşatanların, büyütenlerindir. 40. direniş ve mücadele yılımızda umudu yoldaşlarımızdan edindiğimiz tecrübelerle büyüteceğiz!

Kavgada ölümsüzleşenler

Hasan Yaşar

Tunceli Mazgirt'in İbi Mahmut Köyünde doğdu. Çalıştığı şantiyede 24 Ekim 1979 tarihinde muhasebe odasında başına vurulan darbelerle katledildi.

M. Kemal Alpınar

1959 yılında Afyon'da dünyaya gelen Alpınar, Afyon Sındıklı'da anti-faşist mücadelenin ön saflarındaydı. 18 Ekim 1979'da 40-50 kişilik faşist bir grubun saldırısında katledildi.

Halil İbrahim Kater

Amed'de dünyaya gelen Halil İbrahim Kater, İzmir Buca Lisesi'nde gençlik faaliyeti yürüttü. Ekim 1980'de bir ev toplantısında yaşanan bir kaza kurşunuyla hayatını kaybetti.

Behzat Firik

1981'in Eylül ayında Pir Hasan Kulaç'ın şehit düştüğü çatışmanın ardından devam eden operasyonlarda gözaltına alındı. Behzat Firik'i evinden alan Kulaçsız yüzbaşı olarak bilinen Aytekin İçmez, tüm vahşi işkencelerine rağmen ağzından laf alamadığı Behzat'ı katletti.

O. Özcan Doyuranlar

Haziran 1982'de gözaltına alınan Osman Özcan Doyuranlar, 12 Eylül öncesi Partizanlara her türlü desteği sunan bir emekçiydi. 12 Eylül'de gözaltına alındı. Ekim 1982'de Lüleburgaz'da işkencede katledildi.

Tuzla Şehitleri

Gezbe'de İstanbul'a giden İsmail Hakkı Adalı, Kemal So-

ğukpınar, Reha Şen ve Fevzi Yalçın 7 Ekim 1988 günü Tuzla köprüsünde pusuya düşürülerek katledildi.

Mehmet Yeşil

Dersim Ovacık Balıkan köyünde dünyaya geldi. 12 Eylül darbesinden sonra Proletarya Partisi saflarında yerini aldı. 1993'te PKK tarafından kaçırıldı. 24 Ekim 1993'te katledildi.

Aslan Yıldız

Dersim Ovacık Karaoğlan köyünde dünyaya geldi. 1994 yılında kontrgerilla tarafından kaçırılarak katledildi.

Ercan Eser

20 Şubat 1973 yılında Dersim'in Mazgirt ilçesinde dünyaya geldi. 22 Ekim 1998'de İstanbul Kağthane yolu üzerinde yaşanan bir trafik kazasında hayatını kaybetti.

DEVRİMCİ SAVAŞ POLİTİK BİR EYLEMDİR -2-

Gerillaya kırdan ve şehirden küçük-burjuva kökenli savaşçıların yoğun katılımı, küçük-burjuva ideolojisinin de doğallığında gerilla alanına gelmesi demektir. Dolayısıyla küçük-burjuva ideolojisi, yaşamı, görev ve sorumluluk anlayışı, halkla ve yoldaşlarla ilişkilendirme biçimi ve niteliği, örgüt içindeki duruşu gibi devrim ve örgüt biliminin temel konularında ve sorunlarında kendisini sürekli bir şekilde gerilla alanında var etmeye, yaşatmaya, örgütlemeye çalışır.

Devrimci gelişim yerine evrimleşmeyi koymaya çalışır. Mücadele yerine ilkesiz barışı, kopuş yerine barış içinde birlikte yaşamayı savunur. Bu anlayışları savunmaya, uygulamaya ve etkin kılmaya çalışır. Küçük-burjuva düşünce ve yaşamı süreç içinde parça-parça, adım adım yayarak geliştirir, örgüt içinde ege-men kılmaya çalışır.

Kendi karamsar, umutsuz ruh halini

halka ve yoldaşlara mal etmeye çalışır. Gerilla savaşını pasifize ederek salt savunmaya-gizlenmeye, düşmanla karşı karşıya gelmemeye dayalı bir çizgiyi ege-men kılmaya çalışır. Kitleleri örgütlemek, inisiyatif ve yeteneklerini açığa çıkartıp, örgütlemek, savaştırmak yerine kitlelerin olanakları içinde kendi bencil yaşamını sürdürmek için örgütlemeye gider.

Küçük-burjuvazinin belli bir kesimi gerilla alanında verilen proleter eğitim ve sürdürülen savaş tarzıyla, yaratılan devrimci örgüt ortamı içinde adım adım proleterleşir. Ancak küçük-burjuvazinin gerilla alanında proleterleşemeyen azınlıkta kalan bir kesimi ise proleterleşme için akıl almaz yol ve yöntemlere, ayak diremelere başvurarak kendisini var edip, yaşatmaya çalışır.

Gerilla güçlerini, parti örgütünü ve savaş çizgisini içten içe süreç içinde çü-

rütür. Yozlaştırır ve bozar. Küçük burjuva çizgisine proleter bir biçim MLM bir söylem giydirmekten utanmaz, sıkılmaz. Keskin bir partici ve yaman bir gerilla savaşı savunucu rolünü iyi oynar. Kendisini asla sorgulatmaz, örgüt yaşamında özeleştirme verdiği asla görülmez. Kendisine karşı sorgulayıcı eleştirel tarzda yaklaşan yoldaşların ayağını kaydırarak, itibarını sarsarak, etkisizleştirmek için sinsî ve utanmaz yol ve yöntemlere başvurur.

Devrimler ve parti tarihi göstermiş ve göstermeye devam etmektedir ki sınıf bilinçli proletarya ile küçük burjuva ideolojisi arasında birçok biçimde ve ortamda çatışma yaşanmıştır, yaşanmaya devam etmektedir. Bundandır ki devrimci hafıza yeniden tazelenmeli, devrimci bilgiler yenilenmeli ve küçük burjuvazi daha fazla ve ayrıntılı bir şekilde tanınmalı, deşifre edilerek ona karşı bilinçli-örgütlü ve iradi bir mücadele yürütülmelidir. Bu görev kesintisiz bir şekilde sürdürülmesi gereken devrimci bir görev ve sorumluluk olarak algılanmalı ve uygulanmalıdır.

Sorumluluklarımızı en üst düzeye çıkaralım!

Devrimci teori her devrimci pratikte kendini sınar, eksik-hatalı yanlarını görüp düzeltir. Yanlışları atıp doğruları kuşanır, kendisini yenileyip güçlendirerek adımlarını hızlandırır. Gerilla savaşı da kendisini her bir pratiğinde sınavı ispatladıkça kitleler gerçek kurtuluş yollarının halk savaşı olduğunu daha iyi görüp anlayacak ve örgütlenmeye başlayacaktır.

Gerilla savaşının pratikleri, kitlelerin devrim ihtiyacı talebine göre sınanıp doğrulanmak zorundadır. Başarılarını artırıp, süreklileştirerek, sürecini hızlandırmak zorundadır.

Bugün MLM bilimi-savaş teorisi geçmiş savaş süreci ne kadar ayrıntılı ve bilimsel bir şekilde incelenerek öğrenilmeye, bundan dersler çıkarılmaya çalışılıp ve bu çıkarılan dersler ve özetlenen tecrübeler ışığında yeni savaş pratikleri örgütlenirse pratiğin adımları örgüt yaratmaya dönüşecektir. Gerilla savaşı daha fazla ve güçlü devrimci renkler kazanacak ve giderek güçlenip bir halk hareketi karakteri kazanacaktır. Bunun için gerilla savaşının temel ve vazgeçilmez doğrularına her defasında daha fazla vurgu yapıp savunmak, uygulamak için kararlılık ve irade göstermek gerekir. Geçmiş pratik süreçte yaşanan kavrayış ve uygulama bozuklukları, arızalı görev ve sorumluluk anlayışları, bütün karşısındaki savruk bencil duruşlar daha fazla sorgulanmaya yatırılmalıdır. Keza geçmişin olumlu ve olumsuz

pratiklerin sorgulanmasına daha fazla ayrıntılı bir şekilde inilerek değerlendirme yapılmalıdır. Çıkarılan devrimci sonuçlar günün ve geleceğin devrimci ihtiyaçlarına ve görevlerine uygulanmak için özetlenmelidir.

Baş dönersek; **gerilla savaşı kapsamlı bir politik eylem programıdır. Kim ki gerilla savaşından bahsediyorsa devrimci politikadan bahsediyor demektir.** Sürece, ana, savaşçılara, kendine devrimci müdahaleden, değiştirme ve değişme, devrimcileştirme ve devrimcileşme, örgütlenme ve örgütlenme pratiğinden bahsediyor demektir. Halkı kolektif etrafında örgütlenme ve savaşım pratiğinden bahsediyor demektir. Kadro ve militanları devrimci savaş içinde örgütlemekten bahsediyor demektir.

Bundandır ki sınıf bilinçli proleterler gerilla savaşına, stratejik ve taktik düzeydeki sorunlarına, görev ve ihtiyaçlarına her zamandan daha fazla, daha bilinçli ve örgütlü bir şekilde kafa yormalıdır. Daha fazla gündemlerine alıp, gelişimi için üzerinde yoğunlaşmalı ve çözüm arayışlarını, yollarını artırmalıdır. Karşı-devrimin, tekniğin her türlü-sünü arkasına alarak saldırılarını topyekûn bir şekilde pervasızca artırdığı bu süreçte sınıf bilinçli proleterlerin her görevi ve pratiği mutlaka gerilla savaşının gelişimi ve güçlenmesine hizmeti içeren bir tarzda olmalıdır.

Kitleleri dolaylı ve dolaysız bir şekilde örgütlenme görevleri ve mücadele biçimleri mutlaka gerilla savaşının gelişip güçlenmesine, süreklilik kazanmasına hizmet eder tarzda olmalıdır. Gerilla savaşının mevcut sorunları, görevleri ve ihtiyaçları bütün devrimci faaliyet alanlarının gündeminde ve sofrasında sürekli olmalıdır.

Silahlı kuvvetleri olmayan bir devrimci partinin ne gücü ne de toplumsal sorunları çözme iradesi, kararlılığı ve coşkusu olabilir. Bugün bütün sınıf bilinçli proleterler dikkat ve duyarlılıklarını daha fazla artırarak, sorumluluk ve yükümlülüklerini en üst düzeye çıkararak gerilla savaşının geliştirilip güçlenmesi için çalışmalıdır. Kafasını buna yormalıdır.

Bu sorunları gündemleştirip, çözümleri üzerinde örgütlü bir şekilde yoğunlaşmalıdır. Bu görev ve sorumluluk sadece gerilla alanında savaşanların değildir. Bu görev ve sorumluluk bütün faaliyetçilerin temel ve vazgeçilmez görevleridir. Her sınıf bilinçli proleter bilinç ve görev anlayışının en önemli yerine gerilla savaşı, sorunları ve ihtiyaçlarını koymalıdır.

(Bitti)

(Dersim'den bir Partizan)

Gerilla savaşının pratikleri, kitlelerin devrim ihtiyacı talebine göre sınanıp doğrulanmak zorundadır. Başarılarını artırıp, süreklileştirerek, sürecini hızlandırmak zorundadır.

Kadir Yılar

İstanbul Büyük Şehir Belediyesi, 5 Ekim'de birçok semt ve mahallede yıkımlara başlayacağını duyurdu. Okmeydanı'nda **Mahmut Şevketpaşa Mahallesi** de yıkımın başlayacağı yerlerden biri. Bu "talihli" mahalleye giderek halkla yıkım üzerine sohbet ettik.

- **Kadir Yılar (Mahmut Şevketpaşa Mahallesi'nden bir esnaf)**; Bu yıkımlarla birlikte hemen herkes mağdur olacak. Devlet yıllardır bu bölgeyi boşaltmak istiyordu. '80'lerden beri buralarda yoğun bir baskı var. Devlet açısından, güçlü olmak istedikleri bir yer, çünkü burası aynı zamanda çok güzel bir bölge ve aynı zamanda muhalif. Buradaki örgütlülüğü dağıtmak istiyorlar.

'90'lardan Kürtlerin yoğun bir göçü oldu mahalleye. Önce çok katlı binalara izin verildi, buralara göç yaşandı. Sonra çeşitli yollarla buralarda insanlar arasında düşmanlıklar yaratılarak, önce Sünni-Alevi, sağcı-solcu, şimdi Kürt-Türk ayrımı yaratılarak halkı teslim almak istiyorlar. Böylece yıkımları rahatlıkla yapabilecekleri bir ortam yaratmaya çalışıyorlar.

Okmeydanı İstanbul'un merkezi, Perpa'nın, Piyade Paşa Pulvarı'nın yapılması, aşağı tarafa Kastelli Bloklarının yapılması; hepsi şimdi yapmak

"Örgütlü direniş geri adım attırır!"

istedikleri şeyin temel ayaklarıydı. Bir dönem burada Dalaman Projesi vardı. 250 bloktan oluşan bir projeydi. O zaman da bir yasa çıkardılar ama hayata geçiremediler. Şimdi burası milli servete dahil, yani vatandaşın mülk edinme hakkı var artık.

Yıkabilmeleri için bir gerekçe lazım. Bu çıkarılan yasaların nedeni de bunlar zaten. **Kentsel dönüşüm adı altında yapılan rant bölüşümüdür.** Planları çok büyük, 8 katlılar yıkılacak deniyor ama 25 katlı rezidanslar yapılacak. Hem çok büyük planlar yapıyorlar hem çok büyük oyunlar var.

- **Devletin "kentsel dönüşüm" adı altında gerçekleştirmek istediği bu projede herkese ev ya da bedellerinin verileceği duyuruldu. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?**

- Geçenlerde yapılan toplantıda belediyeden gelmişler, insanların yüzüne baka baka yalan söylüyorlar! Neymiş, "kimseyi mağdur etmeyeceğiz". Bu yalana inanılır mı? Mesela benim burada 1.600 metrekairelik yerim var, neden sadece toprak tapusu veriliyor? Tamamının satıldığını düşünelim buranın, neden o arsa üzerinden pay veriyorsun? Bizler zaten buraların tapu bedelini 2003'te verdik. "8 katlı binalar yıkılacak" diyorlar ama buralara 20-22 katlı

rezidanslar yapacaklar. Bize verecekleri para yıkım parası olacak sadece. Daha önce Derbent'te yapmak istediler, ama büyük bir direniş oldu.

Ben yıllardır buradayım, daha köy bile değildi o zamanlar. Şimdi buralarda binalarla yapıldı, devlet gelip yerlerimizi gasp ediyor.

Burada bu insanlar direnecek, örgütlenecek, karşı koyacak, mücadele edecek ve kazanacak. Bir söz vardır, **"yollar yürümekle aşınmaz"** diye, ama biz yolları yürüyerek aşındıracağız.

10 Ekim'de büyük bir yürüyüş yapmayı düşünüyoruz. Geçtiğimiz salı günü yıkımlara karşı komite toplantısında aldığımız bir karar bu. Bütün yıkım bölgelerinden Okmeydanı, Fikirtepe, Esenler, Kağıthane vb. insanlar gelecek bu eyleme.

"Herkes mağdur!"

- **Devlet 5 Ekim'de Okmeydanı ve birçok yerde yıkımlara başlayacak...**

- **Eylem Balcı (Mahalle halkından)**; Buradaki yıkımda herkes mağdur olacak, evi olan da olmayan da kira olan da. Devletin kendi kârı için hazırladığı bir proje bu. Rant yok deniliyor

ama daha fazla rant, daha fazla sömürü var bu projede.

Ben kesinlikle karşıyım. Ne yapılırsa ben de mücadele edeceğimi söylüyorum, imzaysa imza eylemse eylem, bir şekilde karşı koymamız gerekiyor. Burası İstanbul'un merkezi, hem ulaşım hem yer anlamında. Devlet buradan çok kâr sağlayacak. Kendi yandaşlarına peşkeş çekecekler buraları. Tabii bir de ileri, devrimcileri buradan dağıtmak istiyorlar, bu da işin siyasi yanı. Burada muhalif bir kimlik var; ilericiler, Aleviler, Kürtler var. Amaç bizleri dağıtmak. Solu yok ederse, bizleri sindirmiş olacaklar, bunu istiyorlar.

- **Hüseyin (Mahalleden bir esnaf)**; Geçen burada bir toplantı yapıldı. Büyükşehir Belediyesi'nin projesinden söz edildi. Buraların bazı yerlerinde yıkım olacak, Cemevi'nin oralar yıkılacak, yolun aşağı kısmına cami yapılacak. Bunları anlattılar. Toplantıyı Şişli Belediyesi düzenledi, Hasan Tokgöz gelmişti. Geldi ve Büyükşehir Belediyesi'nin projesini anlattı. Mahmut Şevketpaşa Mahallesi'nden başlanacakmış. Mahalle halkının ne yapması gerektiği, itiraz dilekçesi verileceği konuşuldu. **Bizce CHP şimdiye kadar halka sahip çıkmadı, şimdi bizlere sahip çıkıyormuş gibi bir hava yaratmaya çalışıyor.** Zaten bir yaptırım da yok, bizler burada yürüyüşler düzenliyoruz onlardan kimse yok.

Okmeydanı'ndaki amaç Alevi, devrimci ya da ilerici kesimi dağıtmak. Ama Okmeydanı halkı yıkımlara direnecek/direneceğiz. Birleşmemiz lazım, mesela Beyoğlu halkı AKP'li diye onları yalnız bırakmamalı. 100 bin insan mağdur olacak. Bizler birlik olmalı ve birlikte hareket etmeliyiz. Bunun ön ayaklarından en önemlisi de örgütlü olmak, bir araya gelmek. Birey olarak hareket etmek bir fayda sağlamaz. Burası çok kalabalık bir mahalle, bir direniş olursa geri adım attırabiliriz. Elbette örgütlü bir şekilde direnirsek kazanımla sonuçlanabilir.

Halk yıkımlara karşı sokakta

H. Merkezi: 6 Ekim günü Okmeydanı'nda biraraya gelen yüzlerce kişi, "kentsel dönüşüm" adı altında yapılmak istenen yıkımlara karşı sokağa çıktı.

Okmeydanı Tapu ve Plan Takip Komisyonu'nun çağrısıyla yapılan eylemde "Rant için değil halk için plan. Barınma hakkımıza sahip çıkıyoruz" yazılı pankart açan mahalle halkı, Piyalepaşa Semt Konağı'nın

önünde bir açıklama yaptı.

Beyoğlu Belediyesi'nin "kimse mağdur edilmeyecek" iddiasıyla halkı ikna etmeye çalıştığı hatırlatılan açıklamada, şu ifadeler yer aldı: "Plan yapma sırasında, bizi gerçek anlamda söz ve karar süreçlerine katmadan, büyük müteahhitlerin istek ve ihtiyaçlarına uygun olarak yapılan bu tepeden inme rant planlarını kabul etmiyoruz" denildi.

Taksim'de yıkım başladı!

Son süreçte ibresi bir an olsun gerilemeyen inşaat sektörü; "kentsel dönüşüm" projelerinden de anlaşılacağı üzere egemenler açısından önemli bir yerde duruyor. "Kriz çare", "ekonomiye canlılık" biçiminde somutluk kazanan -kendi dilleriyle de itiraf ettikleri cari açığı azaltma projesi- yıkım projeleri Ekim ayı itibari ile artık daha önemli bir gündem niteliğinde.

Uzun zamandır "Kentsel Dönüşüm Projesi"nden bahsedilirken genel olarak beklenen yıkım ekiplerinin kapıya

dayanması oldu. Ancak uzun vadeli bir proje olan yıkımlar, sosyal ve siyasal boyutuyla incelendiğinde egemenlerin bu projeyi gelişi güzel hayata geçirmeyeceği anlaşılabilir. Bu yıkımlar elbette tarihsel olarak birçok değeri yıkıp yağmalayacak ve sermaye adına egemenlere oksijen olarak sunulacak. Kültürel miras denilen şey mazide kalacak. Taksim'e çıkan yolları birer otobana dönüştürecek olan Taksim Meydan Projesi'nde ilk kazma 5 Ekim'de vuruldu.

Birçok kurumun muhalefetine rağmen gerçekleştirilen yıkım Pera yani Taksim Meydanı'na duygudan yoksun betonarme ve yapay bir görüngü kazandıracak. Mimarlar bu yıkımın izlerinin 50 yıl silinmeyeceğini ve Taksim'in artık eski haline dönmeyeceğini belirtiyorlar.

Konuya ilişkin açıklama yapan TMMOB Mimarlar Odası bunun bir insansızlaştırma projesi olduğunu belirtiyor. "Plan değişikliği, evrensel şehircilik değerleri göz ardı edilerek, ulaşım planlama ve projelendirme

bilim ve tekniği gözetilmeden, üstelik koruma ve hukuk kurulları ihlal edilerek ilan edildi" diyen Mimarlar Odası Yönetim Kurulu, ilan edilenin, aslında bir betonlaştırma, insansızlaştırma ve kimliksizleştirme projesi olduğunu da ifade ediyorlar. Açıklamada ayrıca projenin aynı zamanda, araç ve yaya güvenliğini tehdit eden dahş rampaları ve istinat duvarlarıyla, yayaların meydana erişimini engelleyen koridorlaştırılmış kaldırımlarıyla, tarihi bir ortamın görsel ve yaşamsal bütünlüğünü yok eden bir "yeraltı" projesi olduğu belirtildi.

Şekerbank'a hediye: HES borusu!

Kamusal Sanat Laboratuvarı (KSL) Trabzon Solaklı Derebaşı Hidroelektrik Santrali (HES) projesinin gerçek sahibi olan ancak sözde çevre duyarlılığına vurgu yapan sergiler düzenleyen **Şekerbank**'ı deşifre etmek için eylem düzenledi.

Şekerbank Feneryolu Şubesi önüne, "**Şekerbank HES Çalışmalarına Devam Ediyor**" ve Şekerbank'ın son sergisinin adı olan "**İçten Bakış**" yazılı iki metre çapındaki HES borusu bırakıldı. HES borusunun içine Karaçam, Köknar halkına yapılan saldırılar ve doğanın katledilişini anlatan fotoğraflar yapıştırıldı.

KSL, yaptığı açıklamada şöyle dedi:

"Şekerbank, Trabzon Solaklı Derebaşı HES projesinin en büyük hissedarı ve gerçek sahibidir! Karaçam-Köknar köyleri mevkiindeki HES projesiyle, köylülerin ve tüm canlıların yaşam alanlarını ellerinden alan, doğayı ve ekolojik sistemi tahrip eden, yatağında akan dereyi yok edip suyu ticarileştiren, yaşam alanını tamamen katleden projelerin altında, ekoloji konulu sergileriyle farkındalık yaratmak istediğini iddia eden Şekerbank imzası vardır. Biz zaten farkındayız: Doğa ve insan düşmanı şirketlerin reklam kampanyalarında sanatı taşeronlaştırdıklarının farkındayız.

Sanatçıların suç ortaklığına sürüklendiğinin farkındayız. Bu şirketlerin insanı, doğayı ve sanatı sadece kârlı yatırımları için hedef odaklı birer araç olarak gördüklerinin farkındayız. Trabzon'da jandarmanın ve polislin uyguladığı acımasız şiddetin, İstanbul'da Şekerbank'ın 'açıkkaran'ında sergilenen sanatla perdelendiğinin de farkındayız. Ve bu utancın parçası olmayı reddediyoruz."

Devletin iktidar kaygısı ve hayvan katliamı

Güçlü zayıf metaforunun yani güçlünün yaşayacağı zayıfın ise ya uyumu ya da ölümünün yaşamdaki yansıması zihnimizde nasıl bir yoruma tabi tutulur?

Güçlü güçsüzü neden ezer? Aslında bu sorunun cevabı oldukça net. Kaygı! Kaygı dediğimiz şey ise korkunun korkusu. Yani başımıza gelecek olan şeylerden korkma. Bu şemanın altında ise günümüz mükte-dirlerinin geceleri yüreklerine oturan karabasanın soluk alışları yatıyor. Öyle ki ez-mek bir korkunun ifadesidir bu anlamda. Her ne şekilde yorumlanırsa yorumlansın iktidar odaklarının kaygıları- iktidarı kaybetme korkusu, kârı kaybetme korkusu, is-yan korkusu- bu anlamıyla düşkünlüğün, acizliğin ifadesidir.

Ustalık dönemi olarak sürecinin tespiti ni yapan AKP hükümeti kimi yasalarla süreci örgütlerken ortaya attığı paketlerle bekasımın teminatını kazanmaya çalışıyor. Bu anlamıyla sürece "**ben yaptım oldu; olacak**" sloganını nakşetmiş ve allak bullak edilen zihinlerin çamura bata çıka saplandığı mekândan kendini üretiyor.

"**Ben yaptım oldu**" söylemiyle 2004 yılında Orman ve Su İşleri Bakanlığı tarafından hazırlanan ve Başbakanlık vasıtasıyla parlamentoya sunulan ve 2012 Eylül ayı itibari kapsamı genişletilen Hayvanları Koruma Yasası sürecin tartışma konularından biridir. Oluşturulan taslakta sahihsiz hayvanların barındırılmasına yönelik getirilen değişikliklerin tam bir vahşeti ifade etmesidir.

Getirilen düzenleme ile evde beslenecek hayvan sayısı sınırlandırılabilir. Ayrıca belirlenen sayıdan fazla hayvan **uyutma** adı altında katledilecek. Bir anlamıyla uyutma adı altında katliam meşrulaştırılmak isteniyor. Hayvan düşmanlığını gösterdiği sayısız icraat göz önüne alındığında da tasarının samimiyetsizliği ortaya çıkıyor. Ülkemizde en fazla hayvan katliamı da AKP hükümeti döneminde yaşandı. Bu katliamlar arasında TOKİ Konutları'nda sokak hayvanlarının zehirlenmesi, Ağrı'da sokak hayvanlarının silahla vurularak, Şanlıurfa'da yüzlerce köpeğin zehirlenerek öldürülmesi gibi olaylar yer alıyor.

Genişletme taslağında düzenleme yapılmış

Koruma adı altında hayvan katliamını öngören genişletmeye karşı sokaklara dökülen binlerce kişi tasarıyı protesto etti. Refleks eylemlerin ardından tasarı basında "**eylemler geri adım attırdı**" şeklinde yer aldı. Orman ve Su İşleri Bakanlığı tasarıda düzenleme yapılacağını belirtti.

Hayvan katliamını öngören taslağın değiştirileceği haber süreci dindirmiş gibi görünse de aslında devletin her zaman olduğu gibi derin hesapları belli. Bu kapsamda yaşananlar manipüle edilecek ve süreç bir şekilde bir örtü altında yürütülecek. Zaten bu zamana kadar hayvan katliamlarında bir yasaya gerek dahi olmadan. HES projeleri ile yapılan doğa katliamı canlı yaşamını yok ederken birçok hayvan susuzluktan, kimyasal gazlardan yok oldu/oluyor.

Nesli tükenen canlılar ve kapitalizm

Günümüzde nesli tükenen hayvanların varlığı kapitalizmin azgın sömürsünü gösteriyor. Dünya pazarlarını aşan sömürü çemberi kendi hacmini dahi sömürerek ilerliyor. Doğa sömürüsü bunun en net açıklamasıdır. Bu anlamıyla tüm canlı yaşamın teferruat görülmesi nesli tükenen hayvanlar ifadesini kulağımızda aşına bir ifade haline getirdi. Bu aşinalık bir sorgulansa, akıllara gelecek ilk soru şu olur: Bu canlıların nesli nasıl tükeniyor?

Elbette bir canlının evrimsel olarak doğal seleksiyona uğraması ya da uğramayıp ölmesi ve tükenmesi mümkün ancak süreçte evrim bilimcileri bu türden olaylarla karşılaşmıyorlar. Nedeni ise bu olanağın -doğal seleksiyon- olmayışıdır. Canlılar bu olanakları kendilerince yaratamıyorlar çünkü "yapay seleksiyon" yani katliama tabi tutuluyorlar.

Sonuç olarak hayvan katliamı yasa dahi olmadan bir şekilde sistematik bir biçimde gerçekleştiriliyor. Hayvan katliamlarına karşı çıkmak HES, RES, siyanürlü altın arama vb. katliam çalışmalarına karşı çıkmaktan geçer. **(Bir ÖG okuru)**

Getirilen düzenleme ile evde beslenecek hayvan sayısı sınırlandırılabilir. Ayrıca belirlenen sayıdan fazla hayvan **uyutma** adı altında katledilecek.

Hayvan katliamını öngören taslağın değiştirileceği haber süreci dindirmiş gibi görünse de aslında devletin her zaman olduğu gibi derin hesapları belli.

Redhack Sinop Valiliği'ni hacledi: "Nükleer faşizmdir!"

H. Merkezi: Son süreçte özellikle birçok konuda yaptıkları eylemlerle ismini duyuran devrimci hacker grubu **Red Hack** nükleer enerji ihalesi nedeniyle Sinop Valiliği'ne ait web sayfasını hackledi.

Eylül sonunda kesinlik kazanacağı Enerji ve Tabii Kaynaklar

Bakanı Taner Yıldız tarafından açıklanan Sinop'taki Nükleer Santral ihalesiyle ilgili olarak Sinop Valiliği'nin sitesini hackleyen Red Hack; yayımladığı bildiri ile; "*Soruyoruz, dünyada şu anda kullanılan ucuz ve sağlıklı enerji kaynakları neden kullanılmaz?*

Örneğin güneş ve rügar enerjisi neyimize yetmiyor?

Ama hayır, para babaları bunlardan kâr etmiyor değil mi? Sırf sizler saltanat içinde yaşayacaksınız diye canımızı vermek mi zorundayız?" diyerek "**Nükleer faşizmdir**" yazısını siteye astı.

1996 yılının güz ayları... Orta Anadolu'dan Karadeniz'e doğru bir arabanın içinde gidiyoruz... Önümüzde alabildiğine sonsuzluk... Issızlık... Bozkır yani... Geride bıraktığımız tek tük köyler oluyor... Terk edilmiş gibi duran... Sahipsiz... Olabildiğine yoksul... Halkım gibi yani...

Şoför koltuğunda **Özgür Kemal Karabulut** var. 20 Ekim 1997'de Amasya'nın Taşova ilçesinde devlet güçleriyle girdiği çatışmada ölen komünist... Hızlıca sürüyor arabayı... Sanki arabanın içine dolan sese uygun biçimde sürüyor... Yer yer hızlı, yer yer sakın ama belli bir ahenkle...

O zaman sadece araba teypleri vardı ve teypte hareketli, insanın içini kıpır kıpır yapan sazıyla anlamlı laflar eden biri söylüyordu. Söyleyenin ismini daha önce duymuştum ama ilk kez bu kadar "anlayarak", "hissederek" dinliyordum. Arabada çalıp söyleyen **Neşet Ertaş**'tı... Hani bu ülkede barınamayan, Almanya'ya göçen orada ekmeğinin peşine düşen abdal...

Yoldaşım anlatıyor Neşet'i... Yaşadıklarını... Bu uzun yolculuklarında onu dinlediğini ve iyi geldiğini... İlk kez o anda fark ediyorum Neşet'in "farklı" olduğunu... Bu farklılık aynı zamanda onu bizden biri yapıyor. Neşet Ertaş "devletli biri" değildi...

Zalimin zulmü önünde boyun eğmemiş ve her daim halkın yanında yer almıştı... Bu ikiyüzlü, sınıflı toplumun en alt tabakasına aitti. Yoksuldu hem de alabildiğine... Her daim horlanmış, ötelenmiş, "kız verilmemiş"ti... Sonra da İstanbul, Ankara... derken "ırakının dibine vurmuş"tu... Çaresiz Almanya yollarına düşmüştü... Oralarda da aynı yaşam şartları, aynı koşullar... Kısacası Neşet Ertaş halkımızın büyük bir çoğunluğunun yaşadığı koşulların içinde en ağırını yaşayanlardan biriydi.

Onu farklı ve bizden yapan da bu

değil midir? Ve tam da Neşet bizden yani halktan olduğu için, bu güzelim bozlakları üretebilmiştir. "Devletliler" bunu anlayamazlar, bilemezler... **"Bir Garip" in devlet tarafından sevildiği nerede görülmüştür!** Neşet Ertaş tam da bu yüzden bu devlet tarafından değil de halk tarafından sevilmiş sahiplenilmiştir.

Bugün devlet ricali büyük bir alayıvala ile onu sahipleniyor. Müthiş bir riyakârlık, iğrençlik... Tam bir Osmanlı-TC klasiği yaşanan... **"Önce astran sonra madalya veren"** gelenek devam ediyor... O Neşet Ertaş ki devlet tarafından o kadar "sahipleniliyordu" ki bir ara devlet televizyonunda öldüğüne dair haber yapıldığını duymuştuk ya da bir yerlerden kulağımıza çalınmıştı.

O zaman henüz ülkede değildi... Ve devlet onun halk tarafından bu kadar sevildiğinin farkında değildi. Neşet Ertaş bizden olduğu içindir ki bu devletin sanatçısı olmayı ret etmiştir.

Kendisi çok net ifade ediyor bunu: *"O dönem Süleyman Demirel Cumhurbaşkanlığı Devlet sanatçılığı bana teklif edildi. Ben, 'hepimiz bu devletin sanatçısıyız, ayrıca bir devlet sanatçısı sıfatı bana ayrımcılık geliyor' diyerek teklifi kabul etmedim. Ben*

Bir GARİP ölmüş diyeler

halkın sanatçısı olarak kalırsam benim için en büyük mutluluk bu. Şimdiye kadar devletten bir kuruş almadım, bir tek TBMM tarafından üstün hizmet ödülünü kabul ettim. Onu da bu kültüre hizmet eden ecdadımız adına aldım."

Ama işte bu devlet tutup onun en büyük vasiyetine ihanet ediyor. *"Ben halkın sanatçısı olarak kalırsam benim için en büyük mutluluk bu"* diyor garip, ama devlet bu! Ne zaman dinlemiş ki halkımı ve sanatçısını... Devlet töreni yapıyor! Bir yanda kendini "garip" olarak tanımlayan biri, diğer yanda kendini "zillullahı fil alem" ("allahın yeryüzündeki gölgesi") olarak görenler...

Neşet Ertaş'ı anlamak, dinlemek demek onun yoksulluğunu bilmek, anlamak demektir. Neşet Ertaş Abdal olduğu için bizim için değerlidir. Abdal

olmayanlar, abdallara kötü gözle bakanlar, her fırsatta onları "tahkir ve teviz edenler" bugün tutmuş onun tabutunun başında nutuk atıyorlar. Alevi olan Ertaş'ın cenazesine katılmak için bile abdalın değerlerini çiğniyor ve zorla cenazesini camiden kaldırıyorlar. Zulümkarlar sevgiden, gönül tellerinden bahsediyorlar... Yalan dünya... Sınıflı toplum... Tam da bu nedenle **Neşet Ertaş'ın mirasını "devletin saldırısından" korumak zorundayız.**

Neşet Ertaş bu ülkenin abdallarında ve yoksullarında, halkımızın dilinde yaşamaya devam edecek. Çünkü o daha bu devletluların ilgisine mazhar olmadan önce uçsuz bucaksız bozkırda yol alan şakilere eşlik ediyordu. Bundan sonra da etmeye devam edecek!

(Bir ÖG okuru)

Neşet Ertaş bu ülkenin abdallarında ve yoksullarında, halkımızın dilinde yaşamaya devam edecek.

Bozkırın tezenesi: NEŞET ERTAŞ

Neşet Ertaş 1943 yılında Kırşehir'in Çiçekdağı'na bağlı eski adıyla **Abdallar** yeni adıyla **Gırtlular Köyü**'nde doğar. 7 kardeşi olan Ertaş, ailenin 2. çocuğudur. 5-6 yaşlarında bağlama ve keman çalmaya bağlayan Neşet Ertaş kendisi gibi usta bir halk sanatçısı olan babası Muharrem Ertaş ile birlikte gittikleri düğünlerde ona kemanla eşlik eder.

Hayatı yoksulluklar içinde geçen

Ertaş, ilk plağını 1957 yılında, ekmeğe derdine gittiği İstanbul'da, **"Neden garip garip ötersin bülbül"** türküleriyle çıkarır.

Bir "garip"tir Ertaş gurbet ellerinde, bu yüzden "Garip" mahlasını kullanır eserlerinde. O yıllardan itibaren art arda plak çıkarsa da ne "garip"liği gider ne yoksulluğu biter...

Bir gün kendisini Almanya'ya götürür bir plak şirketi. Dönüşte Yu-

goslavya'da kaza yapar ve bir süre hapisanede kalır. Bu süre zarfında bugün onu "devlet sanatçısı" yapmaya çalışan devletlular bir kere bile Ertaş'ı Yugoslavya devletine sormaz. Aradan 3 ay geçer ve bir paket gelir Ertaş'a, Yaşar Kemal'den... Kitabın girişinde şu yazılıdır; **"Bozkırın Tezenesi'ne..."**!

İşte bu tanımlama, bugüne kadar Ertaş için söylenen en has tanımlama oldu. Bozkırın bağrından gelen son abdala en yakışan kelimelerdi bunlar. O her daim böyle kalacaktır!

Yılmaz Güney Mannheim'de anıldı

Devrimci sanatçı Yılmaz Güney, Almanya'nın Mannheim şehrinde Entegrasyon Mannheim İşçi ve Gençlik Derneği tarafından düzenlenen bir etkinlikle anıldı. Etkinliğe konuşmacı olarak katılan ATİF Başkanı Süleyman Gürcan ve Dernek Başkanı tarafından konuşma gerçekleştirildi.

ATİF Başkanı Gürcan konuşmasında, dönemin haksızlıklarına karşı Güney'in başkaldırısının önemli olduğuna ve bugünlere devrimci bir miras

bıraktığına değindi.

Dernek Başkanı ise konuşmasında; Yılmaz Güney'in "Halkın yaşamından ve gerçeklerinden uzak popüler kültürün halka özendirildiği bir dönemde, ortaya koyduğu eserleriyle toplumun gerçeklerini yansıtmış, halkın yaşam koşullarını, çelişkilerini ve kültürünü sinemaya aktarmıştır" dedi.

Konuşmaların yanı sıra anma etkinliği kültürel programla devam etti. Etkinliğe Grup Haykırış, Yase-men ve Deniz, Gülcan, Aylin ve Ali, Yusuf ve Barış katılarak türkü, marş ve halaylarla kitleyi coşturdular. Etkinlikte bir sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

Yaşamımızı sınıf savaşımına göre düzenleyelim

Sınıf mücadelesi bütün hızıyla akıp gidiyor. Her sınıfın politik temsilcileri kendi sınıf çıkarlarına uygun bir şekilde konumlanarak bir duruş bir tavır sergiliyorlar. Sınıf bilinçli proleterler olarak bizlerin günecele-ana ilişkin görev ve sorumlulukları olduğu gibi temel yönelimine-stratejisine uygun görev ve sorumlulukları da var. Ancak her iki görev ve sorumlulukların hizmet ettiği ana kulvar devrim mücadelesini her alanda büyütme, geliştirip sağlamlaştırarak süreklileştirmektir. Bu görevi yerine getirmek için devrimci bir yapılanmaya, nitelik ve süreklilik kazanmış bir mücadele çizgisi yarat-

maya ihtiyaç vardır. Bunun kendiliğinden yaratılmayacağı da bir gerçektir. Büyük bir özveri ve emek sonucu görevlerin yerine getirileceği/getirildiği bilinmelidir.

Sınıf savaşımının sorunlarını ve görevlerini doğru saptamak, buna uygun bir yönelim belirlemek politik kararlar almak önemlidir. Ancak bütün bunların yeterli olmadığını belirtmek gerekir. Bu yönelime ve politik kararlara uygun çaba, özveri ve kararlılık ortaya konmadan belirlenen yönelimin, alınan politik kararların yaşam bulması maddi bir güce dönüşerek, güçlü bir örgütlülük yaratılması mümkün değildir. Proleter ideoloji, politik yönelim ve politik kararlar ancak onu kavrayan, onunla donanan, onu bir yaşam ve mücadele çizgisi haline getiren, onu etkili ve istekli bir şekilde kullanıp kararlı bir şekilde uygulayabilenlerin elinde güçlü bir silaha dönüşür.

Meselenin tayin edici, can alıcı noktası burasıdır. Yani bilinçli ve örgütlü insanın eğitilmesi, yaratılması sorunudur. Devrimin bilinçli ve gönüllü militanlarının eğitilip hazırlanması ve sürece devrimci tarzda müdahale edebilecek donanımına irade ve kararlılığa sahip hale gelmesi sorunu temel bir sorundur. Bu görev devrimci teorinin ışığında, savaş içinde yerine getirilir. Ne tek başına devrimci teoriyle ne de tek başına savaşla başarılamaz. Sürekli ve nitelikli bir kitle çalışması olmadan, kitleleri mücadeleye sevk etmeden, örgütleyp savaşmadan özgürlük ve kurtuluş somut bir ka-

zanıma ve gerçekliğe dönüşmez.

İşçilerin, köylülerin ve tüm ezilenlerin bir önderliğe, bir öncüye bir yol göstericiye ihtiyacı vardır. Proletarya Partisi'nin de her alanda sağlam ve inanca bir önderle-

re, bilinçli kadro ve militanlara, faaliyetçilere ihtiyacı vardır. Tarihin, mevcut sürecin ihtiyacı sınıf bilinçli proleterleri devrimci göreve, öncüleştirmeye, militanlaşmaya davet etmektedir. Demokratik halk devriminin zorlu görevleri kendiliğinden yerine getirilemeyeceğine göre öncekilerden ve var olandan daha nitelikli bir bilinç daha ileri bir duruş ve daha büyük bir özveri ve örgütlü emekle savaşın süreklileşmesi ve kitlelerin örgütlenmesi görevleri layıkıyla yerine getirilir.

Kitle çalışmasından kaçarak, ondan uzak durarak, kitleleri mücadeleye sevk etmeyerek, onları harekete geçirmeyerek, mücadeleye yeni insan kazanmayarak devrimci görevler yerine getirilemez. Bu tutum ve duruşta olanlar bürokrat bir tarzda çalışma tarzından ve sekterizmden kurtulamaz.

Kolektivizme yanaşmayarak bireysel takılan, politikaya ilgi duymayan, politik faaliyet yürütmeyen sınıf savaşımının ihtiyacı olan konuları okuyup-araştırmayan, inceleyip kendini her gün her saat geliştirmeyen, güçlü bir bilinçle donanmayan, yaratıcı-üretici-inisiyatifli-kararlı olamayan, düşmanı hedef almayan ona yönelmeyenler tasfiyeciliğin kulvarında yürümekten kurtulamaz. Her militan dik ve sağlam durarak, görev ve sorumluluklarına ciddi ve güçlü sınırlar sürece bilinçle müdahale ederek görevini yerine getirebilir.

Durumu idare eden, günü kurtarmaya

çalışan devrime göre değil de kendi çıkarlarına göre şekillenen militanlar süreci içinde örgütsel yaşamda bir yer bulamayacak, örgüt içinde soluk alamayacak duruma gelirler. Bir yandan savaşı büyütüp geliştirirken diğer yandan devrimci eğitim ve devrimci dönüşümü hızlandırarak, ideolojik sorgulama ve derinleşmeyi sağlayarak devrimcileşme süreci ve pratiği hız kazanır, savaşın militan ve kadroları yetiştir.

Proleter ideoloji onu gerçekten kavrayan etkili bir şekilde kullanmasını becerenlerin elinde etkili bir silaha dönüşür. Yoksa hedefe ulaşamayan bir ok gibi boşlukta kalır.

Peki proleter netlik nasıl kazanılır? Proleter netlik bir yandan sürekli-sistemli-düzenli bir şekilde MLM bilimini kavrama çabasıyla yani ideolojik eğitimle, MLM bilimiyle donanarak ikinci olarak her türden küçük burjuva ideolojisine ve ona ait yaşam ve duruş tarzına karşı mücadele yürüterek ve üçüncü olarak kitleler içinde militan bir mücadeleyi ve kavgayı sürdürüp yükselterek kazanılır. İdeolojik netliğe, kafa açıklığına ve görev bilincine sahip olmak kolay kazanılan değerler değildir. Kısa zaman içinde hemen elde edilen değerler değildir. Birkaç görev, birkaç sorumluluk yerine getirilerek, kazanılan bir kazanım değildir.

Kısaca büyük emek verilmeden yoğun ve uzun soluklu bir çaba içine girilmeden kazanılan bir değer değildir. Bir yandan derme çatma, yüzeysel bilgilerimize, güçlü olmayan görev anlayışımıza ve sağlam olmayan duruşumuza karşı mücadele yürütülmeli diğer yandan dıştaki düşmana karşı kararlı-bilinçli ve örgütlü mücadele yürütülerek ideolojik netlik ve kararlılık kazanılır.

Tarih, işçiler-köylüler-tüm ezilenler bizden devrime önderlik ve öncülük yapmamızı bekliyor. Başta en yakın çevreye güven vererek adım adım en uzakta doğru güven verici bir pratik hat içine girilerek, sağlam bir devrimci duruş sağlanarak bu onurlu ve zorlu görev yerine getirilir.

(Bir ÖG okuru)

“Çeteler devletin beslemesi, polisin işbirlikçisi”

Bugün mahallemizin başlıca sorunları olan ve kentsel dönüşümden bağımsız olmayan çeteleşme, uyuşturucu ve yozlaşma, insanlar arasında büyük yıkımlara neden olmaktadır. Mahallemiz egemenler tarafından elimizden alınmak istenirken, örgütlü halkı bölmeye, parçalamaya, mahallemizin emek kültürünü yok etmeye yönelik halkımızın evlatlarına uyuşturucu ve çeteleşme dayatılmaktadır.

Önceki seneler mahallemizin her sokağından top oynayan çocuk sesleri gelir, insanlar kapılarında komşularıyla akşam sohbetleri edip, yürüyüşler yapardı. Ama 2004 yılında ortaya çıkan “kentsel dönüşümle” (rantsal paylaşım) evlerimizin yıkılacağı haberleri dilden dile dolaşırken, egemenler, hızlıca mahallemizin içini boşaltma (kaleyi içten fetihleme) planlarını harekete geçirmeye başlamışlardır.

Artık her sokakta çocuklar yerine, sokak başlarında torbacılar var. İnsanlar kapılarında oturamaz, komşusuna gidip gelemez olmuştur.

Uyuşturucu kullanımı ve fuhuşa sürüklenen çocukların yaşı 13'e kadar düşmüştür. Kentsel dönüşüm adıyla, egemenler mahallemizi bir rant kapısı haline getirecek, mahalle gençliğine dayattığı uyuşturucuyla, onları devrimci olmadan, direnmeden teslim almayı hedeflemiştir.

Bugün bizler yıkımlara karşı örgütlenip direnirken, aynı anda yozlaşmaya, çeteleşmeye ve uyuşturucuya karşı çocuklarımızı koruyup emek kültürümüzü de sahiplenip direniyor olmalıyız. Çünkü bu baskılar halka yapılmaktadır ve birbirlerinden kopuk değillerdir. Bizler örgütlendikçe her türden baskıyı ve saldırıyı geri püskürtebiliriz. Biz istemedikten sonra devlet ve onun uzantısı polis, ne bu mahalleden bizi sürebilir ne de mahalle gençlerini uyuşturucuyla zehirleyip evlerimizi elimizden alabilir.

(Gülsuyu-Gülensu Partizan)

“Mücadelemiz sermayeye tokattır”

H. Merkezi: Her Cumartesi direnişteki işçilerin yaptığı Taksim'deki yürüyüşlerin 6.'sı; **BEDAŞ**, Hey Tekstil, **Roseteks**, Darkmen işçileri, **Kıgılı işçisi** ile Cansel Malatyalı tarafından gerçekleştirildi. Kitle; İstiklal Caddesi üzerindeki Kıgılı mağazasının önünde de oturma eylemi gerçekleştirdi.

Burada; Kıgılı'dan işten atılan **Didem Sorhun** tarafından basın metni okundu. Sorhun; Kıgılı patronu tarafından savcılığa şikayet etmekle tehdit edildiğine değinerek, tüm duyarlı kamuoyunu direnişe destek olmaya, boykotu sürdürmeye çağırdı. Yapılan ortak açıklamada “Mücadelemiz yaşamakta olan işçi kıyımlarına karşı, sermayeye atılacak tokat gibi olacaktır” denildi.

Asimilasyon ve baskıya karşı onbinler Ankara'daydı!

Ankara: Üç büyük Alevi Federasyonunun çağrısı ve **"Laik ve Demokratik Türkiye için Eşit Yurttaşlık"** şiarıyla biraraya gelen onbinlerce Alevi, taleplerinin kabul edilmesini istedi.

7 Ekim sabahı erken saatlerde ülkenin dört bir yanından gelen Aleviler, Tren Garı'nda buluştu. En önde mitingün şiarının yazılı olduğu pankartı üç ayrı dilde taşıyan Alevi örgütleri, buradan Sıhhiye Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Onbinlerce Alevi son dönemlerde artış gösteren işaretlemelere, linç girişimlerine, 4+4+4 eğitim düzenlemesine ve AKP hükümetinin Alevileri dışlayan, aşağılayan, hakaret eden politikalarına karşı sesini yükseltti.

Mitingde biraraya gelen kitle **"Asrın en büyük yalanı Alevi açılımı"**, **"4+4+4=12 Eylül"**, **"Devlet inancını belirleyemez"**, **"Dergahlarımızı geri istiyoruz"**, **"Zorunlu din dersleri kaldırılmalı"**, **"Koçgiri, Derişim Zilan, 6-7 Eylül, Ortaca, Maraş, Çorum, Sivas, Gazi, Roboski, Malatya; Unutmadık"**, **"Bu dava böyle bitmez/Domane Pelegoz"** yazılı dövizleriyle taleplerini dile getirdi. Kitle, sık sık **"Pir Sultanlar yaşıyor savaşıyor"**, **"Devletin Alevisi olmayacağız"**, **"Sivas'ı unutma, unutturma"** sloganlarını alkış ve ıslıklar eşliğinde haykırırken, yol boyunca **"Gündoğdu"** marşını söyledi.

Çeşitli kesimler mitingde yerini aldı

Alevilerin ülkenin dört bir yanından çeşitli dernek, vakıf ve dergahlarla gerçekleştirdiği katılım oldukça renkli görüntüleri de açığa çıkardı. Fenerbahçe **Solaçık**, Beşiktaş **Çarşı**, Kızıldavul'un yanı sıra AKP'nin hayvan katliam yasasını protesto eden platformlar da mitingde

yerini aldı. Öte yandan Ankara'da polis tarafından katledilen **Cem Aygün**'ün ailesi de, **"Cem Aygün'ü Öldüren Katil Polislerin En Ağır Cezayı Almalarını İstiyoruz, Kaza Değil Cinayet"** yazılı pankart açarak, mitingde öfkelerini dile getirdi. Malatya Kürecik'te yapılan füze kalkanını protesto eden Kürecikliler de alandaydı.

Mitinge damgasını vuran en önemli gündemlerden biri de meclisten geçirilen **"Suriye tezkeresi"** oldu. **"Çıktı tezkere, Tayyip gitsin askere"**, **"Yaşasın halkların kardeşliği"**, **"Savaşa değil, eğitime bütçe"**, **"Suriye-Türkiye kardeşdir, ABD kalleştir"** sloganlarını haykıran kitle, taşıdığı dövizlerle AKP hükümetinin savaş politikalarını protesto etti. Mitinge Suriye'deki gelişmelerden en fazla etkile-

nen kesimlerden biri olan Arap Alevileri de katıldı. **"Artık yeter! Emperyalizme de, savaşa da hayır/Arap Alevileri"** yazılı pankart açan gençler, yürüyüş boyunca savaş karşıtı sloganlar atarak halkların kardeşliğini dile getirdi. Mitingde Kürtçe, Zazaca ve Arapça dövizlerin taşınması da dikkat çekiciydi.

Devrimcilere polis saldırısı

Halkların Demokratik Kongresi (HDK) bileşenleri ortak pankart arkasında yürüdü. Kitlenin önemli bir kısmı miting alanına girmişken, ESP'nin geçişi sırasında polisle bir çatışma yaşandı. Bu sırada ESP kortejinin hemen arkasında bulunan Partizan korteji de polis saldırısına karşı tavır alarak arama noktalarını dağıttı. Diğer kurumların da dahil olmasıyla kısa süreli bir çatışma yaşandı. Geri çekilen polis, arama noktalarını devrimci kurumların alana girmesinden sonra yeniden kurabildi.

Mitinge HDK ortak pankartı arkasında katılan ve **"Pir Sultan, Bedrettin, Nesimi... Hesabını verecek patrona ağa devleti"** ve **"Zamanaşımı, ev işaretlemeleleri, asimilasyon, katliam, zorunlu din dersi; bozuk düzende sağlam çark olmaz"** yazılı pankart

açan Partizan kitlesi, yol boyunca **"Sivas'ın hesabını sorduk, soracağız"**, **"Sivas'ı unutma, unutturma"**, **"Dün Sivas'ta bugün Malatya, çözüm faşizme karşı savaşta"** sloganlarını haykırdı. Partizan kitlesi, AKP hükümetinin savaş politikalarını da protesto etti. **"Suriye halkı yalnız değildir"** sloganlarını atan kitle, TC'nin kardeş halkları karşıya getirmeye çalıştığını dile getirdi. Bunun yanı sıra yürüyüş güzergahında **"Sivas'ın hesabını sorduk, soracağız-Partizan"** yazılımalarının yapıldığı görüldü.

11 Kasım'da İstanbul'da gerçekleştirilecek şölen broşürleri de yoğun bir şekilde dağıtılırken, yürüyüş boyunca şölene çağrı yapan kuşlamalar yapıldı.

Tüm kitlenin alana girmesiyle birlikte başlayan mitingde ilk olarak sözü Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri Genel Başkanı **Kemal Bülbül** aldı. AKP hükümetinin hemen her alanda baskı ve şiddeti yükselttiğine dikkat çeken Bülbül, Suriye halkının kardeş halk olduğunu dile getirdi. Ardından Alevi dedeleri kürsüye davet edildi.

Ulusoy Dede alandaki kalabalığa seslendi. Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF) Genel Başkanı **Selahattin Özel** de kürsüden kitleye seslenerek; ülkenin üzerinde kara bulutlar dolaştığını dile getirdi ve AKP'nin **"muhatap bulamıyoruz"** sözlerine tepki göstererek, muhatabın Alevi örgütleri olduğunu söyledi.

Alevi Dernekleri Federasyonu Genel Başkanı **Hüsniye Takmaz** ise, baskı ve asimilasyon politikalarına karşı biraraya geldiklerini dile getirerek, AKP hükümetinin Alevilerin eşit yurttaşlık taleplerini duymazlıktan geldiğini, 4+4+4 ile gerici bir eğitim sistemini yaşama geçirdiğini, uyguladığı politikalarla kadınları eve hapsettiğini söyledi.

Aralarında **Musa Eroğlu**, Arif Sağ, **Pınar Aydınlar**, Ferhat Tunç, **Tolga Sağ** ve **Hilmi Yarayıcı**'nın bulunduğu çok sayıda sanatçı da mitingde katıldı.

Binler "Savaşa Hayır" diyor!

Suriye sınırında bulunan Riha (Urfa) Akçakale'de yaşanan saldırıda 5 kişinin yaşamını yitirmesiyle birlikte AKP hükümeti, MHP'nin de "oylarıyla" bir gecede savaş tezkeresi çıkardı! Tezkerenin hemen ardından sokaklara dökülen binler, **"Savaşa hayır"** dedi, ancak bu çağrıya kulak tıkayan devletin eylemcilere yanıtı saldırı oldu!

İstanbul

* **TAKSİM:** 4 Ekim akşamı Taksim Meydanı'nda toplanan binlerce kişi, savaş çığırtkanlığına karşı Galatasaray Lisesi'ne yürüdü. Sloganlarla ve emperyalist savaş karşıtı dövizlerle yürüyüşe geçen kitle İstiklal Caddesi'nde bulunan Türkiye İş Bankası'nın camılarını kırdı.

Aralarında **Partizan** ve **YDK**'nin da bulunduğu **Halkların Demokratik Kongresi bileşenleri**, Halkevleri, **ÖDP**, **TKP**, **TMMOB**, **KESK**, **İstanbul Tabip Odası** ve **İstanbul Eczacı Oda-**

sı'nın çağrısıyla Taksim'de bir araya gelen kitleye **DHF**, **Mücadele Birliği**, **BDSP**, **Devrimci Anarşist Faaliyet**, **EHP** ve **Köz** de destek verdi.

* **SARIGAZI:** **"Savaşa hayır"** diyen Sarıgazi halkı 5 Ekim Cuma günü Demokrasi Caddesi'nde bir araya gelerek bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Mersin

TKP, **ÖDP**, **Halkevleri** ve **HDK** Mersin İl Meclisi tarafından Suriye için çıkarılan tezkeresi basın açıklamasıyla protesto edildi. **4 Ekim Perşembe** günü Taş Bina önünde biraraya gelen kitle meclisten geçen tezkereye tepki gösterdi. Açıklamayı HDK Mersin İl Meclisi sözcüsü **Müslüm Tank** okudu.

Çanakkale

4 Ekim günü aralarında **YDG**'nin de bulunduğu kurumlar tezkeresi protesto-su için Truva Atı'nın önünde toplandı. Kitle, buradan **AKP Çanakkale İl Teşkilat-**

tının bulunduğu binaya doğru yürüyüşe geçti. İskele Meydanı'nda polisin kurduğu barikatla yürüyüş engellenmek istendi. Kitlenin geri çekilmemesi üzerine polis biber gazı, tazyikli su ve coplarla saldırdı. Saldırının ardından kitlenin barikatı zorlamasıyla kısa süreli çatışma yaşandı. Polisin saldırısı sonrası Halkevleri üyesi bir kişi gözaltına alındı. Eylemde 5 kişi ise çeşitli yerlerinden aldıkları darbelerle yaralandı. (**Çanakkale YDG**)

İzmir

KESK, **DİSK** ve **TMMOB**'un çağrısı ile biraraya gelen bileşenler 4 Mart günü bir protesto yürüyüşü gerçekleştirdiler.

Sümerbank önünde toplanan kitle, AKP il binası önüne yürüyerek burada bir basın açıklaması yaptı. Binden fazla insanın katıldığı eylemde; HDK ve çeşitli devrimci-demokrat örgütler katıldı. Basın açıklaması polis ablukası altında gerçekleşti!